Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1782/2003

(2003. gada 29. septembris),

ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001

(OV L 270, 21.10.2003, lpp. 1)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004 (2003. gada 17. decembris)	L 5	8	9.1.2004
►**M2**	Padomes Regula (EK) Nr. 583/2004 (2004. gada 22. marts)	L 91	1	30.3.2004
►**M3**	Padomes Regula (EK) Nr. 864/2004 (2004. gada 29. aprīlis)	L 161	48	30.4.2004
►**M4**	Padomes Regula (EK) Nr. 2217/2004 (2004. gada 22. decembris)	L 375	1	23.12.2004
►**M5**	Komisijas Regula (EK) Nr. 118/2005 (2005. gada 26. janvāris)	L 24	15	27.1.2005
►**M6**	Komisijas Regula (EK) Nr. 2183/2005 (2005. gada 22. decembris)	L 347	56	30.12.2005
►**M7**	Padomes Regula (EK) Nr. 247/2006 (2006. gada 30. janvāris)	L 42	1	14.2.2006

Grozīta ar:

►**A1**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003
	(adapted by Council Decision 2004/281/EC) (*)	L 93	1	30.3.2004

(*) Šis tiesību akts nekad nav publicēts latviešu valodā.

▼B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1782/2003

(2003. gada 29. septembris),

ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001

SATURS

I SADAĻA DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

II SADAĻA VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

- 1. nodaļa Savstarpēja atbilstība
- 2. nodaļa Modulācija un finanšu disciplīna
- 3. nodaļa Saimniecību konsultatīvā sistēma
- 4. nodaļa Integrētā administrācijas un kontroles sistēma
- 5. nodaļa Citi vispārīgi noteikumi

III SADAĻA VIENREIZĒJO MAKSĀJUMU SHĒMA

- 1. nodaļa Vispārīgi noteikumi
- 2. nodaļa Summas noteikšana
- 3. nodaļa Tiesības uz maksājumu
  - 1. iedaļa Tiesības uz platībatkarīgo maksājumu
  - 2. iedaļa Tiesības uz maksājumu, kas pakļautas īpašiem nosacījumiem
- 4. nodaļa Zemes izmantošana saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu
  - 1. iedaļa Zemes izmantošana
  - 2. iedaļa Tiesības atstāt zemi atmatā
- 5. nodaļa Reģionālā un fakultatīvā izpilde
  - 1. iedaļa Reģionālā izpilde
  - 2. iedaļa Daļēja izpilde
  - 3. iedaļa Fakultatīvi izņēmumi
  - 4. iedaļa Fakultatīva pāreja

IV SADAĻA CITAS ATBALSTA SHĒMAS

- 1. nodaļa Īpašā kvalitātes piemaksa par cietajiem kviešiem
- 2. nodaļa Piemaksa par proteīnaugiem
- 3. nodaļa Kultūratkarīgais maksājums par rīsiem
- 4. nodaļa Platībatkarīgais maksājums par riekstiem
- 5. nodaļa Atbalsts par kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību
- 6. nodaļa Atbalsts par cietes kartupeļiem
- 7. nodaļa Piena ražošanas piemaksa un papildu maksājumi
- 8. nodaļa Īpašais reģionālais atbalsts par laukaugiem

▼B

	9. nodaļa	Atbalsts par sēklām
	10. nodaļa	Platībatkarīgais maksājums par laukaugiem
	11. nodaļa	Piemaksas par aitu un kazu gaļu
	12. nodaļa	Maksājumi par liellopu gaļu
	13. nodaļa	Atbalsts par pākšaugiem
V SADAĻA	PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI	
I PIELIKUMS	Atbalsta shēmu saraksts, kas atbilst 1. pantā izklāstītajiem kritērijiem	
II PIELIKUMS	Valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums, kas minēts 12. panta 2. punktā	
III PIELIKUMS	Likumā noteiktās pārvaldības prasības, kas minētas 3. un 4. pantā	
IV PIELIKUMS	Labi lauksaimniecības un vides apstākļi, kas minēti 5. pantā	
V PIELIKUMS	Saderīgas atbalsta shēmas, kas minētas 26. pantā	
VI PIELIKUMS	Tiešo maksājumu saraksts saistībā ar vienreizējo maksājumu, kas minēts 33. pantā	
VII PIELIKUMS	Pamatsummas aprēķins, kas minēts 37. pantā	
VIII PIELIKUMS	Valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums, kas minēts 41. pantā	
IX PIELIKUMS	Laukaugu saraksts, kas minēti 66. pantā	
X PIELIKUMS	Tradicionālās cieto kviešu ražošanas zonas, kā minēts 74. pantā	
XI PIELIKUMS	Sēklu šķirņu saraksts, kas minētas 99. pantā	

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36., 37. pantu un 299. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā:

(1) Jāparedz kopīgi nosacījumi tiešajiem maksājumiem saskaņā ar dažādajām ienākumu atbalsta shēmām kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros.

(2) Pilna tiešā atbalsta samaksa jāsaista ar atbilstību noteikumiem, kuri attiecas uz lauksaimniecības zemi, lauksaimniecisko ražošanu un darbību. Tādiem noteikumiem jābūt par pamatu tam, lai

([1]) Atzinums sniegts 2003. gada 5. jūnijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([2]) OV C 208, 3.9.2003., 64. lpp.
([3]) Atzinums sniegts 2003. gada 2. jūlijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

▼B

kopējās tirgus organizācijā iekļautu pamatstandartus attiecībā uz vidi, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību un labturību un labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem. Ja minētie pamatstandarti netiek ievēroti, dalībvalstīm tiešais atbalsts pilnībā vai daļēji jāatceļ, pamatojoties uz proporcionāliem, objektīviem un progresīviem kritērijiem. Tāda atcelšana nedrīkst ierobežot sankcijas, ko nosaka tagad vai nākotnē saskaņā ar citiem Kopienas vai valsts tiesību aktu noteikumiem.

(3) Lai novērstu atteikšanos no lauksaimniecības zemes un nodrošinātu labu lauksaimniecības un vides apstākļu saglabāšanu tajās, jāizveido standarti, kuru pamatā var būt vai nebūt dalībvalstu noteikumi. Tāpēc ir lietderīgi noteikt Kopienas sistēmu, saskaņā ar kuru dalībvalstis var pieņemt standartus, ņemot vērā īpašās attiecīgo platību īpašības, ieskaitot augsnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas (zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi) un lauku saimniecību struktūras.

(4) Tā kā pastāvīgajām ganībām ir labvēlīga ietekme uz vidi, ir lietderīgi pieņemt pasākumus, lai veicinātu esošo pastāvīgo ganību saglabāšanu un novērstu to masveida pārvēršanu aramzemē.

(5) Lai sasniegtu labāku līdzsvaru starp politikas instrumentiem, kuru nolūks ir veicināt ilgtspējīgu lauksaimniecību, un tiem, kuru nolūks ir veicināt lauku attīstību, Kopienas līmenī obligāti jāievieš pakāpeniskas tiešo maksājumu samazināšanas sistēma 2005. līdz 2012. gadam. Visi tiešie maksājumi, kas pārsniedz konkrētas summas, katru gadu par zināmu procentuālo daļu jāsamazina. Tādējādi gūtie ietaupījumi jāizmanto pasākumu finansēšanai saskaņā ar lauku attīstības programmu un jāiedala dalībvalstīm atbilstīgi objektīviem kritērijiem, kas vēl jānosaka. Tomēr ir lietderīgi noteikt, ka zināmai procentuālajai daļai no apjomiem jāpaliek dalībvalstīs, kur tie radušies. Līdz 2005. gadam dalībvalstis var turpināt fakultatīvi piemērot pašreizējo modulāciju saskaņā ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1259/1999, ar ko paredz kopīgus noteikumus tiešajām atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku ([1]).

(6) Lai nodrošinātu, ka summas kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanai (1.a apakšpozīcija) atbilst maksimāli pieļaujamiem gada daudzumiem, kas noteikti finanšu plānos, ir lietderīgi paredzēt finanšu mehānismu, lai attiecīgā gadījumā koriģētu tiešos maksājumus. Tiešā atbalsta korekcija jānosaka tad, ja prognozes norāda, ka 1.a apakšpozīcija, kurai noteiktā drošības norma ir EUR 300 miljoni, konkrētajā budžeta gadā ir pārsniegta.

(7) Ņemot vērā struktūras korekcijas, kas rodas no rudzu intervences atcelšanas, ir lietderīgi paredzēt pārejas posma pasākumus dažiem rudzu audzēšanas reģioniem, ko finansē, izmantojot daļu no summām, kuras radušās modulācijas rezultātā.

(8) Lai palīdzētu lauksaimniekiem izpildīt mūsdienīgas un augstas kvalitātes lauksaimniecības standartus, dalībvalstīm jāizveido visaptveroša sistēma, kas sniedz padomus komerciālām saimniecībām. Saimniecību konsultatīvajai sistēmai jāpalīdz lauksaimniekiem labāk apzināties materiālu plūsmas un procesus saimniecību līmenī, kas saistīti ar vidi, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību un labturību, nekādi neietekmējot viņu pienākumus un atbildību attiecībā uz tādu standartu ievērošanu.

(9) Lai atvieglotu saimniecību konsultatīvās sistēmas ieviešanu, jāparedz laika posms, kurā dalībvalstis izveido minēto sistēmu. Lauksaimnieku dalībai sistēmā jābūt brīvprātīgai, priekšroku piešķirot tiem, kuri gadā tiešajos maksājumos saņem vairāk par kādu noteiktu summu. Ņemot vērā to, ka sistēma piedāvā konsultācijas lauksaimniekiem, ir lietderīgi konsultatīvās darbības gaitā iegūto informāciju uzskatīt par konfidenciālu, izņemot gadījumus, kad tiek nopietni pārkāpti Kopienas vai valsts tiesību akti.

([1]) OV L 160, 26.6.1999., 113. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1244/2001 (OV L 173, 27.6.2001., 1. lpp.).

▼B

(10) Dalībvalstīm saskaņā ar 8. pantu Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ([1]) jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai pārliecinātos, ka darījumi, kurus finansē Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa, ir faktiski izpildīti un to izpilde bijusi pareiza, un lai novērstu un risinātu pārkāpumus.

(11) Lai uzlabotu administrācijas un kontroles mehānismu efektivitāti un lietderību, jākoriģē sistēma, kura izveidota ar Padomes 1992. gada 27. novembra Regulu (EEK) Nr. 3508/92, ar ko izveido integrētu administrācijas un kontroles sistēmu dažām Kopienas atbalsta shēmām ([2]), iekļaujot tajā vienreizējo maksājumu shēmu, atbalsta shēmas par cietajiem kviešiem, proteīnaugiem, kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību, rīsiem, kartupeļu cieti, riekstiem, pienu, sēklām, pākšaugiem un īpašos reģionālos atbalstus, kā arī savstarpējas atbilstības, modulācijas un saimniecību konsultatīvās sistēmas noteikumu piemērošanas kontroli. Jāparedz iespēja vēlākā posmā iekļaut citas atbalsta shēmas.

(12) Efektīvas kontroles labad un lai novērstu daudzkārtēju atbalsta pieteikumu iesniegšanu vairākiem pilnvarotiem maksātājiem vienā dalībvalstī, katrai dalībvalstij jāizveido vienota sistēma to lauksaimnieku identitātes reģistrēšanai, kuri iesniedz atbalsta pieteikumus saskaņā ar integrēto sistēmu.

(13) Integrētās sistēmas dažādo sastāvdaļu nolūks ir efektīvāka administrācija un kontrole. Tāpēc tādu Kopienas shēmu gadījumos, uz kurām neattiecas šī regula, dalībvalstīm jābūt iespējai izmantot sistēmu ar nosacījumu, ka tās nerīkojas pretēji attiecīgajiem noteikumiem.

(14) Ņemot vērā sistēmas sarežģītību un lielo izskatāmo atbalsta pieteikumu skaitu, ir būtiski izmantot atbilstošus tehniskos resursus un administrācijas un kontroles metodes. Tāpēc integrētajai sistēmai katrā dalībvalstī jāietver elektroniska datu bāze, lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēma, atbalsta pieteikumi no lauksaimniekiem, saskaņota kontroles sistēma un – vienreizējo maksājumu shēmā – tiesību uz maksājumu identificēšanas un reģistrēšanas sistēma.

(15) Lai savāktos datus varētu apstrādāt un izmantot atbalsta pieteikumu pārbaudīšanai, jāizveido augstas efektivitātes elektroniska datu bāze, kas jo īpaši ļauj veikt kontrolpārbaudes.

(16) Lauksaimniecības zemes gabalu identifikācija ir pamatelements, lai pareizi piemērotu ar platību saistītās shēmas. Pieredze liecina, ka esošajām metodēm ir zināmi trūkumi. Tāpēc jāparedz identifikācijas sistēmas izveide, vajadzības gadījumā izmantojot attālo izpēti.

(17) Vienkāršības labad dalībvalstīm jābūt iespējai paredzēt noteikumus vienota pieteikuma iesniegšanai saskaņā ar vairākām atbalsta shēmām un aizstāt ikgadējos pieteikumus ar pastāvīgo pieteikumu, kuram tikai jāsaņem ikgadējs apstiprinājums.

(18) Dalībvalstīm jābūt iespējai izmantot summas, kas kļūst pieejamas pēc maksājumu samazināšanas saskaņā ar modulāciju dažiem papildu pasākumiem lauku attīstības atbalsta plāna ietvaros, ko paredz Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1257/1999 par lauku attīstības atbalstu no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) ([3]).

(19) Tā kā summas, kas kļūs pieejamas sasvstarpējas atbilstības rezultātā, nevar paredzēt pietiekamu laiku iepriekš, lai tās varētu izmantot papildu pasākumiem lauku attīstības atbalsta ietvaros, tādas summas jākreditē uz ELVGF Garantiju nodaļu, izņemot zināmu procentuālo daļu, kas jāpatur dalībvalstīm.

([1]) OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.
([2]) OV L 355, 5.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 495/2001 (OV L 72, 14.3.2001., 6. lpp.).
([3]) OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

▼B

(20) Maksājumi, kas paredzēti saskaņā ar Kopienas atbalsta shēmām, kompetentām valstu iestādēm pilnībā jāizmaksā [atbalsta] saņēmējiem, ievērojot šajā regulā paredzētos samazinājumus un noteiktajos termiņos.

(21) Atbalsta shēmas saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku paredz tiešu atbalstu ienākumiem, jo īpaši, lai nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem. Šis mērķis ir cieši saistīts ar lauku rajonu uzturēšanu. Lai novērstu Kopienas līdzekļu nepareizu sadali, atbalsta maksājumus nemaksā lauksaimniekiem, kuri ir mākslīgi radījuši apstākļus, kas vajadzīgi tādu maksājumu ieguvei.

(22) Kopējās atbalsta shēmas jāpielāgo pārmaiņām un vajadzības gadījumā tas jādara īsā termiņā. Tāpēc [atbalsta] saņēmēji nevar paļauties, ka atbalsta nosacījumi paliks nemainīgi, un viņiem ir jābūt gataviem tam, ka shēmas var tikt pārskatītas, ņemot vērā pārmaiņas tirgū.

(23) Ņemot vērā tiešo maksājumu atbalsta būtisko ietekmi uz budžetu, kā arī, lai labāk novērtētu to ietekmi, Kopienas shēmas rūpīgāk jāizvērtē.

(24) Kopienas lauksaimniecības konkurētspējas palielināšana un pārtikas kvalitātes un vides standartu veicināšana nozīmē to, ka noteikti kritīsies lauksaimniecības produktu institucionālās cenas un celsies ražošanas izmaksas Kopienas lauku saimniecībām. Lai sasniegtu minētos mērķus un veicinātu vairāk uz tirgu orientētu un ilgtspējīgāku lauksaimniecību, jāpabeidz pāreja no ražošanas atbalsta uz ražotāju atbalstu, ieviešot savstarpēji nesaistītā ieņēmumu atbalsta sistēmu par katru saimniecību. Kaut arī savstarpēja nesaistīšana nemainīs lauksaimniekam faktiski samaksātās summas, tā būtiski palielinās ieņēmumu atbalsta efektivitāti. Tāpēc ir lietderīgi uz vienreizējo saimniecības maksājumu attiecināt nosacījumus par savstarpēju atbilstību vides, pārtikas nekaitīguma, dzīvnieku veselības un labturības noteikumiem, kā arī par labu lauksaimniecības un vides apstākļu saglabāšanu saimniecībā.

(25) Ar tādas sistēmas palīdzību vairāki esošie tiešie maksājumi, ko lauksaimnieki saņem saskaņā ar dažādām shēmām, jāapvieno vienreizējā maksājumā, kuru nosaka, pamatojoties uz koriģētām iepriekšējām tiesībām pārskata periodā, lai ņemtu vērā to pasākumu pilnīgu izpildi, kas ieviesti Programmas 2000 un šajā regulā veikto atbalsta summu korekciju ietvaros.

(26) Tā kā labums administratīvās vienkāršošanas nozīmē palielināsies, ja tiks iekļautas daudzas nozares, shēmai pirmajā posmā jāattiecas uz visiem produktiem, kuri iekļauti laukaugu režīmā, kā arī uz pākšaugiem, sēklām, liellopu gaļu un aitu gaļu. Pārskatītie maksājumi par rīsiem un cietajiem kviešiem, kā arī maksājums piena nozarē pēc reformas pilnīgas izpildes arī jāiekļauj shēmā. Shēmā jāiekļauj arī maksājumi par cietes kartupeļiem un žāvētu rupjo lopbarību, un vienlaikus jāsaglabā atsevišķi maksājumi pārstrādes nozarei.

(27) Jānosaka īpaši pasākumi attiecībā uz kaņepēm, lai nodrošinātu to, ka nelikumīgos kultūraugus nevar noslēpt starp citiem kultūraugiem, par kuriem var pretendēt uz vienreizējiem maksājumiem, tādējādi nelabvēlīgi ietekmējot kaņepju tirgus kopīgo organizāciju. Tāpēc jāparedz noteikums, ka platībatkarīgos maksājumus piešķir vienīgi par tādām platībām, kas apsētas ar kaņepju šķirnēm, kuras sniedz zināmas garantijas attiecībā uz psihotropo vielu saturu. Attiecīgi jāpielāgo norādes uz īpašajiem pasākumiem, kas paredzēti Padomes 2000. gada 27. jūlija Regulā (EK) Nr. 1673/2000 par šķiedrai audzētu linu un kaņepju tirgu kopīgo organizāciju ([1]).

([1]) OV L 193, 29.7.2000., 16. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 651/2002 (OV L 101, 17.4.2002., 3. lpp.).

▼B

(28) Lai lauksaimniekiem dotu iespēju izvēlēties, ko audzēt uz savas zemes, ieskaitot produktus, uz kuriem attiecas apvienotais atbalsts, tādējādi palielinot tirgus orientāciju, uz vienreizējo maksājumu nav jāattiecina nosacījums par kāda konkrēta produkta ražošanu. Lai tomēr novērstu konkurences izkropļojumus, daži produkti jāizslēdz no ražošanas zemes gabalā, par kuru var pretendēt uz atbalstu.

(29) Lai noteiktu summu, uz kuru lauksaimniekam jābūt tiesībām saskaņā ar jauno shēmu, ir lietderīgi atsaukties uz summām, kas viņam piešķirtas atskaites perioda laikā. Lai ņemtu vērā īpašas situācijas, jāizveido valsts rezerve. Minēto rezervi var izmantot arī, lai atvieglotu jaunu lauksaimnieku dalību shēmā. Vienreizējais maksājums jānosaka saimniecības līmenī.

(30) Kopējā summa, uz ko saimniecībai ir tiesības, jāsadala daļās (tiesībās uz maksājumu) un jāpiesaista konkrētam nosakāmam skaitam hektāru, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, lai atvieglotu tiesību uz piemaksu nodošanu. Lai novērstu spekulatīvu [tiesību] nodošanu, kas noved pie tiesību uz maksājumu uzkrāšanas bez atbilstoša lauksaimnieciska pamata, piešķirot atbalstu, ir lietderīgi paredzēt saikni starp tiesībām un konkrētu skaitu hektāru, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, kā arī iespēju ierobežot tiesību nodošanu vienā reģionā. Jāparedz īpaši noteikumi ar platību tieši nesaistītam atbalstam, ņemot vērā īpašo situāciju aitu un kazu audzēšanā.

(31) Lai nodrošinātu to, ka kopējais atbalsta un tiesību līmenis nepārsniedz pašreizējos budžeta ierobežojumus Kopienas vai valsts līmenī un, attiecīgā gadījumā, reģionālajā līmenī pārskata periodā, un ņemot vērā vēlākās korekcijas, ir lietderīgi paredzēt valstij noteiktus maksimāli pieļaujamos daudzumus, kas aprēķināti kā visu to līdzekļu summa, kuri katrā dalībvalstī piešķirti atbalsta maksājumiem saskaņā ar attiecīgajām atbalsta shēmām. Jāparedz proporcionāli samazinājumi maksimāli pieļaujamā daudzuma pārsniegšanas gadījumā.

(32) Lai saglabātu priekšrocības, ko piedāvājuma kontrolēšanas nolūkā dod zemes atstāšana atmatā, vienlaikus pastiprinot tās labo ietekmi uz vidi saskaņā ar jauno atbalsta sistēmu, jāsaglabā nosacījumi aramzemes atstāšanai atmatā.

(33) Lai varētu pietiekami elastīgi risināt īpašas situācijas, dalībvalstīm jābūt iespējai noteikt zināmu līdzsvaru starp individuālajām tiesībām uz maksājumu un reģionālajiem vai valsts vidējiem maksājumiem un starp esošajiem maksājumiem un vienreizējo maksājumu. Jāparedz īpaša atkāpe no aizlieguma audzēt augļus un dārzeņus, ieskaitot galda kartupeļus, lai novērstu to, ka reģionalizācijas gadījumā tas noved pie ražošanas pārtraukšanas, vienlaikus līdz minimumam samazinot jebkuru ietekmi uz konkurences izkropļojumu. Turklāt, lai ņemtu vērā dalībvalsts lauksaimniecības īpašos apstākļus, ir lietderīgi paredzēt tai iespēju lūgt noteikt pārejas laiku, lai ieviestu vienreizējā maksājuma shēmu, vienlaikus turpinot ievērot maksimālo pieļaujamo budžetu, kas noteikts vienreizējo maksājumu shēmai. Gadījumos, kad pārejas laikā vērojami nopietni konkurences izkropļojumi, un lai nodrošinātu Kopienas starptautisko saistību ievērošanu, ir lietderīgi paredzēt, ka Komisija var veikt vajadzīgos pasākumus tādu situāciju risināšanai.

(34) Fakultatīvas vai pārejas izpildes gadījumā, lai aizsargātu lauksaimnieku likumīgās cerības, ir lietderīgi noteikt datumu, līdz kuram dalībvalstīm jāpieņem lēmums piemērot vienreizējo maksājumu shēmu. Turklāt, lai nodrošinātu kārtējo režīmu turpināšanu, jānosaka zināmi nosacījumi, ar kādiem tiek iegūtas tiesības uz atbalstu, atstājot Komisijai pilnvaras paredzēt izpildes noteikumus.

(35) Lai saglabātu cieto kviešu audzēšanas nozīmi tradicionālajā ražošanas apgabalā, vienlaikus nostiprinot atbalsta piešķiršanu par cietajiem kviešiem, ievērojot dažas obligātās kvalitātes prasības, ir lietderīgi pārejas laikā samazināt kārtējo īpašo papildmaksā-

▼B

jumu par cietajiem kviešiem tradicionālajos apgabalos un atcelt īpašo atbalstu noteiktajos apgabalos. Tikai par tādu cietos kviešu audzēšanu, kas derīgi izmantošanai mannas putraimu un makaronu izstrādājumu (pastas) ražošanā, jābūt tiesībām pretendēt uz minēto atbalstu.

(36) Lai nostiprinātu ar proteīniem bagāto kultūraugu nozīmi un veicinātu minēto kultūraugu ražošanas pieaugumu, ir lietderīgi paredzēt papildmaksājumu lauksaimniekiem, kuri audzē tādus kultūraugus. Lai nodrošinātu pareizu jaunās shēmas piemērošanu, jāparedz daži nosacījumi tiesībām uz atbalstu. Jāparedz maksimālā garantētā platība un jāpiemēro proporcionāli samazinājumi, ja maksimālā garantētā platība tiek pārsniegta.

(37) Lai saglabātu rīsu audzēšanas nozīmi tradicionālajos ražošanas apgabalos, ir lietderīgi paredzēt papildmaksājumu rīsu audzētājiem. Lai nodrošinātu pareizu jaunās shēmas piemērošanu, jāparedz daži nosacījumi tiesībām uz atbalstu. Jānosaka valsts pamatplatības un jāpiemēro samazinājumi, ja tādas platības ir pārsniegtas.

(38) Jāizveido jauna sistēma atbalsta piešķiršanai par riekstiem, lai novērstu riekstu ražošanas iespējamu izzušanu tradicionālajos apgabalos un turpmāko negatīvo ietekmi uz vides, lauku, sociālajiem un ekonomiskajiem aspektiem. Lai nodrošinātu pareizu jaunās sistēmas piemērošanu, jāparedz daži nosacījumi tiesībām uz atbalstu, ieskaitot obligāto koku blīvumu un zemes gabala izmēru. Lai ņemtu vērā īpašās vajadzības, dalībvalstīm jābūt tiesībām paredzēt papildu atbalstu.

(39) Lai novērstu budžeta pārsniegumu, jāparedz maksimālā garantētā platība un attiecīgajās dalībvalstīs, kurās maksimālā garantētā platība ir pārsniegta, jāpiemēro proporcionāli samazinājumi. Lai nodrošinātu līdzsvarotu piemērošanu visā Kopienā, tāda platība jāsadala proporcionāli riekstu audzēšanas platībām dalībvalstīs. Dalībvalstis atbild par minēto platību sadali savā teritorijā. Par platībām, uz kurām attiecas uzlabošanas plāni, līdz plāna termiņa beigām nevar pretendēt uz atbalstu saskaņā ar jauno shēmu.

(40) Lai gūtu labumu no uzlabošanas plāniem, kas attiecas uz piedāvājumu apvienošanu, dalībvalstis var tiesību iegūšanai uz Kopienas atbalstu un valsts atbalstu paredzēt nosacījumu par piederību ražotāju organizācijām. Lai novērstu traucējumus, jānodrošina vienmērīga pāreja uz jauno shēmu.

(41) Pašreiz atbalsts par kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību sastāv no iespējas audzēt tehniskās kultūras atmatā atstātajā zemē. Kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību veido lielāko daļu nepārtikas ražošanas atmatā atstātajā zemē. Jāizveido īpašs atbalsts par kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību, ar mērķi palielināt oglekļa dioksīda aizstāšanu. Jāparedz maksimālā garantētā platība un jāpiemēro proporcionāli samazinājumi, ja maksimālā garantētā platība tiek pārsniegta. Sistēma jāpārskata pēc noteikta laika, ņemot vērā Kopienas iniciatīvas par biodegvielu izpildi.

(42) Lai saglabātu cietes ražošanu tradicionālajos ražošanas apgabalos un atzītu kartupeļu ražošanas nozīmi agronomiskajā ciklā, ir lietderīgi paredzēt papildmaksājumu kartupeļu cietes ražotājiem. Turklāt tiktāl, ciktāl maksājumu sistēma cietes kartupeļuražotājiem daļēji jāiekļauj vienreizējo maksājumu shēmā, jāgroza Padomes 1994. gada 27. jūlija Regula (EK) Nr. 1868/94, ar ko izveido kvotu sistēmu attiecībā uz kartupeļu cietes ražošanu ([1]).

(43) Laukaugu, kā arī liellopu un aitu gaļas iekļaušana paplašina vienreizējo maksājumu shēmu, iekļaujot tajā piemaksas, ko maksā attālākajos reģionos un Egejas jūras salās, lai sasniegtu turpmāku vienkāršošanu un novērstu to, ka paliek spēkā juridiskā un administratīvā sistēma ierobežotam skaitam lauksaimnieku minētajos apgabalos. Lai tomēr saglabātu dažu ražošanas veidu nozīmi

([1]) OV L 197, 30.7.1994., 4. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 962/2002 (OV L 149, 7.6.2002., 1. lpp.).

▼B

minētajos Kopienas reģionos, ir lietderīgi paredzēt, ka dalībvalstis var nolemt, ka tām nav obligāti jāiekļauj minētie maksājumi vienreizējo maksājumu shēmā. Tāda pati iespēja jāpiemēro papildmaksājumiem dažos Zviedrijas un Somijas reģionos, kā arī atbalstam par sēklām. Tādos gadījumos, lai turpinātu kārtējos režīmus, jāparedz daži nosacījumi saistībā ar tiesībām uz atbalstu, saglabājot Komisijas pilnvaras paredzēt izpildes noteikumus.

(44) Lai atvieglotu pāreju no kārtējiem laukaugu maksājumu un ganāmpulka piemaksu režīmiem uz jauno vienreizējo maksājumu shēmu, ir lietderīgi paredzēt dažas korekcijas kārtējos tiešajos maksājumos minētajās nozarēs.

(45) Lauksaimniecības darbība Azoru salās lielā mērā ir atkarīga no piena ražošanas. Tāpēc ir ieteicams atjaunot un paplašināt pasākumus, kas paredzēti 23. pantā 2001. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 1453/2001, ar ko Azoru salām un Madeirai ievieš īpašos pasākumus attiecībā uz dažiem lauksaimniecības produktiem ([1]), un no 1999./2000. gada kopumā uz sešiem tirdzniecības gadiem atkāpties no dažiem noteikumiem par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju saistībā ar ražošanas ierobežošanu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstības līmeni un nosacījumus. Šā pasākuma piemērošanas laikā jābūt iespējai Azoru salās turpināt restrukturēt nozari, neiejaucoties piena tirgū un ievērojami neietekmējot maksājumu shēmas stabilu darbību Portugālē vai Kopienā.

(46) Vienreizējo saimniecības maksājumu shēmas piemērošana *de facto* nozīmēs to, ka programma pašlaik ar laukaugiem apsētas zemes pārveidei uz ekstensīvu lopkopību Portugālē, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1017/94 ([2]), zaudē priekšmetu. Tāpēc līdz ar vienreizējo maksājumu shēmas stāšanos spēkā jāatceļ Regula (EK) Nr. 1017/94.

(47) Iepriekš minēto izmaiņu un jauno noteikumu dēļ jāatceļ Padomes 1996. gada 30. jūlija Regulas (EEK) Nr. 3508/92 un (EK) Nr. 1577/96, ar kurām ievieš īpašu pasākumu attiecībā uz dažiem pākšaugiem ([3]), un Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1251/1999, ar ko izveido atbalsta sistēmu dažu laukaugu ražotājiem ([4]). Jāatceļ arī Regula (EK) Nr. 1259/1999, izņemot dažus noteikumus, kuros paredzēti īpaši pagaidu un fakultatīvi režīmi.

(48) Īpašie noteikumi par tiešajiem maksājumiem, kas paredzēti Padomes 1971. gada 26. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2358/71 par sēklu tirgus kopīgo organizāciju ([5]), 1993. gada 19. jūlija Regulā Nr. 2019/93, ar ko ievieš īpašus pasākumus mazajām Egejas salām attiecībā uz dažiem lauksaimniecības produktiem ([6]), 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu gaļas tirgus kopīgo organizāciju ([7]), 2001. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 1452/2001, ar ko ievieš īpašus pasākumus attiecībā uz dažiem lauksaimniecības produktiem Francijas aizjūras departamentiem ([8]), 2001. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 1454/2001, ar ko ievieš īpašus pasākumus attiecībā uzdažiem lauksaimniecības

([1]) OV L 198, 21.7.2001., 26. lpp.
([2]) OV L 112, 3.5.1994., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2582/2001 (OV L 345, 29.12.2001., 5. lpp.).
([3]) OV L 206, 16.8.1996., 4. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 811/2000 (OV L 100, 20.4.2000., 1. lpp.).
([4]) OV L 160, 26.6.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1038/2001 (OV L 145, 31.5.2001., 16. lpp.).
([5]) OV L 246, 5.11.1971., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 154/2002 (OV L 25, 29.1.2002., 18. lpp.).
([6]) OV L 184, 27.7.1993., 1. lpp. (OV L 68, 12.3.2002., 4. lpp.). Regulā jaunākie grozījumu izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 442/2002.
([7]) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.)
([8]) OV L 198, 21.7.2001., 11. lpp.

▼B

produktiem Kanāriju salām ([1]) un 2001. gada 19. decembra Regulā (EK) Nr. 2529/2001 par aitu un kazu gaļas tirgus kopīgo organizāciju ([2]), ir zaudējuši savu nozīmi un tāpēc jāsvītro.

(49) Laikā, kad stājas spēkā šī regula, Kopiena sastāv no 15 dalībvalstīm. Ņemot vērā to, ka saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās līgumu jaunās dalībvalstis pievienosies 2004. gada 1. maijā, šī regula līdz pievienošanās dienai jākoriģē atbilstīgi minētajā līgumā paredzētajām procedūrām, lai tā būtu piemērojama jaunajām dalībvalstīm.

(50) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka procedūras Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanai ([3]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

Šajā regulā nosaka:

— kopīgus noteikumus par tiem tiešajiem maksājumiem saskaņā ar ienākumu atbalsta shēmām kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros, ko finansē Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa, izņemot tos, kuri paredzēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1257/1999,

— ieņēmumu atbalstu lauksaimniekiem (še turpmāk "vienreizējo maksājumu shēma"),

▼A1

— a transitional simplified income support for farmers in the new Member States (hereinafter referred to as the single area payment scheme,

▼M3

— atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kas ražo cietos kviešus, proteīnaugus, rīsus, riekstus, enerģijas kultūras, cietes kartupeļus, pienu, sēklas, laukaugus, aitu gaļu, kazu gaļu, liellopu gaļu, pākšaugus, kokvilnu, tabaku, apiņus, kā arī lauksaimniekiem, kas uztur olīvu audzes.

▼B

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

a) "lauksaimnieks" ir fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa neatkarīgi no grupai un tās locekļiem valsts tiesību aktos piešķirtā juridiskā statusa, kuras saimniecība atrodas Kopienas teritorijā, kā minēts Līguma 299. pantā, un kura veic lauksaimniecisku darbību;

b) "saimniecība" ir visas ražošanas vienības, ko pārvalda kāds lauksaimnieks un kas atrodas vienas dalībvalsts teritorijā;

([1]) OV L 198, 21.7.2001., 45. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1922/2002 (OV L 293, 29.10.2002., 11. lpp.).
([2]) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.
([3]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

c) ”lauksaimnieciska darbība” ir lauksaimniecības produktu ražošana vai audzēšana, ieskaitot ražas novākšanu, slaukšanu, dzīvnieku audzēšanu un turēšanu lauksaimniecības nolūkiem, vai labu lauksaimniecības un vides apstākļu saglabāšana zemē, kā noteikts saskaņā ar 5. pantu;

d) ”tiešais maksājums” ir maksājums, ko piešķir tieši lauksaimniekiem saskaņā ar I pielikumā uzskaitīto ieņēmumu atbalsta shēmu;

e) ”maksājumi konkrētā kalendārajā gadā” vai ”maksājumi pārskata periodā” ir maksājumi, kas piešķirti vai kas jāpiešķir par attiecīgo(-ajiem) gadu(-iem), ieskaitot visus maksājumus par citiem periodiem, kuri sākas tajā(-os) kalendārajā(-os) gadā(-os);

f) ”lauksaimniecības produkti” ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, ieskaitot kokvilnu, bet izņemot zvejniecības produktus;

▼A1

g) ”new Member States” means the Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia and Slovakia.

▼B

II SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. NODAĻA

SAVSTARPĒJA ATBILSTĪBA

3. pants

Galvenās prasības

1. Lauksaimnieks, kurš saņem tiešos maksājumus, ievēro III pielikumā minētās likumā noteiktās pārvaldības prasības atbilstīgi minētajā pielikumā noteiktajam grafikam, kā arī nodrošina labus lauksaimniecības un vides apstākļus, kas noteikti saskaņā ar 5. pantu.

2. Kompetentā valsts iestāde dara lauksaimniekam zināmu likumā noteikto pārvaldības prasību sarakstu un labus lauksaimniecības un vides apstākļus, kas jāievēro.

4. pants

Likumā noteiktās pārvaldības prasības

1. Likumā noteiktās pārvaldības prasības, kas minētas III pielikumā, nosaka ar Kopienas tiesību aktiem šādās jomās:

— sabiedrības, dzīvnieku un augu veselība,

— vide,

— dzīvnieku labturība.

2. Tiesību aktus, kas minēti III pielikumā, piemēro šīs regulas spēkā esošās versijas ietvaros un – direktīvu gadījumā – dalībvalstīs ieviesto versiju ietvaros.

5. pants

Labi lauksaimniecības un vides apstākļi

1. Dalībvalstis nodrošina to, lai visās lauksaimniecības zemēs, jo īpaši zemē, ko vairs neizmanto ražošanai, tiktu saglabāti labi lauksaimniecības un vides apstākļi. Dalībvalstis valsts vai reģionālā līmenī nosaka obligātās prasības attiecībā uz labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, pamatojoties uz IV pielikumā izklāstīto sistēmu, ņemot vērā attiecīgo apgabalu specifiskās īpašības, tostarp augsnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas, zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi un lauksaimniecības struktūras. Tas neierobežo standartus, kuri reglamentē labu lauksaimniecības praksi, ko

▼B

piemēro Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 nozīmē, un lauksaimniecības un vides pasākumus, kurus piemēro augstākā līmenī, nekā labas lauksaimniecības prakses pamatlīmenis.

2. Dalībvalstis nodrošina to, lai zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu, tiktu saglabāta pastāvīgajām ganībām. ►M2 Jaunās dalībvalstis nodrošina, ka zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām 2004. gada 1. maijā, tiek saglabāta pastāvīgajām ganībām. ◄

Tomēr dalībvalsts attiecīgi pamatotos apstākļos var atkāpties no pirmās daļas, ja tā veic pasākumus, lai novērstu savas kopējās pastāvīgo ganību platības ievērojamu samazināšanos.

Pirmo daļu nepiemēro zemei, uz kuras atrodas pastāvīgās ganības, kas jāapmežo, ja tāda apmežošana ir saderīga ar vidi, un Ziemassvētku eglīšu plantācijām un ātraudzīgām sugām, kuras kultivē īsā termiņā.

6. pants

Maksājumu samazinājums vai nepiešķiršana

1. Ja tādas darbības vai bezdarbības rezultātā, kuru var tieši attiecināt uz atsevišķu lauksaimnieku, netiek ievērotas likumā noteiktās pārvaldības prasības vai labi lauksaimniecības un vides apstākļi, to tiešo maksājumu kopējo summu, kas jāpiešķir kalendārajā gadā, kurā konstatēta neatbilstība, un pēc 10. un 11. panta piemērošanas, samazina vai nepiešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 7. pantu.

2. [Maksājumus] samazina vai nepiešķir, kā minēts 1. punktā, tikai tad, ja neatbilstība attiecas uz:

a) lauksaimniecisku darbību; vai

b) saimniecības lauksaimniecības zemi, ieskaitot atmatā atstātos zemes gabalus.

7. pants

Sīki izstrādāti noteikumi [maksājumu] samazināšanai vai nepiešķiršanai

1. Sīki izstrādātus noteikumus [maksājumu] samazināšanai vai nepiešķiršanai, kā minēts 6. pantā, paredz saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru. Šajā kontekstā jāņem vērā atklātās neatbilstības nopietnība, apjoms, pastāvība un atkārtošanās, kā arī kritēriji, kas izklāstīti šā panta 2., 3. un 4. punktā.

2. Nolaidības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa nepārsniedz 5 % un atkārtotas neatbilstības gadījumā – 15 %.

3. Tīšas neatbilstības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa principā nav mazāka par 20 % un tā var novest pie maksājuma nepiešķiršanas saskaņā ar vienu vai vairākām atbalsta shēmām, un to var piemērot vienu vai vairākus kalendāros gadus.

4. Katrā ziņā kopējā samazinājumu un nepiešķirto maksājumu summa par vienu kalendāro gadu nepārsniedz kopējo summu, kas minēta 6. panta 1. punktā.

8. pants

Pārskatīšana

Vēlākais līdz 2007. gada 31. decembrim Komisija iesniedz ziņojumu par savstarpējas atbilstības sistēmas piemērošanu, attiecīgā gadījumā pievienojot atbilstošus priekšlikumus, jo īpaši, lai grozītu to likumā noteikto pārvaldības prasību sarakstu, kas izklāstītas III pielikumā.

▼B

9. pants

Summas, kas rodas savstarpējas atbilstības gadījumā

Summu, kas rodas, piemērojot šo nodaļu, kreditē ELVGF Garantiju nodaļai. Dalībvalsts var paturēt 25 % no minētajām summām.

2. NODAĻA

MODULĀCIJA UN FINANŠU DISCIPLĪNA

10. pants

Modulācija

1. Visas to tiešo maksājumu summas, kas konkrētā kalendārajā gadā jāpiešķir lauksaimniekam konkrētā dalībvalstī, samazina par katru gadu līdz 2012. gadam par šādām procentuālajām daļām:

— 2005: 3 %,

— 2006: 4 %,

— 2007: 5 %,

— 2008: 5 %,

— 2009: 5 %,

— 2010: 5 %,

— 2011: 5 %,

— 2012: 5 %.

2. Summas, kas rodas, veicot 1. punktā paredzētos samazinājumus, pēc II pielikumā minēto kopējo summu atskaitīšanas ir pieejamas kā Kopienas papildu atbalsts pasākumiem saskaņā ar lauku attīstības programmām, ko finansē ELVGF Garantiju nodaļa atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1257/1999.

3. Summu, kas atbilst vienam procentu punktam, iedala dalībvalstij, kurā attiecīgās summas ir radušās. Atlikušās summas iedala attiecīgajām dalībvalstīm saskaņā ar procedūru, kas minēta 144. panta 2. punktā, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

— lauksaimniecības zemes,

— nodarbinātība lauksaimniecībā,

— iekšzemes kopprodukts (IKP) uz vienu iedzīvotāju pēc pirktspējas.

Tomēr jebkura dalībvalsts saņem vismaz 80 % no kopējām summām, kas modulācijas rezultātā radušās attiecīgajā dalībvalstī.

4. Atkāpjoties no 3. punkta otrās daļas, ja dalībvalstī saražoto rudzu proporcija kopējā labības ražošanā pārsniedza vidēji 5 % 2000. līdz 2002. gadā un to proporcija kopējā Kopienas rudzu ražošanā tajā pašā laika posmā pārsniedza 50 %, vismaz 90 % no summām, kas modulācijas rezultātā radās attiecīgajā dalībvalstī, pārdala minētajai dalībvalstij līdz 2013. gadam, ieskaitot.

Tādā gadījumā, neierobežojot 69. pantā paredzēto iespēju, vismaz 10 % no summas, kas piešķirta attiecīgajai dalībvalstij, ir pieejami pasākumiem, kuri minēti šā panta 2. punktā, rudzu audzēšanas reģionos.

Šajā pantā "labība" ir IX pielikumā minētā labība.

5. Šā panta 1. punkts neattiecas uz tiešajiem maksājumiem, ko piešķir lauksaimniekiem Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās un Madeirā, Kanāriju salās un Egejas jūras salās.

▼B

11. pants

Finanšu disciplīna

▼M3

1. Sākot no 2007. gada budžeta, lai nodrošinātu to, ka kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanai paredzētās summas, kas pašlaik minētas 1.a apakšpozīcijā (tirgus pasākumi un tiešie atbalsti), atbilst gada maksimālajam apjomam, kas noteikts dalībvalstu valdību pārstāvju lēmumā, kurš pieņemts Padomes sēdē 2002. gada 18. novembrī attiecībā uz secinājumiem, kas izdarīti Eiropadomes sanāksmē Briselē 2002. gada 24. un 25. oktobrī, nosaka tiešo maksājumu korekciju, ja prognozes par 1.a apakšpozīcijā paredzēto pasākumu finansējumu konkrētajā budžeta gadā, kas palielināts par 143.d un 143.e pantā noteiktajām summām pirms 10. panta 2. punktā paredzētās modulācijas piemērošanas, liecina, ka iepriekš minētais gada maksimālais apjoms, ņemot vērā 300 miljonu EUR rezervi, tiks pārsniegts. Tas neierobežo finanšu plānu 2007. līdz 2013. gadam.

▼B

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, ko iesniedz ne vēlāk kā tā kalendārā gada 31. martā, uz kuru attiecas 1. punktā minētās korekcijas, nosaka minētās korekcijas, vēlākais, līdz tā kalendārā gada 30. jūnijam, attiecībā uz kuru piemēro korekcijas.

12. pants

Atbalsta papildu summa

1. Atbalsta papildu summu piešķir lauksaimniekiem, kuri saņem tiešos maksājumus saskaņā ar šo regulu.

Atbalsta papildu summa ir vienāda ar summu, kas rodas, piemērojot 10. pantā paredzētās samazinājuma procentuālās daļas par kalendāro gadu pirmajiem tiešo maksājumu EUR 5 000 vai mazākai summai.

2. Kopējās atbalsta papildu summas, ko var piešķirt dalībvalstī kalendārajā gadā, nepārsniedz II pielikumā izklāstītos maksimāli pieļaujamos daudzumus. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis sāk atbalsta papildu summu lineāru procentuālo korekciju, lai ievērotu II pielikumā izklāstītos maksimāli pieļaujamos daudzumus.

3. Atbalsta papildu summa nav pakļauta samazinājumiem, kas minēti 10. pantā.

4. Sākot no 2007. gada budžeta, Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru pārskata II pielikumā izklāstītos maksimāli pieļaujamos daudzumus, lai ņemtu vērā saimniecību strukturālās pārmaiņas.

▼M2

5. Attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm 2. punktā minētos ierobežojumus Komisija nosaka atbilstoši 144. panta 2. punktā minētajai procedūrai.

12.a pants

Piemērošana jaunajām dalībvalstīm

1. Uz jaunajām dalībvalstīm neattiecas 10. un 12. pants līdz tā kalendārā gada sākumam, kurā jaunajām dalībvalstīm piemērojamo tiešo maksājumu apjoms ir vismaz vienāds ar Kopienā piemērojamo maksājumu apjomu 2004. gada 30. aprīlī.

2. Saskaņā ar 143.a pantā paredzētās pieaugumu shēmas piemērošanu visiem tiešajiem maksājumiem, kas piešķirti jaunajās dalībvalstīs, uz jaunajām dalībvalstīm neattiecas 11. pants līdz tā kalendārā gada sākumam, kurā jaunajās dalībvalstīs piemērojamo tiešo maksājumu apjoms ir vismaz vienāds ar Kopienā piemērojamo maksājumu apjomu 2004. gada 30. aprīlī.

▼B

3. NODAĻA

SAIMNIECĪBU KONSULTATĪVĀ SISTĒMA

13. pants

Saimniecību konsultatīvā sistēma

1. Līdz 2007. gada 1. janvārim dalībvalstis izveido sistēmu lauksaimnieku konsultēšanai par zemes un saimniecību pārvaldību (še turpmāk ”saimniecību konsultatīvā sistēma”), ko vada viena vai vairākas šim nolūkam izraudzītas iestādes vai privātas iestādes.

2. Konsultatīvā darbība attiecas vismaz uz likumā noteiktajām pārvaldības prasībām un labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kas minēti 1. nodaļā.

14. pants

Nosacījumi

1. Lauksaimnieki var brīvprātīgi piedalīties saimniecību konsultatīvajā sistēmā.

2. Dalībvalstis dod priekšroku lauksaimniekiem, kuri saņem vairāk nekā EUR 15 000 tiešo maksājumu gadā.

15. pants

Apstiprinātu privāto organizāciju un izraudzīto iestāžu pienākumi

Neierobežojot valsts tiesību aktus par dokumentu publiskumu, dalībvalstis nodrošina to, lai 13. pantā minētās privātās iestādes un izraudzītās iestādes neatklātu personīgu vai individuālu informāciju un datus, kurus tās iegūst savā konsultatīvajā darbībā, personām, kas nav lauksaimnieki, kuri pārvalda attiecīgās saimniecības, izņemot jebkuru pārkāpumu, kas atklāts to darbības laikā un uz ko attiecas Kopienas vai valsts tiesību aktos noteikts pienākums informēt valsts iestādi, jo īpaši noziedzīgu nodarījumu gadījumā.

16. pants

Pārskatīšana

Vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim Komisija iesniedz ziņojumu par saimniecību konsultatīvās sistēmas piemērošanu, attiecīgā gadījumā pievienojot atbilstošus priekšlikumus, lai padarītu to par obligātu.

4. NODAĻA

INTEGRĒTĀ ADMINISTRĀCIJAS UN KONTROLES SISTĒMA

17. pants

Darbības joma

Katra dalībvalsts izveido integrētu administrācijas un kontroles sistēmu, še turpmāk ”integrētā sistēma”.

Integrēto sistēmu piemēro atbalsta shēmām, kas izveidotas saskaņā ar šīs regulas III un IV sadaļu un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1259/1999 2.a pantu.

Vajadzības gadījumā to attiecīgi piemēro arī 1., 2. un 3. nodaļā paredzēto noteikumu administrācijai un kontrolei.

18. pants

Integrētās sistēmas elementi

1. Integrētajā sistēmā ietilpst šādi elementi:

a) elektroniska datu bāze;

▼B

b) lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēma;

c) tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kā minēts 21. pantā;

d) atbalsta pieteikumi;

e) integrēta kontroles sistēma;

f) vienota sistēma, kas vajadzīga, lai reģistrētu katra tā lauksaimnieka identitāti, kurš iesniedzis atbalsta pieteikumu.

▼M1

2. Ja piemēro 67., 68., 69., 70. un 71. pantu, integrētajā sistēmā iekļauj dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, kas, no vienas puses, izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī Padomes Regulas (EK) Nr. 820/87 atcelšanu ([1]), un, no otras puses, saskaņā ar Padomes 2003. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu ([2]).

▼B

19. pants

Elektroniska datu bāze

1. Elektroniskajā datu bāzē par katru lauksaimniecības uzņēmumu reģistrē datus, kas iegūti no atbalsta pieteikumiem.

▼M3

”Šī datu bāze jo īpaši ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību tieši un tūlīt iegūt datus, kas attiecas uz kalendārajiem un/vai tirdzniecības gadiem, sākot no 2000. gada, un datus attiecībā uz pabalstiem, kas piešķirti saskaņā ar IV sadaļas 10.b nodaļu, sākot no 1998. gada 1. maija.”

▼B

2. Dalībvalstis var izveidot decentralizētas datu bāzes, ja minētās datu bāzes, kā arī administratīvās procedūras datu reģistrēšanai un pieejai tiem ir izstrādātas vienveidīgi visā dalībvalsts teritorijā un ir savstarpēji saderīgas, lai ļautu veikt kontrolpārbaudes.

▼M3

20. pants

Lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēma

1. Lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēmu izveido, pamatojoties uz kartēm vai zemesgrāmatas aktiem, vai citiem kartogrāfiskiem materiāliem. Izmantojamas arī datorizētas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas metodes, vēlams, arī ortofotografēšana no gaisa vai kosmosa, ar viendabīgu standartu, kas nodrošina precizitāti, kura ir vismaz līdzvērtīga kartogrāfijai mērogā 1:10000.

2. Identifikācijas sistēmā attiecīgā gadījumā iekļauj ģeogrāfiskās informācijas sistēmu attiecībā uz olīvu audzēšanu, kurā ir burtciparu datu bāze un datorizēta kartogrāfiskā datu bāze par olīvkokiem un attiecīgajām platībām.

▼B

21. pants

Tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēma

1. Tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu izveido tā, lai varētu pārbaudīt tiesības un veikt kontrolpārbaudes attiecībā uz atbalsta pieteikumiem un lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu.

([1]) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.
([2]) OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.

▼B

2. Šī sistēma ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību tieši un tūlīt iepazīties ar datiem, kas attiecas uz vismaz trīs iepriekšējiem kalendārajiem un/vai tirdzniecības gadiem pēc kārtas.

22. pants

Atbalsta pieteikumi

1. Katru gadu lauksaimnieki iesniedz pieteikumus par tiešajiem maksājumiem, uz kuriem attiecas integrētā sistēma, attiecīgā gadījumā norādot:

— visus lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalus saimniecībā,

▼M3

— olīvkoku skaits un to izvietojums zemes gabalā,

▼B

— tiesību uz maksājumu skaitu un summu,

— jebkuru citu informāciju, ko paredz šī regula vai attiecīgā dalībvalsts.

▼M3

2. Dalībvalsts var nolemt, ka atbalsta pieteikumā jāietver tikai izmaiņas attiecībā uz iepriekšējā gadā iesniegto atbalsta pieteikumu. Dalībvalsts izplata iepriekš iespiestas veidlapas, pamatojoties uz platībām, kas noteiktas iepriekšējā gadā, un piegādā karšu materiālu, kurā norāda minēto platību atrašanās vietu un attiecīgā gadījumā olīvkoku izvietojumu.

▼B

3. Dalībvalsts var nolemt, ka atsevišķs atbalsta pieteikums attiecas uz vairākām vai visām atbalsta shēmām, kas uzskaitītas I pielikumā, vai citām atbalsta shēmām.

23. pants

Atbalsta piešķiršanas nosacījumu pārbaude

1. Dalībvalstis veic administratīvas pārbaudes par atbalsta pieteikumiem, pārbaudot arī platības, par kurām ir tiesības pretendēt uz atbalstu, un atbilstošās tiesības uz maksājumu.

2. Administratīvās pārbaudes papildina ar pārbaudēm uz vietas izstrādāto sistēmu, lai pārliecinātos par tiesībām pretendēt uz atbalstu. Tādēļ dalībvalstis izstrādā lauku saimniecību paraugu ņemšanas plānu.

Dalībvalstis var izmantot attālās izpētes metodi kā līdzekli, lai veiktu lauksaimniecības zemes gabalu pārbaudes uz vietas.

3. Katra dalībvalsts izraugās iestādi, kas atbild par šajā nodaļā paredzēto pārbaužu saskaņošanu.

Ja dalībvalsts paredz deleģēt dažus saskaņā ar šo nodaļu veicamā darba aspektus specializētām aģentūrām vai uzņēmumiem, izraudzītā iestāde saglabā kontroli pār tādu darbu un atbildību par to.

24. pants

Maksājumu samazinājumi un nepiešķiršana

1. Neierobežojot maksājumu samazinājumus un nepiešķiršanu, kā paredzēts šīs regulas 6. pantā, ja atklājas, ka lauksaimnieks neatbilst nosacījumiem, kas saistīti ar atbalsta piešķiršanu, kā paredzēts šajā regulā vai Regulas (EK) Nr. 1259/1999 2.a pantā, maksājumu vai maksājuma daļu, kuru piešķir vai kuru jāpiešķir un par kuru atbalsta piešķiršanas nosacījumi ir ievēroti, samazina un nepiešķir gadījumos, kas jānosaka saskaņā ar šīs regulas 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Samazinājuma procentuālā daļa ir atšķirīga atkarībā no atklātās neatbilstības nopietnības, apjoma, pastāvības un atkārtošanās un var novest pie pilnīgas maksājuma nepiešķiršanas no vienas vai vairākām atbalsta shēmām par vienu vai vairākiem kalendārajiem gadiem.

▼B

25. pants

Savstarpējas atbilstības kontrole

1. Dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos, vai lauksaimnieks pilda 1. nodaļā minētās saistības.

2. Dalībvalstis var izmantot savas esošās administratīvās un kontroles sistēmas, lai nodrošinātu atbilstību likumā noteiktajām pārvaldības prasībām un labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kas minēti 1. nodaļā.

▼M1

Šīs sistēmas, jo īpaši dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvu 92/102/EEK, Regulu (EK) Nr. 1760/2000 un Padomes Regulu (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1782/2003, šīs regulas 26. panta nozīmē ir saderīgas ar integrēto sistēmu.

▼B

26. pants

Saderība

Lai piemērotu V pielikumā uzskaitītās atbalsta shēmas, dalībvalstis nodrošina to, lai administratīvās un kontroles procedūras, ko piemēro tādām shēmām, būtu saderīgas ar integrēto sistēmu šādos aspektos:

a) elektroniska datu bāze;

b) identifikācijas sistēmas lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabaliem;

c) administratīvas pārbaudes.

Tādēļ minētās sistēmas izveido tā, lai bez problēmām vai konfliktiem būtu iespējama pareiza sistēmu darbība vai datu apmaiņa starp tām.

Dalībvalstis, lai piemērotu Kopienas vai valsts atbalsta shēmas, kas nav uzskaitītas V pielikumā, var iekļaut savās administratīvajās un kontroles procedūrās vienu vai vairākas integrētās sistēmas sastāvdaļas.

27. pants

Informācija un pārbaudes

1. Komisiju regulāri informē par integrētās sistēmas piemērošanu.

Tā organizē viedokļu apmaiņu ar dalībvalstīm par šo jautājumu.

2. Pēc attiecīgo kompetento iestāžu savlaicīgas informēšanas Komisijas iecelti pilnvaroti pārstāvji var veikt:

— visas pārbaudes vai kontroles, kas attiecas uz pasākumiem, kurus veic, lai izveidotu un īstenotu integrēto sistēmu,

— pārbaudes specializētajās aģentūrās un uzņēmumos, kas minēti 23. panta 3. punktā.

Tādās pārbaudēs var piedalīties attiecīgās dalībvalsts ierēdņi. Iepriekš minētās pārbaudes veikšanas pilnvaras neietekmē to valsts tiesību aktu noteikumu piemērošanu, ar kuriem paredz dažas darbības ierēdņiem, kas īpaši izraudzīti ar valsts tiesību aktiem. Komisijas ieceltie pilnvarotie pārstāvji, konkrēti, nepiedalās mājas vizītēs pie personām, kas ir aizdomās turamās saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vai tādu personu formālā nopratināšanā. Minētajiem pārstāvjiem tomēr ir pieejama tādā veidā iegūtā informācija.

3. Neierobežojot dalībvalstu atbildību integrētās sistēmas ieviešanā un piemērošanā, Komisija var izmantot specializētu iestāžu vai personu palīdzību, lai atvieglotu integrētās sistēmas izveidi, uzraudzību un izmantošanu, jo īpaši ar mērķi sniegt dalībvalstu kompetentajām iestādēm tehniskus padomus, ja pēdējās tādu lūgtu.

▼B

5. NODAĻA

CITI VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

28. pants

Maksājums

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, maksājumus saskaņā ar I pielikumā uzskaitītajām atbalsta shēmām [atbalsta] saņēmējiem izmaksā pilnībā.

2. Maksājumus veic vienreiz gadā laika posmā no 1. decembra līdz nākamā kalendārā gada 30. jūnijam.

Tomēr 12. pantā paredzēto atbalsta papildsummu samaksā, vēlākais, līdz tā kalendārā gada 30. septembrim, kas seko pēc attiecīgā kalendārā gada.

3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta un saskaņā ar procedūru, kas minēta 144. panta 2. punktā, Komisija var:

a) pagarināt to maksājumu samaksas datumu, kas paredzēti 5. panta 1. punktā Padomes 1966. gada 22. septembra Regulā 136/66/EEK par eļļu un tauku tirgus kopīgās organizācijas izveidi ([1]);

b) paredzēt avansa maksājumus;

c) atļaut dalībvalstīm, ievērojot budžeta situāciju, izmaksāt avansa maksājumus līdz 1. decembrim reģionos, kuros ārkārtas apstākļu dēļ lauksaimniekiem radušās nopietnas finansiālas grūtības:

— līdz 50 % no maksājumiem,

vai

— līdz 80 % no maksājumiem gadījumā, ja jau paredzēti avansa maksājumi.

29. pants

Maksājumu ierobežošana

Neierobežojot visus īpašos noteikumus individuālās atbalsta shēmās, maksājumi netiek veikti [atbalsta] saņēmējiem, par kuriem ir konstatēts, ka viņi ir mākslīgi radījuši nosacījumus, kas vajadzīgi šādu maksājumu iegūšanai, lai gūtu priekšrocības pretēji attiecīgās atbalsta shēmas mērķiem.

30. pants

Pārskatīšana

Atbalsta shēmas, kas uzskaitītas I pielikumā, piemēro, neierobežojot iespēju tās jebkurā brīdī pārskatīt, ņemot vērā tirgus norises un budžeta situāciju.

31. pants

Vērtēšana

Maksājumus, kas paredzēti saskaņā ar I pielikumā uzskaitītajām atbalsta shēmām, to efektivitātes noteikšanas nolūkā novērtē, lai noteiktu to ietekmi mērķu sasniegšanā un lai analizētu to ietekmi attiecīgajos tirgos.

32. pants

Intervence saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1258/1999

Atbalsta shēmas, kas uzskaitītas I pielikumā, uzskata par ”intervenci”, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1258/1999 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 2. panta 2. punktā.

([1]) OV L 172, 30.9.1966., 3025./66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1513/2001 (OV L 201, 26.7.2001., 4. lpp.).

▼B

III SADAĻA

VIENREIZĒJO MAKSĀJUMU SHĒMA

1. NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

33. pants

Tiesības uz maksājumu

1. Lauksaimniekiem ir pieeja vienreizējo maksājumu shēmai, ja:

a) viņiem ir piešķirts maksājums 38. pantā minētajā pārskata periodā saskaņā vismaz ar vienu no VI pielikumā minētajām atbalsta shēmām; vai

b) viņi faktiskā vai sagaidāmā mantojumā ir saņēmuši saimniecību vai daļu saimniecības no lauksaimnieka, kurš ir izpildījis a) apakšpunktā minētos nosacījumus; vai

c) viņi ir saņēmuši tiesības uz maksājumu no valsts rezerves vai ar pārvedumu.

2. Gadījumā, ja lauksaimnieks, kuram piešķirts tiešais maksājums pārskata periodā, maina savu juridisko statusu vai nosaukumu minētajā periodā vai ne vēlāk kā līdz 31. decembrim gadā pirms vienreizējā maksājuma shēmas piemērošanas gada, viņam ir pieeja vienreizējā maksājuma shēmai, ievērojot tos pašus nosacījumus, kas attiecas uz lauksaimnieku, kurš sākotnēji pārvaldīja saimniecību.

3. Apvienošanās gadījumos pārskata periodā vai ne vēlāk kā līdz 31. decembrim gadā pirms vienreizējā maksājuma shēmas piemērošanas gada lauksaimniekam, kurš pārvalda jauno saimniecību, ir pieeja vienreizējā maksājuma shēmai, ievērojot tos pašus nosacījumus, kas attiecas uz lauksaimniekiem, kuri pārvaldīja sākotnējās saimniecības.

Sašķelšanās gadījumos pārskata periodā vai ne vēlāk kā līdz 31. decembrim gadā pirms vienreizējā maksājuma shēmas piemērošanas gada lauksaimniekiem, kuri pārvalda saimniecības, ir proporcionāla pieeja vienreizējā maksājuma shēmai, ievērojot tos pašus nosacījumus, kas attiecas uz lauksaimnieku, kurš pārvaldīja sākotnējo saimniecību.

34. pants

Piemērošana

1. Vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmajā gadā dalībvalsts kompetentā iestāde nosūta pieteikuma veidlapu lauksaimniekiem, kuri minēti 33. panta 1. punkta a) apakšpunktā, norādot:

a) summu, kas minēta 2. nodaļā (še turpmāk ”pamatsumma”);

b) 43. pantā minēto hektāru skaitu;

c) tiesību uz maksājumu skaitu un vērtību, kā noteikts 3. nodaļā.

2. Lauksaimnieki iesniedz pieteikumus attiecībā uz vienreizējā maksājuma shēmu līdz datumam, ko nosaka dalībvalstis, bet ne vēlāk kā līdz 15. maijam.

Komisija tomēr saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru var atļaut noteikto datumu – 15. maiju – atcelt dažās zonās, kur ārkārtas klimatisko apstākļu dēļ parastie datumi nav piemērojami.

3. Izņemot *force majeure* gadījumus un ārkārtas apstākļus 40. panta 4. punkta nozīmē, tiesības nepiešķir lauksaimniekiem, kas minēti 33. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, un tiem, kuri saņem tiesības uz maksājumu no valsts rezerves, ja viņi nepiesakās uz vienreizējo maksājumu shēmu līdz 15. maijam vienreizējās maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā.

Nepiešķirtās summas, kas atbilst minētajām tiesībām, ieskaita atpakaļ 42. pantā minētajā valsts rezervē un tās ir pieejamas pārdalei līdz datumam, kuru nosaka dalībvalsts, bet ne vēlāk kā 15. augustā vienreizējā maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā.

▼M3

35. pants

Divkārši pieprasījumi

1. Par platību, kas atbilst to hektāru skaitam, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, kā noteikts 44. panta 2. punktā, un attiecībā uz kuriem iesniegts vienreizējā maksājuma pieteikums, var iesniegt pieteikumu jebkura cita tiešā maksājuma saņemšanai, kā arī jebkura cita tāda atbalsta saņemšanai, uz kuru neattiecas šī regula, ja vien nav noteikts citādi.

2. Lauksaimnieki, kas ir piedalījušies tabakas kvotu atpirkšanas sistēmā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2075/92, ir tiesīgi saņemt vienreizēju maksājumu vai kvotas atpirkšanas cenu. Ja kvotas atpirkšanas cena tomēr ir augstāka par tabakai aprēķināto summu, kas iekļaujama pamatsummā, lauksaimniekam joprojām ir tiesības papildus vienreizējam maksājumam saņemt daļu no atpirkšanas cenas, kas atbilst minētās cenas summas un saskaņā ar šīs regulas VII pielikuma I punktu aprēķinātās summas starpībai.

▼B

36. pants

Maksājums

1. Atbalstu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu maksā, ņemot vērā tiesības uz maksājumu, kā noteikts 3. nodaļā, kā arī līdzvērtīgu to hektāru skaitu, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, kā noteikts 44. panta 2. punktā.

2. Dalībvalstis var nolemt apvienot maksājumus saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu ar maksājumiem saskaņā ar jebkuru citu atbalsta shēmu.

2. NODAĻA

SUMMAS NOTEIKŠANA

37. pants

Pamatsummas aprēķināšana

1. Pamatsumma ir lauksaimniekam saskaņā ar VI pielikumā minētajām atbalsta shēmām katrā 38. pantā minētā pārskata perioda kalendārajā gadā piešķirto maksājumu kopējo summu vidējais rādītājs trijos gados, kas aprēķināts un koriģēts saskaņā ar VII pielikumu.

▼M3

Attiecībā uz olīveļļu pamatsumma tomēr ir to maksājumu četru gadu kopsummas vidējā summa, kas lauksaimniekam piešķirti saskaņā ar VI pielikumā minēto olīveļļas atbalsta shēmu 1999./2000., 2000./2001., 2001./2002. un 2002./2003. tirdzniecības gadā un kas aprēķināti un koriģēti atbilstīgi VII pielikumam.

▼B

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja lauksaimnieks sāk lauksaimniecisku darbību pārskata periodā, vidējo rādītāju aprēķina, pamatojoties uz maksājumiem, kas viņam piešķirti kalendārajā gadā vai gados, kuru laikā viņš veica lauksaimniecisko darbību.

38. pants

Pārskata periods

Pārskata periods ietver 2000., 2001. un 2002. kalendāro gadu.

▼B

39. pants

Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1259/1999 noteiktās modulācijas un savstarpējas atbilstības piemērošana

Ja pārskata periodā piemēro Regulas (EK) Nr. 1259/1999 3. un 4. pantu, VII pielikumā minētās summas ir tādas, kādas būtu piešķirtas pirms minēto pantu piemērošanas.

40. pants

Ārkārtas apstākļi

1. Atkāpjoties no 37. panta, lauksaimniekam, kura ražošanu pārskata periodā negatīvi ietekmēja *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi, kas notika pirms pārskata perioda vai tā laikā, ir tiesības pieprasīt, lai pamatsummu aprēķinātu, pamatojoties uz to kalendāro gadu vai gadiem pārskata periodā, kurus neietekmēja *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi.

2. Ja *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi ietekmēja visu pārskata periodu, dalībvalsts pamatsummu aprēķina, pamatojoties uz periodu no 1997. līdz 1999. gadam. Tādā gadījumā *mutatis mutandis* piemēro 1. punktu.

3. Par *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļiem, kompetentajai iestādei iesniedzot attiecīgos pierādījumus, attiecīgais lauksaimnieks rakstiski informē iestādi, to darot termiņā, kas jānosaka katrai dalībvalstij.

4. Par *force majeure* vai ārkārtas apstākļiem kompetentā iestāde atzīst, piemēram, šādus gadījumus:

a) lauksaimnieka nāve;

b) lauksaimnieka ilgstoša darbnespēja;

c) nopietna dabas katastrofa, kas būtiski ietekmē saimniecības lauksaimniecības zemi;

d) lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanai paredzēto ēku nejauša nopostīšana saimniecībā;

e) epizootija, kas ietekmē visus lauksaimniekam piederošos lauksaimniecības dzīvniekus vai daļu no tiem.

▼M3

5. Šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro *mutatis mutandis* tiem lauksaimniekiem, kuriem pārskata perioda laikā ir bijušas lauksaimniecības un vides saistības saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2078/92 ([1]) un Regulu (EK) Nr. 1257/1999, tiem apiņu audzētājiem, kuriem minētajā periodā ir bijušas apiņu izrakšanas saistības saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1098/98 ([2]), kā arī tiem tabakas audzētājiem, kuri ir piedalījušies kvotu atpirkšanas programmā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2075/92.

Gadījumā, kad šā punkta pirmajā daļā minētās saistības attiecas gan uz pārskata periodu, gan uz šā panta 2. punktā minēto periodu, dalībvalstis atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļošanu, nosaka pamatsummu saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas jāparedz Komisijai saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

41. pants

Maksimāli pieļaujamais daudzums

1. Katrai dalībvalstij pamatsummu kopējais apjoms nav lielāks par valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts VIII pielikumā.

([1]) OV L 215, 30.7.1992., 85. lpp.
([2]) OV L 157, 30.5.1998., 7. lpp.

▼B

2. Attiecīgā gadījumā dalībvalsts sāk pamatsummu lineāru procentuālu samazināšanu, lai nodrošinātu tai noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma ievērošanu.

42. pants

Valsts rezerve

1. Dalībvalstis pēc jebkura iespējama samazinājuma saskaņā ar 41. panta 2. punktu sāk pamatsummu lineāru procentuālu samazināšanu, lai izveidotu valsts rezervi. Tāds samazinājums nav lielāks par 3 %.

2. Valsts rezerve vēl iekļauj starpību starp VIII pielikumā minēto maksimāli pieļaujamo daudzumu un to pamatsummu kopējo apjomu, kas jāpiešķir lauksaimniekiem saskaņā ar vienreizējā maksājuma shēmu, pirms 1. punkta otrajā teikumā minētā samazinājuma.

3. Dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai prioritāri piešķirtu pamatsummas lauksaimniekiem, kuri sāk lauksaimniecisko darbību pēc 2002. gada 31. decembra vai 2002. gadā, nesaņemot tajā gadā nevienu tiešo maksājumu, atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus.

4. Dalībvalstis izmanto valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus, noteiktu pamatsummas lauksaimniekiem, kuri atrodas īpašā situācijā, kas jādefinē Komisijai saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. Dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus, noteiktu pamatsummas lauksaimniekiem tajos apgabalos, uz kuriem attiecas pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas saistībā ar kādu no valsts intervences veidiem, lai novērstu zemes pamešanu un/vai lai kompensētu īpašos zaudējumus lauksaimniekiem minētajos apgabalos.

6. Piemērojot 3. līdz 5. punktu, dalībvalstis var palielināt vienības vērtību, ievērojot tiesību vērtību reģionālā vidējā rādītāja robežas, un/vai tiesību skaitu, kas piešķirtas lauksaimniekiem.

7. Dalībvalstis var sākt tiesību lineāru samazināšanu gadījumā, ja to valsts rezerve nav pietiekama 3. un 4. punktā minētajiem gadījumiem.

8. Izņemot faktiska vai sagaidāma mantojuma nodošanas gadījumu un atkāpjoties no 46. panta, tiesības, kas noteiktas, izmantojot valsts rezervi, nevar nodot piecus gadus no to piešķiršanas.

Atkāpjoties no 45. panta 1. punkta, visas tiesības, kas nav izmantotas katru gadu piecu gadu periodā, tūlīt tiek ieskaitītas atpakaļ valsts rezervē.

9. Atkāpjoties no 33. un 43. panta, gadījumā, ja saimniecība vai tās daļa, vai tiesības uz piemaksu pārskata periodā vai ne vēlāk kā ►M3 2004. gada 15. maijā ◄ tiek pārdotas vai iznomātas sešus gadus vai ilgāk, daļu no tiesībām, kas jāpiešķir pārdevējam vai iznomātājam, saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru var ieskaitīt atpakaļ valsts rezervē, ievērojot Komisijas paredzētos nosacījumus.

▼B

3. NODAĻA

TIESĪBAS UZ MAKSĀJUMU

1. iedaļa

Tiesības uz platībatkarīgo maksājumu

43. pants

Tiesību uz maksājumu noteikšana

1. Neierobežojot 48. pantu, lauksaimnieks saņem tiesības uz maksājumu par hektāru, ko aprēķina, pamatsummu dalot ar trīs gadu vidējo lielumu, kurš attiecas uz visiem hektāriem, kas pārskata periodā deva tiesības uz tiešajiem maksājumiem, kuri uzskaitīti VI pielikumā.

Tiesību uz maksājumu kopējais skaits ir vienāds ar iepriekšminēto hektāru vidējo skaitu.

Gadījumā, kas minēts 37. panta 2. punktā, kopējais tiesību uz maksājumu skaits tomēr ir vienāds ar hektāru vidējo skaitu tajā pašā periodā, ko izmantoja pamatsummu noteikšanai, un tādām tiesībām uz maksājumu piemēro 42. panta 6. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā hektāru skaitā vēl ietilpst:

▼M3

a) to hektāru skaits, par kuros saražoto produkciju piešķirts atbalsts pārskata periodā, kā aprēķināts VII pielikuma B, D, F, H un I punktā, gadījumā, kad atbalstu piešķir par kartupeļu cieti, žāvētu rupjo lopbarību, sēklām, olīvu audzēm un tabaku, kā uzskaitīts VII pielikumā;

▼B

b) visa lopbarības platība pārskata periodā.

3. Šā panta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkā "lopbarības platība" saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2419/2001 ([1]) 5. pantu ir saimniecības platība, kas visā kalendārajā gadā bija pieejama dzīvnieku audzēšanai, ieskaitot kopīgā lietošanā esošās platības un platības, kurās tika izmantotas jauktas kultūras. Lopbarības platībā neietilpst:

— ēkas, meži, dīķi, takas,

— platības, ko izmanto citiem kultūraugiem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz Kopienas atbalstu, vai ilggadīgām kultūrām, vai dārzkopības kultūrām,

— platības, par kurām var pretendēt uz dažu laukaugu ražotājiem paredzēto atbalsta sistēmu un kuru izmanto atbalsta shēmā par žāvētu lopbarību vai uz kuru attiecas valsts vai Kopienas atmatas shēma.

4. Tiesības uz maksājumu par hektāru negroza, ja vien nav paredzēts citādi.

44. pants

Tiesību uz maksājumu izmantošana

1. Jebkuras tiesības uz maksājumu, saistībā ar hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, dod tiesības uz tādas summas maksājumu, kas noteikta ar tiesībām uz maksājumu.

2. "Hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu" ir jebkura saimniecības lauksaimniecības zeme, ko aizņem aramzeme un pastāvīgās ganības, izņemot zemes, uz kurām atrodas ilggadīgās kultūras, meži vai kuras izmanto ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām.

([1]) Komisijas 2001. gada 11. decembra Regula (EK) Nr. 2419/2001, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92 (OV L 327, 12.12.2001., 11. lpp.). Regula grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2550/2001 (OV L 341, 22.12. 2001., 105. lpp.).

▼M3

”Hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu” ir arī platības, kas apstādītas ar apiņiem vai uz kurām attiecas pagaidu neaudzēšanas saistības, vai platības, kas aprēķinātas VII pielikuma H punkta otrajā daļā un līdz 1998. gada 1. maijam ir apstādītas ar olīvkokiem, izņemot Kipru un Maltu, kurām attiecīgais termiņš ir 2001. gada 31. decembris, vai platības, kurās ar jauniem olīvkokiem nomaina augošos olīvkokus, vai platības, uz kuru olīvkokiem attiecas apstiprinātas stādīšanas shēmas un kas ir reģistrētas ģeogrāfiskās informācijas sistēmā.

▼B

3. Lauksaimnieks deklarē zemes gabalus, kuri atbilst hektāram, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, saistībā ar visām tiesībām uz maksājumu. Izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus, minētie zemes gabali ir lauksaimnieka rīcībā vismaz 10 mēnešus no datuma, kas jānosaka dalībvalstij, bet ne agrāk kā tā kalendārā gada 1. septembrī, kas ir pirms gada, kad iesniedz pieteikumu par dalību vienreizējā maksājuma shēmā.

4. Dalībvalstis attiecīgi pamatotos gadījumos atļauj lauksaimniekam koriģēt deklarāciju, ja viņš ievēro to hektāru skaitu, kas atbilst viņa tiesībām uz maksājumu, un nosacījumus vienreizējā maksājuma piešķiršanai par attiecīgo platību.

45. pants

Neizmantotās tiesības uz maksājumu

1. Jebkuras tiesības uz maksājumu, kas nav izmantotas 3 gadu periodā, piešķir valsts rezervei.

2. Neizmantotās tiesības uz maksājumu tomēr nenodod atpakaļ valsts rezervē *force majeure* gadījumā un ārkārtas apstākļos 40. panta 4. punkta nozīmē.

46. pants

Tiesību uz maksājumu nodošana

1. Tiesības uz maksājumu var nodot tikai tādam citam lauksaimniekam, kurš reģistrējies tajā pašā dalībvalstī, izņemot faktiska vai sagaidāma mantojuma nodošanas gadījumu.

Pat faktiska vai sagaidāma mantojuma gadījumā tiesības uz maksājumu tomēr var izmantot tikai tajā dalībvalstī, kur tiesības uz maksājumu tika noteiktas.

Dalībvalsts var nolemt, ka tiesības uz maksājumu var nodot vai izmantot tikai vienā un tajā pašā reģionā.

2. Tiesības uz maksājumu var nodot, pārdodot vai izmantojot jebkuru citu galīgu nodošanu, kopā ar zemi vai bez tās. Turpretim nomu vai līdzīgus darījumu veidus atļauj tikai tad, ja līdz ar nodotajām tiesībām uz maksājumu ir nodots arī līdzvērtīgs skaits hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

Izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus, kas minēti 40. panta 4. punktā, lauksaimnieks var nodot savas maksājumu tiesības bez zemes tikai pēc tam, kad viņš 44. panta nozīmē ir izmantojis vismaz 80 % no savām tiesībām uz maksājumu vismaz viena kalendārā gada laikā, vai pēc tam, kad viņš brīvprātīgi ir atdevis valsts rezervei visas tiesības uz maksājumu, kuras viņš nav izmantojis vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmajā gadā.

3. Gadījumā, kad tiesības uz maksājumu tiek pārdotas kopā ar zemi vai bez tās, dalībvalstis, rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgajiem principiem un atbilstīgi kritērijiem, kas jānosaka Komisijai saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, var nolemt, ka daļa pārdoto tiesību uz maksājumu jānodod atpakaļ valsts rezervē vai ka to vienības vērtība jāsamazina par labu valsts rezervei.

▼B

2. iedaļa

Īpašiem nosacījumiem pakļautas tiesības uz maksājumu

47. pants

Maksājumi, kas rada īpašiem nosacījumiem pakļautas tiesības uz maksājumu

1. Atkāpjoties no 43. un 44. panta, šādas no pārskata periodā piešķirtajiem maksājumiem radušās summas iekļauj pamatsummā saskaņā ar 48. pantā un VII pielikuma C punktā paredzētajiem nosacījumiem:

a) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 5. pantā paredzētā sezonas nobīdes piemaksa;

b) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 11. pantā paredzētā kaušanas piemaksa;

c) īpašā piemaksa par vīriešu dzimuma liellopiem un piemaksa par zīdītājgovīm, ja lauksaimnieks ir atbrīvots no ganāmpulka blīvuma prasības izpildes, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. panta 1. punktu, ar noteikumu, ka lauksaimnieks nav iesniedzis pieteikumu par ekstensifikācijas maksājumu, kas paredzēts minētās regulas 13. pantā;

d) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 14. pantā paredzētie papildu maksājumi, ja tos maksā papildus atbalstam, kas paredzēts šā punkta a), b) un c) apakšpunktā;

e) atbalsti, kas paredzēti saskaņā ar atbalsta shēmu par aitu un kazu gaļu:

— 2000. un 2001. kalendārajā gadā, Regulas (EK) Nr. 2467/98 56. pantā un Regulas (EEK) Nr. 1323/90 ([1]) 1. pantā,

— 2002. kalendārajā gadā, Regulas (EK) Nr. 2529/2001 4. un 5. pantā, 11. panta 1. punktā un 11. panta 2. punkta pirmajā, otrajā un ceturtajā ievilkumā.

2. Sākot no 2007. gada un atkāpjoties no 33., 43. un 44. panta, summas, kas rodas no piena ražošanas piemaksām un papildmaksājumiem, kuri paredzēti 95. un 96. pantā un kuri jāpiešķir 2007. gadā, iekļauj vienreizējo maksājumu shēmā, ievērojot 48. līdz 50. pantā paredzētos nosacījumus.

48. pants

Īpašiem nosacījumiem pakļautu tiesību uz maksājumu noteikšana

Ja lauksaimniekam tika piešķirti 47. pantā minētie maksājumi, bet viņam pārskata periodā nebija hektāru, kā minēts 43. pantā, vai ja tiesības uz maksājumu par hektāru rada summu, kas lielāka par EUR 5 000, lauksaimniekam attiecīgi ir tādas tiesības uz maksājumu:

a) kas vienādas ar pamatsummu, kura atbilst tiešajiem maksājumiem, ko viņam piešķīra vidēji trīs gadu laika posmā;

b) par katriem EUR 5 000 vai daļu no pamatsummas, kas atbilst tiešajiem maksājumiem, kurus viņam piešķīra vidēji trīs gadu laika posmā.

49. pants

Nosacījumi

1. Ja vien šajā iedaļā nav paredzēts citādi, tad citus šīs sadaļas noteikumus piemēro īpašiem nosacījumiem pakļautām tiesībām uz maksājumu.

2. Atkāpjoties no 36. panta 1. punkta un 44. panta 1. punkta, lauksaimniekam, kuram ir tādas tiesības uz maksājumu, par ko viņam pārskata periodā nebija hektāru, dalībvalsts atļauj atkāpties no saistībām sniegt tiesību skaitam līdzvērtīgu skaitu tādu hektāru, par kuriem ir

([1]) OV L 132, 23.5.1990., 17. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 2529/2001 (OV 341, 22.12.2001., 3. lpp.).

▼B

tiesības pretendēt uz atbalstu, ar nosacījumu, ka viņš saglabā vismaz 50 % no lauksaimnieciskās darbības, ko viņš veica pārskata periodā un ko izsaka ganāmpulka vienībās (*LU*).

Tiesību uz maksājumu nodošanas gadījumā pārņēmējs var gūt labumu no tādas atkāpes tikai tad, ja tiek nodotas visas tās tiesības uz maksājumu, uz kurām attiecas atkāpe.

3. Tiesības uz maksājumu, kas noteiktas saskaņā ar 48. pantu, nekoriģē.

50. pants

Piena ražošanas piemaksa un papildmaksājumi

1. Neierobežojot 48. pantu un atkāpjoties no 37. un 43. panta, lauksaimnieks saņem tādu papildsummu par tiesībām, kas rodas, dalot saskaņā ar 95. un 96. pantu piešķiramās summas ar to tiesību skaitu, kuras viņam ir 2007. gadā, izņemot tiesības atstāt zemi atmatā.

Katras to tiesību uz maksājumu vienības vērtību, kas viņam ir 2007. gadā, palielina par minēto papildsummu.

2. Gadījumos, kad viņa īpašumā nav nekādu tiesību, *mutatis mutandis* piemēro 48. un 49. pantu. Tādā gadījumā 48. panta piemērošanas nolūkā termins "hektāri" nozīmē hektārus, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu un kuri ir lauksaimnieka īpašumā 2007. gadā.

4. NODAĻA

ZEMES IZMANTOŠANA SASKAŅĀ AR VIENREIZĒJO MAKSĀJUMU SHĒMU

1. iedaļa

Zemes izmantošana

▼M3

51. pants

Zemes lauksaimnieciska izmantošana

Lauksaimnieki var izmantot saskaņā ar 44. panta 3. punktu deklarētos zemes gabalus visāda veida lauksaimnieciskai darbībai, izņemot:

a) ilggadīgām kultūrām, izņemot olīvkokus, kas iestādīti līdz 1998. gada 1. maijam, izņemot Kipru un Maltu, kurām attiecīgais termiņš ir 2001. gada 31. decembris, vai jaunus olīvkokus, ar ko nomaina augošos olīvkokus, vai olīvkokus, kas iestādīti saskaņā ar apstiprinātām stādīšanas shēmām un reģistrēti ģeogrāfiskās informācija sistēmā, vai apiņus;

b) Regulas (EK) Nr. 2200/96 ([1]) 1. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. 2201/96 ([2]) 1. panta 2. punktā minēto produktu ražošanai.

   Dalībvalstis tomēr var izlemt hektāros, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, atļaut audzēt sekundāros kultūraugus ne ilgāk kā trīs mēnešu laika posmā, kas sākas katra gada 15. augustā; pēc dalībvalsts lūguma šo datumu tomēr maina saskaņā ar 144. panta 2. punktā izklāstīto procedūru attiecībā uz reģioniem, kuros graudaugus klimatisko apstākļu dēļ parasti ievāc agrāk;

c) kartupeļiem, kas nav paredzēti kartupeļu cietes ražošanai un par kuriem atbalstu piešķir saskaņā ar 93. pantu.

([1]) OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp.
([2]) OV L 297, 21.11.1996., 29. lpp.

▼B

52. pants

Kaņepju ražošana

1. Gadījumā, ja audzē kaņepes, uz kurām attiecas KN kods 5302 10 00, izmantotajās šķirnēs tetrahidrokanabinola saturs nepārsniedz 0,2 % un uz ražošanu attiecas līgums vai saistības, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1673/2000 2. panta 1. punktā. Dalībvalstis nosaka sistēmu izaudzēto kultūraugu tetrahidrokanabinola satura pārbaudei vismaz 30 % no šķiedru iegūšanai audzēto kaņepju platības, attiecībā uz kuru ir noslēgti līgumi vai iegūtas saistības. Ja tomēr dalībvalsts ievieš šādas audzēšanas iepriekšējas apstiprināšanas sistēmu, minimums ir 20 % no platības.

2. Saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru uz maksājumu piešķiršanu attiecina dažu šķirņu sertificētu sēklu izmantošanu un deklarāciju par platībām, kurās audzē kaņepes šķiedru iegūšanai.

2. iedaļa

Tiesības atstāt zemi atmatā

53. pants

Tiesību atstāt zemi atmatā noteikšana

1. Atkāpjoties no šīs regulas 37. un 43. panta, ja pārskata periodā uz lauksaimnieku attiecās saistības atstāt atmatā daļu viņa saimniecības zemes, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta 1. punktu, tad trīs gadu vidējo summu, kas atbilst obligātajam maksājumam par atmatā atstāto zemi, kurš aprēķināts un koriģēts atbilstīgi VII pielikumam, un obligātās atmatā atstātās zemes hektāru trīs gadu vidējo skaitu neiekļauj to tiesību noteikšanā, kas minētas šīs regulas 43. pantā.

2. Gadījumā, kas minēts 1. punktā, lauksaimnieks saņem tiesības par hektāru (še turpmāk "tiesības atstāt zemi atmatā"), ko aprēķina, dalot trīs gadu atmatas vidējo apjomu ar atmatā atstātās zemes hektāru trīs gadu vidējo apjomu, kā minēts 1. punktā.

Kopējais tiesību atstāt zemi atmatā skaits ir vienāds ar obligāto atmatā atstātās zemes hektāru vidējo skaitu.

54. pants

Tiesību atstāt zemi atmatā izmantošana

1. Jebkuras tiesības atstāt zemi atmatā kopā ar hektāru, par ko ir tiesības pretendēt uz tiesībām atstāt zemi atmatā, dod tiesības uz tādas summas maksājumu, kas noteikta ar tiesībām atstāt zemi atmatā.

2. Atkāpjoties no 44. panta 2. punkta, "hektārs, par ko ir tiesības pretendēt uz tiesībām atstāt zemi atmatā", ir saimniecības lauksaimniecības platība, ko aizņem aramzeme, izņemot platības, uz kurām datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumu iesniegšanai 2003. gadā, bija ilggadīgās kultūras, meži vai kuras izmantoja ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām vai pastāvīgajām ganībām. ►M2 Attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm norādi uz datumu, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumu iesniegšanai 2003. gadā, uzskata par norādi uz 2003. gada 30. jūniju. ◄

Ja pieteikumi iesniegti pēc 1995. gada 28. jūnija, šādas platības tomēr var uzskatīt par atmatu:

— platības, kas atstātas atmatā atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22. līdz 24. pantam un ko neizmanto ne lauksaimniecības mērķiem, ne jebkādiem citiem peļņu nesošiem mērķiem, izņemot tos, kuri pieņemti attiecībā uz pārējo zemi, kas atstāta atmatā saskaņā ar šo regulu, vai

— platības, kas apmežotas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 31. pantu.

3. Lauksaimnieki neizmanto ražošanā, bet atstāj atmatā hektārus, par kuriem var pretendēt uz tiesībām atstāt zemi atmatā.

▼B

4. Atmatā atstātās zemes platības ir ne mazāk kā 0,1 ha lielas un 10 metrus platas. Pienācīgi pamatotu vides apsvērumu dēļ dalībvalstis var pieņemt platības, kas ir vismaz 5 metrus platas un 0,05 ha lielas.

5. Dalībvalstis, ievērojot noteikumus, kas jānosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, var atkāpties no šā panta 2. punkta pirmās daļas, ja tās veic pasākumus, lai novērstu jebkādu ievērojamu kopējās lauksaimniecības platības, par ko var pretendēt uz tiesībām atstāt zemi atmatā, pieaugumu.

6. Atkāpjoties no 36. panta 1. punkta un 44. panta 1. punkta, tiesības atstāt zemi atmatā var pieprasīt pirms jebkurām citām tiesībām.

7. Saistības atstāt zemi atmatā turpina piemērot attiecībā uz nodotajām tiesībām atstāt zemi atmatā.

55. pants

Atbrīvojums no saistībām atstāt zemi atmatā

Uz lauksaimnieku neattiecas 54. pantā minētās saistības, ja:

a) visu viņa saimniecību un ražošanu kopumā pārvalda saskaņā ar saistībām, kas noteiktas Padomes 1991. gada 24. jūnija Regulā (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem ([1]);

b) atmatā atstāto zemi izmanto, lai nodrošinātu materiālus tādu produktu ražošanai Kopienā, kas nav paredzēti galvenokārt lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barošanai, ja tiek piemērotas efektīvas kontroles sistēmas.

56. pants

Atmatā atstātās zemes izmantošana

1. Atmatā atstātajā zemē saglabā labus lauksaimniecības un vides apstākļus, kā noteikts saskaņā ar 5. pantu.

Neierobežojot 55. pantu, to neizmanto lauksaimnieciskiem mērķiem un uz tās neražo nekādus kultūraugus komerciāliem mērķiem.

2. Uz to var attiekties rotācija.

3. Ja barībā vai pārtikā izmantojamo blakusproduktu daudzums, kas radīsies, audzējot eļļas augus uz saskaņā ar 55. panta b) punktu atmatā atstātās zemes, pamatojoties uz paredzamajiem daudzumiem, par kuriem ir noslēgti līgumi ar lauksaimniekiem, gadā pārsniegs 1 miljonu tonnu, kas izteiktas kā sojas miltu ekvivalents, tad, lai ierobežotu šo daudzumu līdz 1 miljonam tonnu, jāsamazina saskaņā ar katru līgumu paredzamais daudzums, kuru var izmantot barībā vai pārtikā.

4. Dalībvalstis var maksāt valsts atbalstu apmērā, kas nepārsniedz 50 % no izdevumiem, kuri saistīti ar tādu daudzgadīgu kultūraugu izveidi, kas paredzēti biomasas ražošanai atmatā atstātajā zemē.

57. pants

Citu noteikumu piemērošana

Ja vien šajā iedaļā nav paredzēts citādi, tad citus šīs sadaļas noteikumus piemēro tiesībām atstāt zemi atmatā.

([1]) OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003.,1. lpp.).

▼B

5. NODAĻA

REĢIONĀLĀ UN FAKULTATĪVĀ IZPILDE

1. iedaļa

Reģionālā izpilde

58. pants

Reģionālais maksimāli pieļaujamā daudzuma piešķīrums, kā minēts 41. pantā

1. Vēlākais līdz 2004. gada 1. augustam dalībvalsts var nolemt piemērot vienreizējo maksājumu shēmu, kas paredzēta 1. līdz 4. nodaļā, reģionālā līmenī, ievērojot šajā iedaļā paredzētos nosacījumus.

2. Dalībvalstis nosaka reģionus atbilstīgi objektīviem kritērijiem.

Dalībvalstis, kam ir mazāk nekā trīs miljoni hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, var uzskatīt par vienu atsevišķu reģionu.

3. Dalībvalsts sīkāk sadala 41. pantā minēto maksimāli pieļaujamo daudzumu starp reģioniem atbilstīgi objektīviem kritērijiem.

59. pants

Vienreizējo maksājumu shēmas reģionalizācija

1. Attiecīgi pamatotos gadījumos un atbilstīgi objektīviem kritērijiem dalībvalsts var sadalīt reģionālo maksimāli pieļaujamo daudzumu kopējo apjomu, kas noteikts saskaņā ar 58. pantu, vai tā daļu starp visiem lauksaimniekiem, kuru saimniecības atrodas attiecīgajā reģionā, ieskaitot tos, kas neatbilst 33. pantā minētajam atbilstības kritērijam.

2. Reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma kopējā apjoma sadales gadījumā lauksaimnieki saņem tiesības, kur vienības vērtību aprēķina, dalot reģionālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts saskaņā ar 58. pantu, ar hektāru, par kuriem 44. panta 2. punkta nozīmē ir tiesības pretendēt uz atbalstu, skaitu, kas noteikts reģionālā līmenī.

3. Reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma kopējā apjoma daļējas sadales gadījumā lauksaimnieki saņem tiesības, kur vienības vērtību aprēķina, dalot atbilstošo reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļu, kas noteikta saskaņā ar 58. pantu, ar hektāru, par kuriem 44. panta 2. punkta nozīmē ir tiesības pretendēt uz atbalstu, skaitu, kas noteikts reģionālā līmenī.

Gadījumā, ja lauksaimnieks ir tiesīgs saņemt arī tiesības, kas aprēķinātas par reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma atlikušo daļu, katras tādu tiesību reģionālās vienības vērtību, izņemot tiesības atstāt zemi atmatā, palielina par summu, kura atbilst pamatsummai, kas dalīta ar viņa tiesību skaitu, kuras noteiktas saskaņā ar 4. punktu.

Šīs regulas 48. un 49. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

4. Tiesību skaits uz lauksaimnieku ir vienāds ar hektāru skaitu, ko viņš deklarē saskaņā ar 44. panta 2. punktu par vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmo gadu, izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus 40. panta 4. punkta nozīmē.

60. pants

Zemes izmantošana

▼M3

1. Ja dalībvalstis izmanto 59. pantā paredzēto iespēju, lauksaimnieki, atkāpjoties no 51. panta un saskaņā ar šā panta noteikumiem, var izmantot arī zemes gabalus, kas deklarēti atbilstīgi 44. panta 3. punktam, lai ražotu produktus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. 2201/96 1. panta 2. punktā, un kartupeļus, kas nav paredzēti kartupeļu cietes ražošanai un par kuriem atbalstu piešķir saskaņā ar minētās regulas 93. pantu, izņemot ilggadīgās kultūras, kas nav apiņi vai olīvkoki, kuri iestādīti līdz 1998. gada 1.

▼M3

maijam, vai jaunus olīvkokus, ar kuriem nomaina augošos olīvkokus, vai olīvkokus, uz kuriem attiecas apstiprinātas stādīšanas shēmas un kas ir reģistrēti ģeogrāfiskās informācijas sistēmā.

▼B

2. Dalībvalsts nosaka hektāru skaitu, ko var izmantot atbilstīgi šā panta 1. punktam, atbilstīgi objektīviem kritērijiem dalot hektāru vidējo skaitu, ko izmantoja 1. punktā minēto produktu ražošanai valsts līmenī trīs gadu periodā no 2000. līdz 2002. gadam, starp reģioniem, kas noteikti saskaņā ar 58. panta 2. punktu. Hektāru vidējo skaitu valsts līmenī un hektāru skaitu reģionālā līmenī nosaka Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, pamatojoties uz datiem, ko paziņojusi dalībvalsts.

3. Robežās, kas attiecīgam reģionam noteiktas atbilstīgi 2. punktam, lauksaimniekam atļauj izmantot 1. punktā minēto iespēju:

a) to hektāru skaita robežās, ko viņš izmantoja 1. punktā minēto produktu ražošanai 2003. gadā;

b) ja, *mutatis mutandis*, piemēro 40. pantu un 42. panta 4. punktu, to hektāru skaita robežās, kas jānosaka atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus.

4. To hektāru skaita robežās, kas vēl ir pieejami pēc 3. punkta piemērošanas, lauksaimnieki var ražot 1. punktā minētos produktus, izmantojot tādu skaitu hektāru, uz kuriem neattiecas 3. punkts, to hektāru skaita robežās, ko izmanto 1. punktā minēto produktu ražošanai 2004. un/vai 2005. gadā, priekšroku dodot lauksaimniekiem, kuri jau ražoja produktus 2004. gadā to hektāru skaita robežās, ko izmantoja 2004. gadā.

Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, 2004. un 2005. gadu aizstāj attiecīgi ar gadu pirms vienreizējā maksājuma shēmas piemērošanas gada un ar pašu piemērošanas gadu.

5. Lai noteiktu 3. un 4. pantā minētos individuālos ierobežojumus, dalībvalsts attiecīgā gadījumā izmanto lauksaimnieka individuālos datus vai jebkurus citus pierādījumus, ko iesniedz lauksaimnieks.

6. Hektāru skaits, par ko atļaujas noteiktas atbilstīgi šā panta 3. un 4. punktam, nekādā gadījumā nepārsniedz vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmajā gadā deklarēto to hektāru skaitu, par kuriem saskaņā ar 44. panta 2. punktu ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

7. Atļauju attiecīgajā reģionā izmanto ar atbilstošajām tiesībām uz maksājumu.

8. Vēlākais, līdz 2007. gadam Komisija iesniedz Padomei ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievienoti atbilstoši priekšlikumi, par iespējamām sekām – tirgus un strukturālās attīstības izteiksmē – ko atstās šā panta īstenošana dalībvalstīs.

61. pants

Zālaugu platības

Gadījumā, ja piemēro 59. pantu, dalībvalstis atbilstīgi objektīviem kritērijiem var reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma vai tā daļas robežās noteikt arī dažādas vienības vērtības tām tiesībām, kas jāpiešķir 59. panta 1. punktā minētajiem lauksaimniekiem, par hektāriem, kuros atrodas zālaugu platības datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu, un par jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, vai alternatīvi par hektāriem, kuros atrodas pastāvīgās ganības datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu, un par jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

▼B

62. pants

Piena ražošanas piemaksa un papildmaksājumi

Atkāpjoties no 47. panta 2. punkta, dalībvalsts var nolemt, ka summas, kas rodas no piena ražošanas piemaksām un papildmaksājumiem, kuri paredzēti 95. un 96. pantā, pilnībā vai daļēji tiek iekļautas vienreizējā maksājuma shēmā no 2005. gada. Attiecīgi groza tiesības, kas noteiktas saskaņā ar šo punktu.

Pamatsumma minētajiem maksājumiem ir vienāda ar summām, kas jāpiešķir atbilstīgi 95. un 96. pantam un kas aprēķinātas, pamatojoties uz individuālo references daudzumu par pienu, kurš pieejams saimniecībā tā gada 31. martā, kad minētos maksājumus pilnībā vai daļēji iekļāva vienreizējā maksājuma shēmā.

Šīs regulas 48. līdz 50. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

63. pants

Nosacījumi, kas attiecas uz tiesībām, kuras noteiktas saskaņā ar šo iedaļu

1. Gadījumā, ja piemēro 59. pantu, tiesības, kas noteiktas saskaņā ar šo iedaļu, var nodot vai izmantot tikai tajā pašā reģionā vai tādos reģionos, kur tiesības par hektāru ir tādas pašas.

2. Gadījumā, ja piemēro 59. pantu, atkāpjoties no 53. panta, jebkurš lauksaimnieks attiecīgajā reģionā saņem tiesības atstāt zemi atmatā.

Tiesību atstāt zemi atmatā skaitu nosaka, reizinot lauksaimnieka zemi, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu 54. panta 2. punkta nozīmē un kura deklarēta vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmajā gadā, ar atmatas koeficientu.

Atmatas koeficientu aprēķina, reizinot obligātās atmatas pamatkoeficientu, kas ir 10 %, ar attiecīgajā reģionā pastāvošo attiecību starp zemi, par kuru pārskata periodā piešķirti VI pielikumā minētie platībatkarīgie maksājumi par laukaugiem, un zemi, par kuru pārskata periodā ir tiesības pretendēt uz atbalstu 54. panta 2. punkta nozīmē.

Tiesību atstāt zemi atmatā vērtība ir reģionālā vērtība par maksājumu tiesībām, kā noteikts atbilstīgi 59. panta 2. punktam vai attiecīgā gadījumā 59. panta 3. punkta pirmajai daļai.

Tiesības atstāt zemi atmatā nesaņem tie lauksaimnieki, kas deklarē tādu hektāru skaitu, kurš mazāks nekā hektāru skaits 54. panta 2. punkta nozīmē, kas būtu vajadzīgs, lai saražotu tādu daudzumu tonnu, kurš vienāds ar 92 tonnām labības, kā noteikts IX pielikumā, pamatojoties uz ražām, kas noteiktas saskaņā ar reģionalizācijas plānu, kurš jāpiemēro attiecīgajā reģionā gadā pirms vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada, dalot ar šā panta 2. punkta trešajā daļā minēto attiecību.

3. Atkāpjoties no 43. panta 4. punkta un 49. panta 3. punkta un rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgajiem principiem, dalībvalstis, vēlākais, līdz 2004. gada 1. augustam var nolemt uz tiesībām, kas noteiktas saskaņā ar šo iedaļu, attiecināt pakāpeniskus grozījumus atbilstīgi iepriekš noteiktiem pasākumiem un objektīviem kritērijiem.

4. Ja vien šajā iedaļā nav paredzēts citādi, piemēro citus šīs sadaļas noteikumus.

2. iedaļa

Daļēja īstenošana

64. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Vēlākais, līdz 2004. gada 1. augustam dalībvalsts var nolemt valsts vai reģionālā līmenī piemērot vienreizējo maksājumu shēmu, kas paredzēta 1. līdz 4. nodaļā, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā iedaļā.

▼B

2. Atbilstīgi katras dalībvalsts izvēlei Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka maksimāli pieļaujamos daudzumus katram tiešajam maksājumam, kas minēts attiecīgi ►M3 66., 67., 68., 68.a un 69. pants ◄.

Minētais maksimāli pieļaujamais daudzums ir vienāds ar katra tiešā maksājuma daļu valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kas minēts 41. pantā, kura pareizināta ar samazinājuma procentuālajām daļām, ko dalībvalstis piemēro saskaņā ar ►M3 66., 67., 68., 68.a un 69. pants ◄.

Fiksētā maksimāli pieļaujamā daudzuma kopējo apjomu atskaita no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas minēts 41. pantā, saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Vēlākais, divus gadus pēc tam, kad visas dalībvalstis ir ieviesušas vienreizējo maksājumu shēmu, vai, vēlākais, līdz 2009. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievienoti atbilstoši priekšlikumi, par iespējamām sekām – tirgus un strukturālās attīstības izteiksmē – kas var rasties, dalībvalstīm izmantojot 2. un 3. iedaļā paredzētās iespējas.

65. pants

Tiesību noteikšana saskaņā ar šo iedaļu

1. Par lauksaimniekiem piešķiramajām tiesībām pēc jebkura iespējama samazinājuma saskaņā ar 41. pantu, pamatsummas daļu, kas rodas no katra tiešā maksājuma, kurš minēts attiecīgi ►M3 66., 67., 68., 68.a un 69. pants ◄, samazina par procentuālo daļu, kas jānosaka dalībvalstīm ►M3 66., 67., 68., 68.a un 69. pants ◄ noteiktajās robežās.

2. Ja vien šajā iedaļā nav paredzēts citādi, pārējos šīs sadaļas noteikumus piemēro tiesībām, kas noteiktas par pamatsummas atlikušo daļu.

66. pants

Maksājumi par laukaugiem

Maksājumu par laukaugiem gadījumā dalībvalstis var:

a) saglabāt līdz pat 25 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajiem platībatkarīgajiem maksājumiem par laukaugiem, izņemot obligātos atmatas maksājumus.

   Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildu maksājumu lauksaimniekiem.

   Papildmaksājumu par hektāru piešķir lauksaimniekiem, kuri audzē IX pielikumā uzskaitītos laukaugus un – dalībvalstīs, kur kukurūza nav tradicionāla [augkopības] kultūra – zāles skābbarību, maksimāli līdz pat 25 % no VI pielikumā minētajiem hektāratkarīgajiem maksājumiem, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 10. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem;

   vai

b) saglabāt līdz pat 40 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajam papildmaksājumam par cietajiem kviešiem.

   Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

   Papildmaksājumu par hektāru piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo IX pielikumā uzskaitītos cietos kviešus, maksimāli līdz pat 40 % no hektāratkarīgā papildmaksājuma par VI pielikumā minētajiem cietajiem kviešiem, ko piešķir vai kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 10. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

▼B

67. pants

Maksājumi par aitu un kazu gaļu

Dalībvalstis var saglabāt līdz pat 50 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā uzskaitītajiem maksājumiem par aitu un kazu gaļu.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir lauksaimniekiem, kuri audzē aitas un kazas, maksimāli līdz pat 50 % no VI pielikumā minētajiem maksājumiem par aitu un kazu gaļu, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 11. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

68. pants

Maksājumi par liellopu gaļu

1. Gadījumā, kad tiek veikti maksājumi par liellopu gaļu, dalībvalstis var saglabāt līdz pat 100 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajai kaušanas piemaksai par teļiem.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir par teļu nokaušanu maksimāli līdz pat 100 % no VI pielikumā minētās kaušanas piemaksas par teļiem, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 12. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Dalībvalstis var arī:

a) i) saglabāt līdz pat 100 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajai piemaksai par zīdītājgovīm.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir par zīdītājgovju saglabāšanu maksimāli līdz pat 100 % no VI pielikumā minētās piemaksas par zīdītājgovīm, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 12. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem;

un

ii) saglabāt līdz pat 40 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajai kaušanas piemaksai par liellopiem, izņemot teļus.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir par liellopu, izņemot teļus, kaušanu maksimāli līdz pat 40 % no VI pielikumā minētās kaušanas piemaksas par liellopiem, izņemot teļus, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 12. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem;

vai

b) i) saglabāt līdz pat 100 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst VI pielikumā minētajai kaušanas piemaksai par liellopiem, izņemot teļus.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir par liellopu, izņemot teļus, kaušanu maksimāli līdz pat 100 % no VI pielikumā minētās kaušanas piemaksas par liellopiem, izņemot teļus, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 12. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem,

vai

▼B

ii) saglabāt līdz pat 75 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst īpašajai VI pielikumā minētajai piemaksai par vīriešu dzimuma dzīvniekiem.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir maksimāli līdz pat 75 % no VI pielikumā minētās īpašās piemaksas par vīriešu dzimuma dzīvniekiem, kas jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 12. nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

▼M3

68.a pants

Maksājumi par apiņiem

Attiecībā uz maksājumiem par apiņiem dalībvalstis var ieturēt līdz 25 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst platībatkarīgajiem maksājumiem par apiņiem un atbalstam pagaidu neaudzēšanas periodā, kā noteikts VI pielikumā.

Šādā gadījumā, ievērojot maksimālo apjomu, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu var paredzēt papildu maksājumu lauksaimniekiem un/vai maksājumu ražotāju grupām, kas atzītas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1696/71 7. panta 3. punktu.

Papildu maksājumu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē apiņus, par katru hektāru, nepārsniedzot 25 % no VI pielikumā minētajiem maksājumiem par hektāru, kuri jāpiešķir saskaņā ar IV sadaļas 10.d nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

Maksājumu atzītām ražotāju grupām piešķir, lai finansētu Regulas (EEK) Nr. 1696/71 7. panta a) līdz d) apakšpunktā minētos pasākumus.

▼B

69. pants

Īpašu lauksaimniecības veidu un kvalitatīvas ražošanas fakultatīva īstenošana

Dalībvalstis var saglabāt līdz pat 10 % no 41. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas atbilst katrai VI pielikumā minētajai nozarei. Laukaugu, liellopu gaļas un aitu un kazu gaļas nozarē iepriekšminēto saglabāšanu ņem vērā, lai piemērotu maksimālās procentuālās daļas, kas noteiktas attiecīgi 66., 67. un 68. pantā.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem tajā nozarē vai nozarēs, uz kuru(-ām) attiecas saglabāšana.

Papildmaksājumu piešķir par īpašiem lauksaimniecības veidiem, kas ir svarīgi vides aizsardzībai vai tās stāvokļa uzlabošanai, vai lauksaimniecības produktu tirdzniecības un kvalitātes uzlabošanai, ievērojot nosacījumus, kas jānosaka Komisijai saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. iedaļa

Fakultatīvi izņēmumi

70. pants

Dažu tiešo maksājumu fakultatīvi izņēmumi

1. Dalībvalsts, vēlākais, līdz 2004. gada 1. augustam var nolemt izslēgt no vienreizējo maksājumu shēmas:

a) vienu vai vairākus tiešos maksājumus, kas piešķirti pārskata periodā saskaņā ar:

— Regulas (EK) Nr. 1251/1999 4. panta 4. punktu,

— Regulas (EK) Nr. 2358/71 3. pantu.

▼B

Šādā gadījumā 64. un 65. pantu piemēro *mutatis mutandis*;

▼M7

b) visus pārējos tiešos maksājumus, kuri uzskaitīti VI pielikumā un pārskata laikposmā piešķirti lauksaimniekiem Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās un Madeirā, Kanāriju salās un Egejas jūras salās, un tiešos maksājumus, kuri piešķirti pārskata laikposmā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pantu.

2. Neskarot Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. panta 2. punktu, dalībvalstis piešķir šā panta 1. punktā minētos tiešos maksājumus, kas noteikti, ievērojot tos maksimāli pieļaujamos apjomus, kuri noteikti saskaņā ar šīs regulas 64. panta 2. punktu, ievērojot nosacījumus, kas paredzēti, attiecīgi, šīs regulas IV sadaļas 3. 6., un 7. līdz 13. nodaļā un Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pantā.

▼B

Fiksētā maksimāli pieļaujamā daudzuma kopējo apjomu atskaita no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas minēts 41. pantā, saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. iedaļa

Fakultatīva pāreja

71. pants

Fakultatīvs pārejas laiks

1. Dalībvalsts, vēlākais, līdz 2004. gada 1. augustam var nolemt piemērot vienreizējo maksājumu shēmu pēc pārejas laika, kurš beidzas vai nu 2005. gada 31. decembrī vai 2006. gada 31. decembrī, ja īpaši lauksaimniecības apstākļi to attaisno.

Ja attiecīgā dalībvalsts nolemj piemērot vienreizējo maksājumu shēmu līdz pārejas laika beigām, tā lēmumu pieņem, vēlākais, līdz tā kalendārā gada 1. augustam, kas ir pirms kalendārā gada, attiecībā uz kuru piemēros vienreizējo maksājumu shēmu.

▼M3

Attiecībā uz apiņiem pirmajā daļā minētais termiņš beidzas 2005. gada 31. decembrī. Pirmajā daļā minēto pārejas periodu nepiemēro attiecībā uz kokvilnu, olīveļļu un galda olīvām un tabaku.

▼M7

2. Neskarot šīs regulas 70. panta 2. punktu, pārejas laikposmā attiecīgā valsts veic katru no VI pielikumā minētajiem tiešajiem maksājumiem, ievērojot nosacījumus, kas paredzēti, attiecīgi, šīs regulas IV sadaļas 3., 6. un 7. līdz 13. nodaļā un Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pantā, un to maksimāli pieļaujamo budžeta apjomu, kurš atbilst tādu tiešo maksājumu daļai 41. pantā minētajā valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamā daudzumā, ko Komisija saskaņā ar šīs regulas 144. panta 2. punktā minēto procedūru noteikusi katram tiešajam maksājumam.

▼B

Gadījumā, kad jāveic maksājums par žāvētu rupjo lopbarību, dalībvalstis piešķir atbalstu, ievērojot nosacījumus, kas jāparedz saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, iepriekš minēto budžeta ierobežojumu ietvaros.

3. Vienreizējo maksājumu shēmu piemēro tā kalendārā gada 1. janvārī, kas seko kalendārajam gadam, kurā beidzas pārejas laiks.

Šādā gadījumā attiecīgās dalībvalstis pieņem lēmumus, kas minēti 58. panta 1. punktā, 63. panta 3. punktā, 64. panta 1. punktā un 70. pantā, līdz 2005. vai 2006. gada 1. augustam atbilstīgi termiņam, par ko nolemts saskaņā ar šā panta 1. punktu.

4. Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru veic vajadzīgos pasākumus, ja minētā pārejas laika piemērošana rada nopietnus konkurences izkropļojumus Kopienas tirgū, un lai nodrošinātu Kopienas starptautisko saistību ievērošanu.

▼M2

6. NODAĻA

ĪSTENOŠANA JAUNAJĀS DALĪBVALSTĪS

71.a pants

1. Ja vien šajā nodaļā nav paredzēts citādi, šīs sadaļas noteikumi attiecas uz jaunajām dalībvalstīm.

Nepiemēro 33., 34., 37., 38., 39. pantu, 40. panta 1., 2., 3. un 5. punktu, 41., 42., 43., 47. līdz 50., 53. un 58. līdz 63. pantu.

2. Ikviena jaunā dalībvalsts, kas piemēro vienoto platībmaksājumu shēmu, pieņem 64. panta 1. punktā un 71. panta 1. punktā minētos lēmumus līdz tā gada 1. augustam, kas ir pirms gada, kurā tā pirmo reizi piemēros vienoto platībmaksājumu shēmu.

71.b pants

Atbalsta pieteikums

1. Lauksaimnieki iesniedz pieteikumus par atbalsta saņemšanu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu līdz datumam, ko nosaka jaunās dalībvalstis, bet ne vēlāk kā līdz 15. maijam.

2. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus un izņēmuma apstākļus 40. panta 4. punkta nozīmē, tiesības nepiešķir tiem lauksaimniekiem, kuri uz vienreizējo maksājumu shēmu nav pieteikušies līdz pirmā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada 15. maijam.

3. Summas, kas atbilst minētajām nepiešķirtajām tiesībām, ieskaita atpakaļ 71.d pantā minētajā valsts rezervē, un tās ir pieejamas pārdalei.

71.c pants

Maksimums

Katrai jaunajai dalībvalstij noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums ir minēts VIIIa pielikumā.

71.d pants

Valsts rezerve

1. Katra jaunā dalībvalsts veic tai noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma lineāru procentuālu samazināšanu, lai veidotu valsts rezervi. Šis samazinājums nav lielāks par 3 %, neskarot 71.b panta 3. punkta piemērošanu.

2. Jaunās dalībvalstis izmanto valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no traucējumiem tirgū un konkurences izkropļojumiem, piešķirtu tiesības uz maksājumu lauksaimniekiem, kuri atrodas īpašā situācijā, kas jādefinē Komisijai saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Pirmajā gadā, kad piemēro vienreizējo maksājumu shēmu, jaunās dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no traucējumiem tirgū un konkurences izkropļojumiem, tiesības uz maksājumiem piešķirtu tiem lauksaimniekiem īpašās nozarēs, kuri atrodas īpašā situācijā sakarā ar pāreju uz vienreizējo maksājumu shēmu. Šādas tiesības uz maksājumiem piešķir saskaņā ar noteikumiem, kas jāparedz Komisijai atbilstīgi 144. panta 2. punktā minētajai procedūrai.

4. Piemērojot 2. un 3. punktu, jaunās dalībvalstis var palielināt tiesību vienības vērtību EUR 5 000 robežās un/vai tiesību skaitu, kas piešķiramas lauksaimniekiem.

5. Jaunās dalībvalstis veic tiesību lineāru samazināšanu, ja to valsts rezerve nav pietiekama 2. un 3. punktā minētajiem gadījumiem.

▼M2

6. Izņemot faktiska vai sagaidāma mantojuma nodošanas gadījumu un atkāpjoties no 46. panta, tiesības, kas noteiktas, izmantojot valsts rezervi, nenodod piecus gadus pēc to piešķiršanas.

Atkāpjoties no 45. panta 1. punkta, visas tiesības, kas nav izmantotas katru gadu piecu gadu laika posmā, tūlīt tiek ieskaitītas atpakaļ valsts rezervē.

71.e pants

Reģionālā 71.c pantā minētā maksimuma piešķiršana

1. Jaunās dalībvalstis vienreizējo maksājumu shēmu piemēro reģionu līmenī.

2. Šos reģionus jaunās dalībvalstis nosaka atbilstīgi objektīviem kritērijiem.

Tās jaunās dalībvalstis, kam ir mazāk nekā trīs miljoni hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, var uzskatīt par vienu atsevišķu reģionu.

3. Pēc 71.d pantā paredzētā samazinājuma katra jaunā dalībvalsts atbilstīgi objektīviem kritērijiem sadala tai noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts 71.c pantā, starp reģioniem.

71.f pants

Vienreizējo maksājumu shēmas reģionalizācija

1. Visi lauksaimnieki, kuru saimniecības atrodas attiecīgajā reģionā, saņem tiesības, kuru vienības vērtība aprēķināta, reģionālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts saskaņā ar 71.e pantu, dalot ar reģionu līmenī noteiktu to hektāru skaitu, par kuriem 44. panta 2. punkta nozīmē ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

2. Tiesību skaits vienam lauksaimniekam ir vienāds ar hektāru skaitu, ko viņš deklarē saskaņā ar 44. panta 2. punktu pirmajam vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gadam, izņemot nepārvaramas varas gadījumus vai izņēmuma apstākļus 40. panta 4. punkta nozīmē.

3. Tiesības uz maksājumu par hektāru negroza, ja vien nav paredzēts citādi.

71.g pants

Zemes izmantošana

▼M3

1. Lauksaimnieki, atkāpjoties no 51. panta un saskaņā ar šā panta noteikumiem, var izmantot arī zemes gabalus, kas deklarēti atbilstīgi 44. panta 3. punktam, lai ražotu produkciju, kas minēta Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. 2201/96 1. panta 2. punktā, un kartupeļus, kas nav paredzēti kartupeļu cietes ražošanai un par kuriem atbalstu piešķir saskaņā ar šīs regulas 93. pantu, izņemot ilggadīgās kultūras, kas nav apiņi vai olīvkoki, kuri iestādīti līdz 1998. gada 1. maijam vai Kiprā un Maltā līdz 2001. gada 31. decembrim, vai jaunus olīvkokus, ar kuriem nomaina augošos olīvkokus, vai olīvkokus, uz kuriem attiecas apstiprinātas stādīšanas shēmas un kas ir reģistrēti ģeogrāfiskās informācijas sistēmā.

▼M2

2. Jaunās dalībvalsts nosaka hektāru skaitu, ko var izmantot saskaņā ar 1. punktu, atbilstīgi objektīviem kritērijiem sadalot hektāru vidējo skaitu, kurus izmantoja 1. punktā minēto produktu ražošanai valsts līmenī trīs gadu laika posmā no 2000. līdz 2002. gadam, pēc reģioniem, kas noteikti saskaņā ar 71.e panta 2. punktu. Hektāru vidējo skaitu valsts līmenī un hektāru skaitu reģionu līmenī nosaka Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, pamatojoties uz datiem, ko paziņojusi jaunā dalībvalsts.

3. Robežās, kas attiecīgam reģionam noteiktas atbilstīgi 2. punktam, lauksaimniekam atļauj izmantot 1. punktā minēto iespēju:

▼M2

a) hektāru skaita robežās, ko viņš izmantoja 1. punktā minēto produktu ražošanai 2003. gadā;

b) atkāpjoties no 71.a panta 1. punkta otrās daļas, ja, *mutatis mutandis*, piemēro 40. panta un 42. panta 4. punktu, tad hektāru skaita robežās, kas jānosaka atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no traucējumiem tirgū un konkurences izkropļojumiem.

4. To hektāru skaita robežās, kas vēl ir pieejami pēc 3. punkta prasību piemērošanas, lauksaimnieki var ražot 1. punktā minētos produktus, izmantojot tādu skaitu hektāru, uz kuriem neattiecas 3. punkts, to hektāru skaita robežās, ko izmanto 1. punktā minēto produktu ražošanai 2004. un/vai 2005. gadā, priekšroku dodot lauksaimniekiem, kuri produktus 2004. gadā jau ražoja to hektāru skaita robežās, ko izmantoja 2004. gadā.

Ja piemēro 71. panta vai 143.b panta prasības, tad 2004. un 2005. gadu aizstāj attiecīgi ar gadu pirms vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada un ar pašu piemērošanas gadu.

5. Lai noteiktu 3. un 4. punktā minētās individuālās robežas, jaunās dalībvalstis izmanto lauksaimnieka individuālos datus, ja tādi ir pieejami, vai jebkurus citus pierādījumus, ko iesniedz lauksaimnieks.

6. Hektāru skaits, par ko atļaujas noteiktas saskaņā ar 3. un 4. punktu, nekādā ziņā nepārsniedz pirmajā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gadā deklarēto to hektāru skaitu, par kuriem saskaņā ar 44. panta 2. punktu ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

7. Atļauju attiecīgajā reģionā izmanto kopā ar atbilstošajām tiesībām uz maksājumu.

8. Ziņojums, kas minēts 60. pantā, attiecas arī uz īstenošanu jaunajās dalībvalstīs.

71.h pants

Zālaugu platības

Jaunās dalībvalstis atbilstīgi objektīviem kritērijiem reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma vai tā daļas robežās var noteikt arī atšķirīgas vienības vērtības tām tiesībām, kas piešķiramas 71.f panta 1. punktā minētajiem lauksaimniekiem, par zālaugu patību hektāriem, kuri noteikti 2003. gada 30. jūnijā, un par jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, vai alternatīvi par hektāriem, kuros atrodas pastāvīgās ganības, kas noteiktas 2003. gada 30. jūnijā, un par jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

71.i pants

Piena ražošanas piemaksa un papildmaksājumi

Summas, kas atbilst piena ražošanas piemaksām un papildmaksājumiem saskaņā ar 95. un 96. pantu un kas piešķiramas 2007. gadā, no 2007. gada iekļauj vienreizējo maksājumu shēmā.

Taču jaunās dalībvalstis var nolemt, ka summas, kas atbilst piena ražošanas piemaksām un papildmaksājumiem saskaņā ar 95. un 96. pantu, vienreizējo maksājumu shēmā daļēji vai pilnā apmērā iekļauj no 2005. gada. Attiecīgi groza tiesības, kas noteiktas saskaņā ar šo punktu.

Summa, ko izmanto tiesību noteikšanai saistībā ar minētajiem maksājumiem, ir vienāda ar summām, kuras jāpiešķir atbilstīgi 95. un 96. pantam un kuras aprēķinātas, pamatojoties uz individuālo references daudzumu pienam, kurš pieejams saimniecībā tā gada 31. martā, kad minētos maksājumus pilnībā vai daļēji iekļāva vienreizējo maksājumu shēmā.

Atkāpjoties no 71.a panta 1. punkta, *mutatis mutandis*, piemēro 48., 49. un 50. panta prasības.

▼M2

71.j pants

Tiesības atstāt zemi atmatā

1. Lauksaimnieki daļu savu tiesību uz maksājumiem saņem kā tiesības atstāt zemi atmatā.

2. Tiesību atstāt zemi atmatā skaitu nosaka, reizinot lauksaimnieka zemi, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu 54. panta 2. punkta nozīmē un kura deklarēta vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmajā gadā, ar piemērojamo atmatas koeficientu.

Atmatas koeficientu aprēķina, obligātās atmatas 10 % pamatkoeficientu pareizinot ar attiecību starp 101. panta trešajā daļā minēto reģionu pamatplatību vai pamatplatībām attiecīgajā reģionā un zemi, par kuru 54. panta 2. punkta nozīmē ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

3. Tiesību atstāt zemi atmatā vērtība ir reģionālā vērtība tiesībām uz maksājumu, kas noteikta atbilstīgi 71.f panta 1. punktam.

4. Šā panta 1. līdz 3. punkts neattiecas uz lauksaimniekiem, kuri deklarē mazāk par to hektāru skaitu 54. panta 2. punkta nozīmē, kāds būtu vajadzīgs, lai saražotu tādu tonnu skaitu, kas vienāds ar 92 tonnām graudaugu produktu, kā noteikts IX pielikumā, pamatojoties uz XI b pielikumā minēto references ražību, kāda piemērojama jaunajām dalībvalstīm, kur atrodas saimniecības, dalot ar 2. punkta otrajā daļā minēto attiecību.

71.k pants

Nosacījumi attiecībā uz tiesībām

1. Atkāpjoties no 46. panta 1. punkta prasībām, saskaņā ar šo nodaļu noteiktās tiesības var nodot tikai tajā pašā reģionā vai starp tiem reģioniem, kuros ir identiskas tiesības par hektāru.

2. Jaunās dalībvalstis, vēlākais, līdz tā gada 1. augustam, kas ir pirms pirmā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada, var pieņemt lēmumu atbilstīgi Kopienu tiesību vispārējam principam arī par to, ka saskaņā ar šo nodaļu noteiktās tiesības ir pakļautas pakāpeniskiem grozījumiem atbilstīgi iepriekš noteiktiem pasākumiem un objektīviem kritērijiem.

71.l pants

Fakultatīvā izpilde

1. Uz jaunajām dalībvalstīm attiecas 5. nodaļas 2., 3. un 4. iedaļas prasības saskaņā ar šajā pantā paredzētajiem nosacījumiem. Taču 4. iedaļas prasības neattiecas uz jaunajām dalībvalstīm, kas piemēro 143.b pantā minēto vienotā platībmaksājuma shēmu.

2. Jebkuru norādi 5. nodaļas 2. un 3. iedaļā uz 41. pantu, jo īpaši attiecībā uz valstij noteikto(-ajiem) maksimāli pieļaujamo(-ajiem) daudzumu(-iem), uzskata par norādi uz 71.c pantu.

3. Ziņojumā, kas minēts 64. panta 3. punktā, iekļauj šajā nodaļā paredzētās izvēles iespējas.

▼B

IV SADAĻA

CITAS ATBALSTA SHĒMAS

1. NODAĻA

ĪPAŠĀ KVALITĀTES PIEMAKSA PAR CIETAJIEM KVIEŠIEM

72. pants

Piemērošanas joma

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas ražo cietos kviešus, uz kuriem attiecas KN kods 1001 10 00, ievērojot šajā nodaļā paredzētos nosacījumus.

73. pants

Apjoms un tiesības pretendēt uz atbalstu

1. Atbalsts ir EUR 40 par hektāru.

2. Maksājumu piešķir tad, ja mannas putraimu vai makaronu izstrādājumu (pastas) ražošanai izmantots konkrēts daudzums atzītu šķirņu sertificētu sēklu, ko ražošanas zonā atzīst par augstākā labuma sēklām.

74. pants

Platības

▼M2

1. Atbalstu piešķir par valsts pamatplatībām tradicionālajās ražošanas zonās, kas uzskaitītas X pielikumā.

Pamatplatības ir šādas:

Grieķija	617 000 ha
Spānija	594 000 ha
Francija	208 000 ha
Itālija	1 646 000 ha
Kipra	6 183 ha
Ungārija	2 500 ha
Austrija	7 000 ha
Portugāle	118 000 ha.

▼B

2. Dalībvalsts var savu pamatplatību sīkāk sadalīt pamata apakšplatībās saskaņā ar objektīviem kritērijiem.

75. pants

Platības limita pārsniegšana

1. Ja platība, par ko pieprasīts atbalsts, pārsniedz pamatplatību, tad katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasīts atbalsts, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

2. Ja dalībvalsts savu pamatplatību sīkāk sadala pamata apakšplatībās, tad 1. punktā paredzēto samazinājumu piemēro tikai tiem lauksaimniekiem, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās ierobežojumi ir pārsniegti. Platību samazina tad, ja attiecīgajā dalībvalstī platības, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās ierobežojumi nav pārsniegti, ir atkārtoti pārdalītas pamata apakšplatībās, kuru ierobežojumi ir pārsniegti.

▼B

2. NODAĻA

PIEMAKSA PAR PROTEĪNAUGIEM

76. pants

Darbības joma

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo proteīnaugus saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

Pie proteīnaugiem pieder:

— zirņi, uz kuriem attiecas KN kods 0713 10,

— sīkgraudu pupas, uz kurām attiecas KN kods 0713 50,

— saldā (lopbarības) lupīna, uz kuru attiecas KN kods ex 1209 29 50.

77. pants

Atbalsta apjoms un tiesības pretendēt uz atbalstu

Atbalsts ir EUR 55,57 par hektāru proteīnaugu, kuru raža novākta pēc posma, kurā notikusi nogatavināšana ar pienskābi.

Par kultūraugiem, ko audzē pilnībā apsētās platībās un ko kultivē saskaņā ar vietējiem standartiem, bet kas nesasniedz posmu, kurā notiek nogatavināšana ar pienskābi, ārkārtas laika apstākļu dēļ, ko atzinusi attiecīgā dalībvalsts, tomēr saglabājas tiesības pretendēt uz atbalstu, ja konkrētās platības neizmanto nevienam citam nolūkam līdz minētajam audzēšanas posmam.

78. pants

Platība

▼M2

1. Ar šo nosaka maksimālo garantēto platību 1 600 000 ha apjomā, par kuru var piešķirt atbalstu.

▼B

2. Ja platība, par ko pieprasa atbalstu, pārsniedz maksimālo garantēto platību, tad katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasīts atbalsts, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. NODAĻA

KULTŪRATKARĪGAIS MAKSĀJUMS PAR RĪSIEM

79. pants

Darbības joma

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas ražo rīsus, uz kuriem attiecas KN kods 1006 10, ievērojot šajā nodaļā paredzētos nosacījumus.

80. pants

Atbalsta apjoms un tiesības pretendēt uz atbalstu

1. Atbalstu piešķir par hektāru zemes, kura apsēta ar rīsiem un uz kuras kultūraugus saglabā vismaz līdz ziedēšanas sākumam parastos augšanas apstākļos.

Par kultūraugiem, ko audzē pilnībā apsētās platībās un ko audzē saskaņā ar vietējiem standartiem, bet kas nesasniedz ziedēšanas posmu ārkārtas laika apstākļu dēļ, kurus atzinusi attiecīgā dalībvalsts, tomēr saglabājas tiesības pretendēt uz atbalstu, ja konkrētās platības neizmanto nevienam citam nolūkam līdz minētajam audzēšanas posmam.

▼M2

2. Atbalsts atbilstīgi ražām attiecīgajās dalībvalstīs ir šāds:

▼M2

	2004./2005. Tirdzniecības gadā un gadījumā, ja piemēro 71. pantu (EUR/ha)	Sākot no 2005./2006. tirdzniecības gada (EUR/ha)
Grieķija	1 323,96	561,00
Spānija	1 123,95	476,25
Francija		
— valsts pamatteritorija	971,73	411,75
— Franču Gviāna	1 329,27	563,25
Itālija	1 069,08	453,00
Ungārija	548,70	232,50
Portugāle	1 070,85	453,75

81. pants

Platības

Ar šo nosaka katras ražotājas dalībvalsts pamatplatību. Tomēr Francijai nosaka divas pamatplatības. Pamatplatības ir šādas:

Grieķija	20 333 ha
Spānija	104 973 ha
Francija:	
— valsts pamatteritorija	19 050 ha
— Franču Gviāna	4 190 ha
Itālija	219 588 ha
Ungārija	3 222 ha
Portugāle	26 667 ha

Dalībvalsts savu pamatplatību vai pamatplatības var sīkāk sadalīt pamata apakšplatībās atbilstīgi objektīviem kritērijiem.

▼B

82. pants

Platību limita pārsniegšana

1. Ja dalībvalstī rīsu audzēšanai nodotā platība konkrētā gadā pārsniedz 81. pantā norādīto pamatplatību, katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasīts atbalsts, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

2. Ja dalībvalsts savu pamatplatību vai pamatplatības sīkāk sadala pamata apakšplatībās, 1. punktā paredzēto samazinājumu piemēro tikai tiem lauksaimniekiem, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās noteiktie ierobežojumi ir pārsniegti. Platību samazina tad, ja attiecīgajā dalībvalstī platības, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās ierobežojumi nav pārsniegti, ir atkārtoti pārdalītas pamata apakšplatībās, kurās noteiktie ierobežojumi ir pārsniegti.

4. NODAĻA

PLATĪBATKARĪGIE MAKSĀJUMI PAR RIEKSTIEM

83. pants

Kopienas atbalsts

1. Kopienas atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo riekstus saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

Pie riekstiem pieskaita:

— mandeles, uz kurām attiecas KN kodi 0802 11 un 0802 12,

▼B

— lazdu rieksti vai dižlazdu rieksti, uz kuriem attiecas KN kodi 0802 21 un 0802 22,

— valrieksti, uz kuriem attiecas KN kodi 0802 31 un 0802 32,

— pistācijas, uz kurām attiecas KN kods 0802 50,

— ceratoniju augļi, uz kuriem attiecas KN kods 1212 10 10.

2. Dalībvalstis var piešķirt atšķirīgu atbalstu atkarībā no produktiem vai palielinot vai samazinot valsts garantētās platības, kas noteiktas 84. panta 3. punktā. Katrā dalībvalstī konkrētā gadā piešķirtā atbalsta kopējā summa tomēr nav lielāka par maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts 84. panta 1. punktā.

▼M2

84. pants

Platības

1. Dalībvalsts piešķir Kopienas atbalstu tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežās, ko aprēķina, tai garantētās platības hektāru skaitu, kā noteikts 3. punktā, pareizinot ar vidējo summu EUR 120,75.

▼M3

2. Ar šo nosaka maksimālo garantēto platību, kas ir 815 600 ha.

▼M2

3. Maksimālo garantēto platību, kas minēta 2. punktā, sadala šādās valstij garantētajās platībās:

Valstīm garantētās platības

Beļģija	100 ha
Vācija	1 500 ha
Grieķija	41 100 ha
Spānija	568 200 ha
Francija	17 300 ha
Itālija	130 100 ha
Kipra	5 100 ha
Luksemburga	100 ha
Ungārija	2 900 ha
Nīderlande	100 ha
Austrija	►M3 4 200 ◄ ha
Polija	1 000 ha
Portugāle	41 300 ha
Slovēnija	300 ha
Slovākija	3 100 ha
Apvienotā Karaliste	100 ha

4. Dalībvalsts var savu valstij garantēto platību sīkāk sadalīt apakšplatībās atbilstīgi objektīviem kritērijiem, jo īpaši reģionu līmenī vai atkarībā no ražošanas.

▼B

85. pants

Pamata apakšplatību limita pārsniegšana

Ja dalībvalsts savu valsts garantēto platību sīkāk sadala pamata apakšplatībās un ja viena vai vairākas pamata apakšplatības tiek pārsniegtas, tad katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasa Kopienas atbalstu, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina lauksaimniekiem, kas atrodas tajās pamata apakšplatībās, kurās noteiktie ierobežojumi ir pārsniegti. Platību samazina tad, ja attiecīgajā dalībvalstī platības, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās ierobežojumi nav pārsniegti, ir atkārtoti pārdalītas pamata apakšplatībās, kurās noteiktie ierobežojumi ir pārsniegti.

▼B

86. pants

Nosacījumi, kas attiecas uz tiesībām pretendēt uz atbalstu

1. Kopienas atbalsta maksājums ir jo īpaši atkarīgs no minimālā zemes gabala izmēra un koku blīvuma.

2. Par platībām, kas iekļautas uzlabojumu veikšanas plānos Padomes 1972. gada 18. maija Regulas (EEK) Nr. 1035/72 par augļu un dārzeņu tirgus kopīgo organizāciju ([1]) 14. panta b) punkta nozīmē, ir tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar minēto shēmu tā nākamā gada 1. janvārī, kas seko gadam, kurā beidzas uzlabojumu plāna termiņš.

3. Dalībvalstis var paredzēt nosacījumu, ka Kopienas atbalstu piešķir tad, ja lauksaimnieks pieder ražotāju organizācijai, kas atzīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 11. vai 14. pantu.

4. Ja piemēro 3. punkta noteikumus, dalībvalstis var nolemt, ka 1. punktā minēto atbalsta maksājumu veic ražotāju organizācijai savu locekļu vārdā. Atbalsta apjomu, ko saņem ražotāju organizācijas, izmaksā to locekļiem. Dalībvalstis tomēr var atļaut ražotāju organizācijai, kā kompensāciju par tās locekļiem sniegtajiem pakalpojumiem, samazināt Kopienas atbalsta summu maksimāli par 2 %.

87. pants

Valsts atbalsts

1. Dalībvalstis var papildus Kopienas atbalstam piešķirt valsts atbalstu, kas nepārsniedz EUR 120,75 par hektāru gadā.

2. Valsts atbalstu var izmaksāt tikai par tām platībām, par kurām saņem Kopienas atbalstu.

3. Dalībvalstis var paredzēt nosacījumu, ka valsts atbalstu piešķir tad, ja lauksaimnieks pieder ražotāju organizācijai, kas atzīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 11. vai 14. pantu.

5. NODAĻA

ATBALSTS PAR KULTŪRAUGIEM AR AUGSTU ENERĢĒTISKO VĒRTĪBU

88. pants

Atbalsts

Atbalstu EUR 45 apmērā par hektāru gadā piešķir par platībām, kas apsētas ar kultūraugiem, kam ir augsta enerģētiskā vērtība un ko izmanto saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

Kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību ir kultūraugi, ko piegādā, lai ražotu galvenokārt šādus produktus ar augstu enerģētisko vērtību:

— produkti, ko uzskata par biodegvielu un kas uzskaitīti 2. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. maija Direktīvā 2003/30/EK par biodegvielas vai citu atjaunojamu transportlīdzekļa degvielu izmantošanas veicināšanu ([2]),

— elektroenerģija un siltumenerģija, ko ražo no biomasas.

89. pants

Platības

1. Ar šo nosaka maksimālo garantēto platību 1 500 000 ha apjomā, par kuru var piešķirt atbalstu.

([1]) OV L 118, 20.5.1972., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1363/95 (OV L 132, 16.6.1995., 8. lpp.).
([2]) OV L 123, 17.5.2003., 42. lpp.

▼B

2. Ja platība, par ko pieprasa atbalstu, pārsniedz maksimālo garantēto platību, tad katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasīts atbalsts, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼M2

90. pants

Nosacījumi, kas attiecas uz tiesībām pretendēt uz atbalstu

Atbalstu piešķir tikai par tām platībām, uz kuru produkciju attiecas līgums starp lauksaimnieku un pārstrādes uzņēmumu, izņemot gadījumus, kad pārstrādi veic pats lauksaimnieks savā saimniecībā.

Platības, attiecībā uz kurām piemērota kultūraugu ar augstu enerģētisko vērtību shēma, nevar uzskatīt par atstātām atmatā Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta 1. punktā un šīs regulas 54. panta 2. punktā, 63. panta 2. punktā, 71.j pantā un 107. panta 1. punktā norādīto atmatas prasību nozīmē.

▼B

91. pants

Kultūraugu ar augstu enerģētisko vērtību saraksta pārskatīšana

Produktus var pievienot 88. pantā vai izsvītrot no tā saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

92. pants

Kultūraugu ar augstu enerģētisko vērtību shēmas pārskatīšana

Līdz 2006. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par shēmas īstenošanu, kam attiecīgā gadījumā pievienoti priekšlikumi, ņemot vērā ES biodegvielas iniciatīvas īstenošanu.

6. NODAĻA

ATBALSTS PAR CIETES KARTUPEĻIEM

93. pants

Atbalsts

Atbalstu nosaka lauksaimniekiem, kuri ražo kartupeļus, kas paredzēti kartupeļu cietes ražošanai. Maksājuma summu piemēro kartupeļu daudzumam, kas vajadzīgs, lai iegūtu vienu tonnu cietes. Tā ir:

— EUR 110,54 par 2004./2005. tirdzniecības gadu un gadījumā, ja piemēro 71. pantu,

— EUR 66,32, sākot no 2005./2006. tirdzniecības gada un turpmāk.

To koriģē atbilstīgi cietes saturam kartupeļos.

▼M2

94. pants

Nosacījumi

Atbalstu maksā tikai par kartupeļu daudzumu, uz ko attiecas audzēšanas līgums starp kartupeļu ražotāju un cietes ražotāju, tās kvotas ietvaros, kura piešķirta attiecīgam uzņēmumam, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1868/94 2. panta 2. vai 4. punktā.

▼B

7. NODAĻA

PIENA RAŽOŠANAS PIEMAKSA UN PAPILDMAKSĀJUMS

95. pants

Piena ražošanas piemaksa

1. No 2004. līdz 2007. gadam piena ražotājiem ir tiesības pretendēt uz piena ražošanas piemaksu. To piešķir par kalendāro gadu, par saimniecību un par tā individuālā references daudzuma tonnu, par kuru ir tiesības pretendēt uz piemaksu un kas ir pieejams saimniecībā.

2. Neierobežojot 3. punktu un samazinājumus, kas rodas no 4. punkta piemērošanas, individuālos references piena daudzumus, kas pieejami saimniecībā attiecīgā kalendārā gada 31. martā un izteikti tonnās, reizina ar:

— EUR 8,15/t par 2004. kalendāro gadu,

— EUR 16,31/t par 2005. kalendāro gadu,

— EUR 24,49/t par 2006. un 2007. kalendāro gadu un,

ja piemēro 70. pantu, par turpmākajiem kalendārajiem gadiem.

▼A1

For Poland and Slovenia, the amount per tonne for the dairy premium for 2004 shall be multiplied by the provisional individual reference quantity available on the holding on 1 May 2004.

▼B

3. Individuālos references daudzumus, kas attiecīgā kalendārā gada 31. martā uz laiku pārvesti uz citu saimniecību saskaņā ar 6. pantu Padomes 1992. gada 28. decembra Regulā (EEK) Nr. 3950/92, ar ko nosaka papildmaksājumu piena un piena produktu nozarē ([1]), vai 16. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē ([2]), attiecīgajā kalendārajā gadā uzskata par pieejamiem pārņēmēja saimniecībā.

4. Šā panta 2. punkta piemērošanas nolūkā, ja kalendārā gada 31. martā visu dalībvalsts individuālo references daudzumu summa pārsniedz šīs dalībvalsts to attiecīgo kopējo daudzumu summu, kuri noteikti Regulas (EEK) Nr. 3950/92 I pielikumā, 12 mēnešu laikposmam 1999./2000. gadā, attiecīgā dalībvalsts, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai savā teritorijā atbilstīgi samazinātu kopējo to individuālo references daudzumu apjomu, par kuriem ir tiesības pretendēt uz piemaksu.

▼M4

Tomēr attiecībā uz Vāciju un Austriju maksimālais daudzums, kura pamatā ir references daudzumi 12 mēnešu laikposmam 1999./2000. gadā ir attiecīgi 27 863 827,288 un 2 750 389,712 tonnas.

▼A1

For the Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia and Slovakia the total quantities referred to in the first subparagraph are set out in table (f) of Annex I of Council Regulation (EC) No 1788/2003 ([3]).

For the Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia and Slovakia the 12 month period referred to in the first subparagraph shall be that of 2004/2005.

([1]) OV L 405, 31.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 572/2003 (OV L 82, 29.3.2003., 20. lpp.).
([2]) OV L 270, 21.10.2003., 123. lpp.
([3]) OJ L 270, 21.10.2003, p. 123.

▼B

96. pants

Papildmaksājumi

1. Dalībvalstis ik gadu no 2004. līdz 2007. gadam veic papildmaksājumus ražotājiem savā teritorijā, gadā pavisam izmaksājot 2. punktā noteikto kopējo summu. Šādus maksājumus veic atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ražotājiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus. Turklāt šādi maksājumi nav saistīti ar tirgus cenu svārstībām.

Papildu piemaksas piešķir tikai kā papildu summu piemaksas summai, kā izklāstīts 95. panta 2. punktā.

▼A1

2. Additional payments: global amounts expressed in EUR million:

	2004	2005	2006 and 2007 (1)
Belgium	12,12	24,30	36,45
Czech Republic	9,817	19,687	29,530
Denmark	16,31	32,70	49,05
▼M4 Vācija	101,99	204,52	306,78
▼A1 Estonia	2,286	4,584	6,876
Greece	2,31	4,63	6,94
Spain	20,38	40,86	61,29
France	88,70	177,89	266,84
Ireland	19,20	38,50	57,76
Italy	36,34	72,89	109,33
Cyprus	0,531	1,066	1,599
Latvia	2,545	5,104	7,656
Lithuania	6,028	12,089	18,133
Luxembourg	0,98	1,97	2,96
Hungary	7,127	14,293	21,440
Malta	0,178	0,357	0,536
Netherlands	40,53	81,29	121,93
▼M4 Austrija	10,06	20,19	30,28
▼A1 Poland	32,808	65,796	98,694
Portugal	6,85	13,74	20,62
Slovenia	2,051	4,114	6,170
Slovakia	3,709	7,438	11,157
Finland	8,81	17,66	26,49
Sweden	12,09	24,24	36,37
United Kingdom	53,40	107,09	160,64

(1) And, in case of application of Article 70, for the following calendar years.

In the new Member States the global amounts shall be applied in accordance with the schedule of increments as set out in Article 143a.

▼B

97. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro ”ražotāja” definīcijas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1788/2003 5. pantā.

8. NODAĻA

ĪPAŠAIS REĢIONĀLAIS ATBALSTS PAR LAUKAUGIEM

98. pants

Atbalsts

Gadījumā, ja piemēro 70. pantu, Somijā un Zviedrijā uz ziemeļiem no 62. paralēles un dažos blakus apgabalos, kurus ietekmē salīdzināmi klimatiskie apstākļi, kas padara lauksaimniecisko darbību par sevišķi grūtu, lauksaimniekiem, kuri ražo labību, eļļas augu sēklas, linsēklas un linus un kaņepes, ko audzē šķiedru iegūšanai, piešķir īpašu atbalstu 24 EUR/t apmērā, kuru reizina ar ražām, kas noteiktas reģionalizācijas plānā attiecīgajam reģionam to maksimāli pieļaujamo daudzumu robežās, kurus noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu, atbilstoši šāda atbalsta daļai 41. pantā minētajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

9. NODAĻA

ATBALSTS PAR SĒKLĀM

99. pants

Atbalsts

1. Gadījumā, ja piemēro 70. pantu, dalībvalstis katru gadu piešķir XI pielikumā noteiktos atbalstus par vienas vai vairāku XI pielikumā uzskaitīto sugu pamatsēklu vai sertificēto sēklu ražošanu.

2. Gadījumā, ja sertifikācijai pieņemtu platību, par ko pieprasīts atbalsts par sēklām, izmanto arī, lai pieprasītu atbalstu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu, atbalsta apjomu par sēklām, izņemot XI pielikuma 1. un 2. punktā minēto sugu sēklas, samazina, bet ne līdz mazākai summai kā nulle, par to atbalsta apjomu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu, kas konkrētā gadā jāpiešķir par attiecīgo platību.

▼M2

3. Pieprasītā atbalsta apjoms nepārsniedz maksimumu, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu, atbilstoši atbalsta par attiecīgo sugu sēklām sastāvdaļai 41. pantā minētajā valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā. Taču jaunajām dalībvalstīm šis maksimums atbilst XI a pielikumā minētajiem apjomiem.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimumu, tad attiecīgajā gadā proporcionāli samazina atbalstu katram lauksaimniekam.

▼B

4. *Cannabis sativa* L. šķirnes, par kurām maksājams šajā pantā paredzētais atbalsts, nosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

10. NODAĻA

PLATĪBATKARĪGAIS MAKSĀJUMS PAR LAUKAUGIEM

100. pants

Darbības joma un definīcijas

1. Gadījumā, ja piemēro 66. pantu, dalībvalstis, ievērojot šajā nodaļā izklāstītos nosacījumus, ja vien nav paredzēts citādi, piešķir atbalstu, ko attiecīgā dalībvalsts izvēlējusies atbilstīgi minētajam pantam, lauksaimniekiem, kuri ražo laukaugus.

2. Šajā nodaļā:

— tirdzniecības gads sākas 1. jūlijā un beidzas 30. jūnijā,

— ”laukaugi” ir IX pielikumā uzskaitītie kultūraugi.

3. Dalībvalstīs, kurās kukurūza ir netradicionāls augs, var noteikt, ka par zāles skābbarību uz platībatkarīgo maksājumu par laukaugiem ir tiesības pretendēt, ievērojot tos pašus nosacījumus, kādi attiecas uz laukaugiem.

101. pants

Pamatplatības

Platībatkarīgo maksājumu nosaka par vienu hektāru un tas ir atšķirīgs dažādos reģionos.

Platībatkarīgo maksājumu piešķir par platību, kura paredzēta laukaugiem vai atstāšanai atmatā saskaņā ar šīs regulas 107. pantu un kura nepārsniedz reģionālās pamatplatības vai pamatplatību hektāru kopējo skaitu, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 2316/1999 ([1]) VI pielikumā, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1017/94 piemērošanu.

▼M2

Taču reģiona pamatplatību vai pamatplatības jaunajās dalībvalstīs Komisija nosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru un XI b pielikumā uzskaitīto valsts pamatplatību robežās.

▼B

Reģions šajā gadījumā ir dalībvalsts vai reģions dalībvalstī pēc attiecīgās dalībvalsts izvēles. Gadījumā, ja piemēro šīs regulas 66. pantu, Regulas (EK) Nr. 2316/1999 VI pielikumā noteikto platību vai platības samazina par to hektāru skaitu, kas atbilst tiesībām atstāt zemi atmatā, kuras attiecīgajā reģionā nosaka saskaņā ar šīs regulas 53. pantu un 63. panta 2. punktu.

102. pants

Pamatplatību limita un maksimāli pieļaujamo daudzumu pārsniegšana

1. Ja to platību kopums, par kurām atbilstoši laukaugu shēmai tiek pieprasīta samaksa, ieskaitot šajā shēmā paredzēto atmatu 71. panta piemērošanas gadījumā, pārsniedz pamatplatību, katra lauksaimnieka platību, par ko var pretendēt uz atbalstu, samazina proporcionāli visiem maksājumiem, kuri atbilstoši šai regulai piešķirti attiecīgajā reģionā vienā un tajā pašā tirdzniecības gadā.

2. Pieprasīto maksājumu summa nav augstāka par maksimāli pieļaujamajiem daudzumiem, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu. Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

([1]) Komisijas 1999. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 2316/1999, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1251/1999, ar kuru izveido atbalsta sistēmu dažu laukaugu audzētājiem (OV L 280, 30.10.1999., 43. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1035/2003 (OV L 150, 18.6.2003., 24. lpp.).

▼B

3. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, platības, par kurām nav iesniegts maksājuma pieteikums saskaņā ar šo nodaļu, bet kuras izmanto, lai pamatotu atbalsta pieteikumu saskaņā ar 12. nodaļu, ņem vērā arī to platību aprēķinam, par kurām pieprasīts maksājums.

4. Ja dalībvalsts nosaka, ka par zāles skābbarību var pretendēt uz platībatkarīgajiem maksājumiem par laukaugiem, jānosaka atsevišķa pamatplatība. Ja konkrētajā tirdzniecības gadā laukaugu vai zāles skābbarības pamatplatība netiek sasniegta, pārējie hektāri tajā pašā tirdzniecības gadā tiek attiecināti uz atbilstošo pamatplatību.

5. Ja dalībvalsts ir izvēlējusies izveidot vienu vai vairākas valsts pamatplatības, tad tā katru valsts pamatplatību var iedalīt sīkāk pamata apakšplatībās saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstij.

Lai piemērotu šo punktu, "*Secano*" un "*Regadío*" pamatplatības uzskata par valsts pamatplatībām.

Ja valsts pamatplatība ir pārsniegta, attiecīgā dalībvalsts atbilstīgi objektīviem kritērijiem saskaņā ar 1. punktu piemērojamo pasākumu pilnībā vai daļēji vērš uz tām pamata apakšplatībām, kuras pārsniegtas.

Dalībvalstis, kuras nolēmušas izmantot šajā punktā piedāvātās iespējas, līdz 15. septembrim lauksaimniekiem un Komisijai paziņo par savu izvēli un dara zināmus sīki izstrādātus noteikumus to piemērošanai.

103. pants

Reģionalizācijas plāns

Piemēro reģionalizācijas plānu, ko dalībvalstis izveidojušas, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1251/1999 3. pantu.

▼M2

Jebkura jaunā dalībvalsts, kas 2004. gadā piemēro 143.b pantā minēto vienotā platībmaksājuma shēmu un izvēlas piemērot 66. pantu, reģionalizācijas plānu var atbilstīgi objektīviem kritērijiem noteikt arī ne vēlāk kā tā gada 1. augustā, kad vienoto platībmaksājumu shēmu piemēroja pēdējo reizi. Šādā gadījumā kopējās reģionu pamatplatības un vidējā svērtā references ražība nepārsniedz valsts pamatplatības un references ražības robežas saskaņā ar XI b pielikumu.

▼B

Pēc Komisijas pieprasījuma vai pēc attiecīgās dalībvalsts iniciatīvas minētā dalībvalsts var pārskatīt reģionalizācijas plānu atbilstīgi objektīviem kritērijiem.

104. pants

Pamatsumma

1. Platībatkarīgo maksājumu aprēķina, pamatsummu par tonnu reizinot ar labības ražas vidējo rādītāju, kas noteikts attiecīgā reģiona reģionalizācijas plānā.

2. Šā panta 1. punktā minēto aprēķinu veic, izmantojot labības ražas vidējo rādītāju. Ja kukurūza ir izdalīta atsevišķi, tad "kukurūzas" ražu tomēr izmanto attiecībā uz kukurūzu un "labības, kas nav kukurūza," ražu izmanto attiecībā uz labību, eļļas augu sēklām, linsēklām un liniem un kaņepēm, kuras audzē šķiedru iegūšanai.

3. Pamatsumma par laukaugiem un, ja piemēro 71. pantu, par atmatu ir noteikta 63,00 EUR/t apmērā, sākot no 2005./2006. tirdzniecības gada un turpmāk.

▼M2

105. pants

Piemaksa par cietajiem kviešiem

1. Piemaksu platībatkarīgajam maksājumam

— 291 EUR/ha apmērā par 2005./2006. tirdzniecības gadu,

▼M2

— 285 EUR/ha apmērā par 2006./2007. tirdzniecības gadu un turpmākajiem gadiem

maksā par platību, kas paredzēta cietajiem kviešiem tradicionālajās audzēšanas zonās, kuras uzskaitītas X pielikumā, nepārsniedzot šādus platības ierobežojumus:

Grieķija	617 000 ha
Spānija	594 000 ha
Francija	208 000 ha
Itālija	1 646 000 ha
Kipra	6 183 ha
Ungārija	2 500 ha
Austrija	7 000 ha
Portugāle	118 000 ha.

2. Ja tirdzniecības gadā kopējais to platību apjoms, par kurām papildus platībatkarīgajam maksājumam ir pieprasīta piemaksa, ir lielāks par 1. punktā minēto ierobežojumu, tad proporcionāli samazina katram lauksaimniekam piederošo platību, par kuru var veikt piemaksu.

Taču atkarībā no 1. punktā paredzētajiem ierobežojumiem katrai dalībvalstij, dalībvalstis var sadalīt minētajā punktā norādītās platības ražošanas zonās, kā noteikts X pielikumā, vai attiecībā uz Kopienas dalībvalstu sastāvu 2004. gada 30. aprīlī, ja vajadzīgs, reģionalizācijas plāna ražošanas zonās atkarībā no cieto kviešu audzēšanas apjomiem laika posmā no 1993. līdz 1997. gadam. Šādā gadījumā, ja kopējās platības reģionā, par kuru ir pieprasīta piemaksa platībatkarīgajam maksājumam, ir lielākas par atbilstošo reģiona platības ierobežojumu tirdzniecības gadā, tad proporcionāli samazina platību katram lauksaimniekam šajā ražošanas reģionā, par kuru var veikt piemaksu. Platību samazina tad, ja dalībvalstī esošās platības, kas atrodas reģionos, kuros nav sniegti reģioniem noteiktie ierobežojumi, ir sadalītas pa reģioniem, kur šie ierobežojumi ir pārsniegti.

3. Reģionos, kur ir labi organizēta cieto kviešu audzēšana, izņemot X pielikumā minētos reģionus, piešķir īpašu atbalstu — 46 EUR/ha par 2005./2006. tirdzniecības gadu, nepārsniedzot šādu hektāru skaitu.

Vācija	10 000 ha
Spānija	4 000 ha
Francija	50 000 ha
Itālija	4 000 ha
Ungārija	4 305 ha
Slovākija	4 717 ha
Apvienotā Karaliste	5 000 ha.

▼B

106. pants

Lini un kaņepes

Attiecībā uz liniem un kaņepēm, ko audzē šķiedru iegūšanai, platībatkarīgo maksājumu atkarībā no apstākļiem veic vienīgi pēc tam, kad ir noslēgts līgums vai kad nodibinātas saistības kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1673/2000 2. panta 1. punktā.

Par kaņepēm, ko audzē šķiedru iegūšanai, platībatkarīgo maksājumu veic arī saskaņā ar 52. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

107. pants

Atmata

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, lauksaimniekiem, kuri piesakās uz platībatkarīgo maksājumu, ir pienākums atstāt atmatā daļu no savas saimniecības zemes, un par šīs saistības izpildi viņi saņem kompensāciju.

▼B

2. Katram lauksaimniekam, kurš piesakās uz platībatkarīgajiem maksājumiem, ir pienākums atstāt atmatā daļu savas laukaugu audzēšanai paredzētās platības, par kuru iesniedz prasību un kura tiek atstāta atmatā saskaņā ar šo nodaļu.

Obligātās atmatas pamatkoeficients ir noteikts 10 % apmērā par 2005./2006. un 2006./2007. tirdzniecības gadu.

3. Atmatā atstāto zemi var izmantot:

— izejvielu ražošanai, lai Kopienā ražotu produktus, kas nav paredzēti tiešai lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībai, ja piemēro efektīvas kontroles sistēmas,

— pākšaugu kultūru audzēšanai lauku saimniecībās, kuras pilnībā ražo tikai pākšaugus, atbilstīgi Regulā (EEK) Nr. 2092/91 noteiktajām saistībām.

Dalībvalstis var maksāt valsts atbalstu, kas nepārsniedz 50 % no izdevumiem, kuri saistīti ar tādu daudzgadīgu kultūraugu izveidi, kas paredzēti biomasas ražošanai atmatā atstātajā zemē.

4. Barībai vai pārtikai paredzēto blakusproduktu daudzumu, kas var rasties, atmatā atstātajā zemē audzējot eļļas augus saskaņā ar 3. punkta pirmo ievilkumu, ņem vērā, lai ievērotu 56. panta 3. punktā minēto ierobežojumu 1 miljona tonnu apmērā.

5. Ja apūdeņotai un neapūdeņotai zemei ir noteiktas atšķirīgas ražas, piemēro to maksājumu par atmatā atstāto zemi, kas noteikts neapūdeņotai zemei.

6. Lauksaimniekiem maksājumu par atmatā atstāto zemi var piešķirt par zemi, kas brīvprātīgi atstāta atmatā un kas pārsniedz viņiem noteiktās saistības. Dalībvalstis ļauj lauksaimniekiem atstāt atmatā līdz vismaz 10 % no laukaugiem paredzētās platības, par kuru iesniegts maksājuma pieteikums un kura atstāta atmatā saskaņā ar šo pantu. Dalībvalsts var noteikt augstāku procentuālo daļu, ņemot vērā konkrētās situācijas un garantējot pietiekamu lauksaimniecības zemes izmantojumu.

Gadījumā, ja piemēro 66. pantu, šo punktu piemēro atbilstīgi sīki izstrādātiem noteikumiem, kas jāpieņem Komisijai, saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

7. Saistība atstāt zemi atmatā neattiecas uz tiem lauksaimniekiem, kuri iesniedz maksājuma pieteikumu par platību, kas nav lielāka par platību, kāda būtu vajadzīga, lai izaudzētu 92 tonnas labības, pamatojoties uz viņu reģioniem noteikto ražu. Minētajiem lauksaimniekiem piemēro 6. punktu.

8. Neierobežojot 108. pantu, platības:

— kas atstātas atmatā atbilstīgi lauksaimniecības un vides pasākumiem (Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22. līdz 24. pants), ko neizmanto ne lauksaimniecības mērķiem, ne jebkādiem citiem peļņu nesošiem mērķiem, izņemot tos, kuri pieņemti attiecībā uz pārējo zemi, kura atstāta atmatā saskaņā ar šo regulu, vai

— kas saskaņā ar apmežošanu (Regulas (EK) Nr. 1257/1999 31. pants) ir apmežotas,

pēc tam, kad pēc 1995. gada 28. jūnija iesniegts pieteikums, nepārsniedzot jebkuru ierobežojumu, ko katrai saimniecībai noteikusi attiecīgā dalībvalsts, var uzskatīt par atstātām atmatā 1. punktā minētās atmatas prasības nolūkā. Šādu ierobežojumu nosaka tikai tādā apmērā, kāds vajadzīgs, lai novērstu neproporcionālu pieejamā budžeta apjomu, kas saistīts ar to, ka attiecīgā shēma ir vērsta uz nelielu skaitu saimniecību.

Par tādām platībām šīs regulas 104. pantā minēto platībatkarīgo maksājumu tomēr nepiešķir un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 24. panta 1. punktu vai 31. panta 1. punkta otro ievilkumu piešķirtais atbalsts nepārsniedz summu, kas cik vien iespējams līdzvērtīga platībatkarīgajam maksājumam par atmatā atstāto zemi, kas noteikts šās regulas 104. pantā.

▼B

Dalībvalstis var nolemt šajā punktā minēto shēmu nepiemērot nevienam jaunam pieteikuma iesniedzējam reģionā, kurā pastāv nepārtraukts risks ievērojami pārsniegt reģionālo pamatplatību.

9. Atmatā atstātās zemes platības ir ne mazāk kā 0,1 ha lielas un 10 metrus platas. Attiecīgi pamatotu vides apsvērumu dēļ dalībvalstis var pieņemt platības, kas ir vismaz 5 metrus platas un 0,05 ha lielas.

▼M2

108. pants

Zeme, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu

Maksājumu pieteikumus nevar iesniegt par zemi, uz kuras datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu, bija pastāvīgas ganības, tika audzētas ilggadīgās kultūras vai koki vai kura tika izmantota ar lauksaimniecību nesaistītiem mērķiem.

No jaunajām dalībvalstīm maksājumu pieteikumus nevar iesniegt par zemi, uz kuras 2003. gada 30. jūnijā bija pastāvīgās ganības, tika audzētas ilggadīgās kultūras vai koki vai kura tika izmantota ar lauksaimniecību nesaistītiem mērķiem.

Dalībvalstis, ievērojot noteikumus, kas jāparedz saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, var atkāpties no šā panta pirmās vai otrās daļas prasībām, ja tās veic pasākumus, lai novērstu jebkādu ievērojamu kopējās tās lauksaimniecības zemes pieaugumu, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

▼B

109. pants

Sēšana un pieteikuma iesniegšana

Lai iegūtu tiesības pretendēt uz platībatkarīgo maksājumu, lauksaimniekam ne vēlāk kā līdz 31. maijam pirms attiecīgās ražas jāiesēj sēklas un ne vēlāk kā līdz 15. maijam jāiesniedz pieteikums.

110. pants

Īstenošanas noteikumi

Saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai, jo īpaši noteikumus, kuri attiecas uz:

— pamatplatību izveidi un pārvaldi,

— ražošanas reģionalizācijas plānu izveidi,

— zāles skābbarību,

— platībatkarīgā maksājuma piešķiršanu,

— minimālo platību, par kuru var pretendēt uz maksājumu; tādos noteikumos īpaši ņem vērā uzraudzības prasības un konkrētās shēmas vēlamo efektivitāti,

— noteikumus, kas attiecībā uz cietajiem kviešiem nosaka tiesības pretendēt uz piemaksu platībatkarīgajam maksājumam un prasības par tiesībām pretendēt uz īpašo atbalstu, un jo īpaši paredz to, kā noteikt vērā ņemamos reģionus,

— atmatā atstātu zemi, un jo īpaši tos, kas attiecas uz 107. panta 3. punktu; ar tādiem nosacījumiem paredz rupjās lopbarības pākšaugus, ko var audzēt atmatā atstātā zemē, un attiecībā uz minētā punkta pirmās daļas pirmo ievilkumu var ietvert kultūraugu audzēšanu bez kompensācijas saņemšanas.

Saskaņā ar šo pašu procedūru Komisija var:

— vai nu piešķirt maksājumus atkarībā no:

  i) īpašo sēklu izmantošanas;

  ii) sertificēto sēklu izmantošanas cieto kviešu un linu un kaņepju, ko audzē šķiedru iegūšanai, gadījumā;

▼B

iii) dažu šķirņu izmantošanas eļļas augu sēklu, cieto kviešu, linsēklu, linu un kaņepju, ko audzē šķiedru iegūšanai, gadījumā;

— vai nodrošināt iespēju dalībvalstīm piešķirt maksājumus atkarībā no minētajiem nosacījumiem,

— ļaut izmainīt 109. pantā minētos datumus dažās zonās, kurās ārkārtējo klimatisko apstākļu dēļ parastie datumi nav piemērojami.

▼M3

10.A NODAĻA

KULTŪRATKARĪGAIS MAKSĀJUMS PAR KOKVILNU

110.a pants

Piemērošanas joma

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas ražo kokvilnu, kuras KN kods ir 5201 00, ievērojot šajā nodaļā paredzētos nosacījumus.

110.b pants

Atbilstības kritēriji

1. Atbalstu piešķir par hektāru, kas apsēts ar kokvilnu un par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu. Lai varētu pretendēt uz atbalstu, platībai jāatrodas uz lauksaimniecības zemes, ko dalībvalsts atļāvusi izmantot kokvilnas audzēšanai, tai jābūt apsētai ar atļautajām šķirnēm un apsaimniekotai vismaz līdz pogaļu atvēršanās brīdim normālos audzēšanas apstākļos.

Ja kokvilna nesasniedz pogaļu atvēršanās stadiju ārkārtēju laika apstākļu dēļ, ja tos pār tādiem atzinusi dalībvalsts, par platībām, kas pilnībā apsētas ar kokvilnu, tomēr joprojām ir tiesības saņemt atbalstu, ar noteikumu, ka attiecīgās platības līdz pogaļu atvēršanās brīdim nav bijušas izmantotas nekādam citam mērķim, kas nav saistīts ar kokvilnas audzēšanu.

2. Dalībvalstis atļauj izmantot 1. punktā minēto zemi un šķirnes saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem un nosacījumiem, kas jāpieņem atbilstoši 144. panta 2. punktā minētajai procedūrai.

110.c pants

Pamatplatības un summas

1. Ar šo ir noteikta pamatplatība šādām valstīm:

— Grieķijai: 370 000 ha,

— Spānijai: 70 000 ha,

— Portugālei: 360 ha.

2. Atbalsta summa par katru hektāru, kas atbilst atbalsta saņemšanas kritērijiem, ir:

— Grieķijā: 594 EUR par 300 000 hektâriem un 342,85 EUR par atlikušajiem 70 000 hektāriem,

— Spānijā: 1 039 EUR,

— Portugālē: 556 EUR.

3. Ja ar kokvilnu apsētā platība, par kuru ir tiesības saņemt atbalstu, konkrētā dalībvalstī un konkrētā gadā pārsniedz 1. punktā noteikto pamatplatību, atbalstu, kas attiecīgajai dalībvalstij minēts 2. punktā, samazina proporcionāli pamatplatības pārsniegšanai.

Grieķijai proporcionālo samazinājumu tomēr piemēro attiecībā uz atbalsta summu, kas noteikta valstij noteiktās pamatplatības daļai un kas ir 70 000 hektāri, lai ņemtu vērā kopējo summu, kas ir 202,2 miljonu EUR.

4. Saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai.

▼M3

110.d pants

Apstiprinātas starpnozaru organizācijas

1. Šajā nodaļā "apstiprināta starpnozaru organizācija" ir juridiska persona, kurā ietilpst lauksaimnieki, kas audzē kokvilnu, un vismaz viens kokvilnas attīrītājs un kuras darbības mērķis jo īpaši ir kvalitatīvi piemērotas neattīrītas kokvilnas piegāde attīrītājam. Dalībvalsts, kuras teritorijā ir reģistrēti kokvilnas attīrītāji, apstiprina organizāciju, kas atbilst kritērijiem, kuri jānosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Apstiprināto starpnozaru organizāciju finansē tās locekļi.

110.e pants

Atbalsta diferencēšana, ko veic apstiprinātas starpnozaru organizācijas

1. Apstiprinātā starpnozaru organizācija var nolemt, ka ne vairāk kā pusi no tā atbalsta kopsummas, ko organizācijas locekļiem-lauksaimniekiem ir tiesības saņemt, pamatojoties uz hektāriem, par kuriem var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar 110.b panta 1. punktu, diferencē atbilstīgi minētās organizācijas noteiktai skalai.

2. Šā panta 1. punktā minēto skalu apstiprina dalībvalsts un tajā ir ievēroti kritēriji, kas jāpieņem saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru. Minētie kritēriji jo īpaši attiecas uz piegādājamās neattīrītās kokvilnas kvalitāti, kas pielāgota attiecīgo zonu vides un saimnieciskajiem nosacījumiem.

110.f pants

Atbalsta maksājums

1. Lauksaimniekiem piešķir atbalstu par katru hektāru, par kuru var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar 110.c pantu.

2. Lauksaimniekiem, kas ir apstiprinātas starpnozaru organizācijas locekļi, piešķir atbalstu par katru hektāru, par kuru var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar 110.c pantu, ko palielina par summu, kas ir 10 EUR. Veicot diferencēšanu, atbalstu tomēr piešķir par katru hektāru, par kuru var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar 110.c pantu, un to koriģē atbilstīgi 110.e panta 1. punktam. Koriģēto summu palielina par 10 EUR.

10.B NODAĻA

ATBALSTS PAR OLĪVU AUDZĒM

110.g pants

Piemērošanas joma

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem kā ieguldījumu tādu olīvu audžu uzturēšanā, kurām ir ekoloģiska vai sociāla vērtība, saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem.

110.h pants

Atbilstības kritēriji

Atbalsta maksājumu piešķir, ievērojot šādus nosacījumus:

a) olīvu audze ir reģistrēta 20. panta 2. punktā minētajā ģeogrāfiskās informācijas sistēmā;

b) uz atbalsta saņemšanu var pretendēt vienīgi par tām platībām, kas apstādītas ar olīvkokiem līdz 1998. gada 1. maijam, izņemot Kipru un Maltu, kurām attiecīgais termiņš ir 2001. gada 31. decembris, vai platībām, kurās olīvkoki ir nomainīti, vai par platībām, uz kurām attiecas Komisijas apstiprināta programma;

▼M3

c) olīvkoku skaits olīvu audzē neatšķiras par vairāk nekā 10 % no olīvkoku skaita, kas 2005. gada 1. janvārī reģistrēts 20. panta 2. punktā minētajā ģeogrāfiskās informācijas sistēmā;

d) olīvu audzes atbilst tās olīvu audžu kategorijas pazīmēm, par kuru ir pieprasīts atbalsts;

e) atbalsta summa, par ko iesniegts pieprasījums, ir vismaz 50 attiecībā uz katru pieteikumu.

110.i pants

Summa

1. Atbalstu par olīvu audzēm piešķir par katru olīvkoku stādījumu hektāru, kas iekļauts ĢIS. Olīvkoku stādījumu ĢIS iekļautais hektārs ir platības vienība, ko izmanto kopējā metodē, kura jānosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, pamatojoties uz datiem, kas iekļauti 20. panta 2. punktā minētajā ģeogrāfiskās informācijas sistēmā attiecībā uz olīvu audzēšanu.

2. Ievērojot 3. punktā noteiktās maksimālās summas un pēc tās summas atskaitīšanas, ko ietur saskaņā ar 4. punktu, dalībvalstis nosaka atbalstu par olīvkoku stādījumu ĢIS iekļauto hektāru ne vairāk kā piecām olīvu audžu platību kategorijām.

Minētās kategorijas nosaka atbilstīgi vienotai vides un sociālo kritēriju sistēmai, ieskaitot ar ainavu un sociālajām tradīcijām saistītus aspektus, un šie kritēriji jāpieņem saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru. Šajā sakarā īpašu uzmanību pievērš olīvu audžu uzturēšanai kritiskos apgabalos.

3. Ja piemēro koeficientu 0,4, ko iegūst, piemērojot VII pielikuma H punktā noteikto koeficientu 0,6, 2. punktā minētā atbalsta maksimālā summa ir šāda:

	miljoni EUR
Francija	2,11
Grieķija	208,14
Itālija	272,05
Kipra	2,93
Malta	0,07
Spānija	412,45
Portugāle	22,66
Slovēnija	0,17

Dalībvalstis sadala maksimālo summu dažādajām kategorijām saskaņā ar objektīviem kritērijiem un nediskriminējošā veidā. Katrai kategorijai piešķirtais atbalsts par olīvkoku stādījumu ĢIS iekļauto hektāru var būt uzturēšanas izmaksu līmenī, izņemot ražas novākšanas izmaksas, bet nedrīkst pārsniegt to.

Ja dalībvalstis nolemj samazināt koeficientu 0,4, iepriekšējā tabulā, kā arī VIII un VIII.a pielikumā minēto maksimālo atbalsta summu koriģē saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

Kiprai un Maltai noteiktās maksimālās atbalsta summas ir provizoriskas. Tās var pārskatīt 2005. gadā pēc 20. panta 2. punktā norādītās ģeogrāfiskās informācijas sistēmas ieviešanas un saskaņā ar 144. panta 2. punktā paredzēto procedūru, lai attiecīgi koriģētu Kiprai un Maltai piešķiramo maksimālo atbalsta summu.

4. Dalībvalstis var ieturēt līdz 10 % no 3. punktā minētajām summām, lai nodrošinātu Kopienas finansējumu darba programmām, ko izstrādājušas apstiprinātas tirgus dalībnieku organizācijas, ievērojot 8. pantu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 865/2004 par olīveļļas un galda olīvu tirgus kopīgo organizāciju. ([1])

([1]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* …. lpp.

▼M3

Ja dalībvalsts nolemj piemērot augstāku koeficientu par 0,6, kā noteikts VII pielikuma H punktā, tā tomēr var ieturēt ne vairāk kā 10 % no olīveļļai paredzētās daļas 41. pantā minētajā valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamā daudzumā, lai nodrošinātu Kopienas finansējumu pirmajā daļā minētajām darba programmām. Šo maksimālo summu nosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

10.C NODAĻA

ATBALSTS PAR TABAKU

110.j pants

Piemērošanas joma

Lauksaimniekiem, kas audzē jēltabaku, kuras KN kods ir 2401, 2006., 2007., 2008. un 2009. ražas novākšanas gadā atbalstu var piešķirt saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

110.k pants

Atbilstības kritēriji

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas saņēmuši piemaksu par tabakas audzēšanu 2000., 2001. un 2002. kalendārajā gadā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2075/92, un lauksaimniekiem, kas ieguvuši tabakas audzēšanas kvotas laika posmā no 2002. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim. Atbalsta maksājumu var saņemt saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

a) tabakai jābūt audzētai ražošanas apgabalā, kas minēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 2848/98 ([1]) II pielikumā;

b) tabakai jāatbilst kvalitātes prasībām, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 2848/98;

c) saskaņā ar audzēšanas līgumu lauksaimniekam lapu tabaka jānogādā pirmapstrādātāja telpās;

d) iepriekš minētās darbības veicamas tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem lauksaimniekiem, un/vai atbilstīgi objektīviem kritērijiem, kas ir, piemēram, tabakas audzētāju atrašanās vieta 1. mērķa reģionā vai noteiktas kvalitātes šķirņu audzēšana.

110.l pants

Summa

1. Ja piemēro koeficientu 0,6, ko iegūst, piemērojot VII pielikuma I punktā noteikto koeficientu 0,4, kopējā atbalsta maksimālā summa, ieskaitot summas, kas jāpārskaita 110.m pantā minētajam Kopienas tabakas fondam, ir šāda:

	2006. – 2009. g. miljoni EUR
Beļģija	2,374
Vācija	21,287
Grieķija	227,331
Spānija	70,599
Francija	48,217
Itālija	200,821
Austrija	0,606
Portugāle	10,161

([1]) OV L 358, 31.12.1998., 17. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1983/2002 (OV L 306, 8.11.2002., 8. lpp.).

▼M3

Ja dalībvalstis nolemj samazināt koeficientu 0,6, iepriekšējā tabulā, kā arī VIII pielikumā minēto maksimālo atbalsta summu koriģē saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

110.m pants

Pārskaitījums Kopienas tabakas fondam

Saskaņā ar šo nodaļu 4 % no piešķirtā atbalsta summas 2006. kalendārajā gadā un 5 % 2007. kalendārajā gadā pārskaita, lai finansētu Kopienas tabakas fonda veiktos informatīvos pasākumus, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 2075/92 13. pantā.

10.D NODAĻA

PLATĪBATKARĪGAIS ATBALSTS PAR APIŅIEM

110.n pants

Piemērošanas joma

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē apiņus, kuru KN kods ir 1210, ievērojot šajā nodaļā paredzētos nosacījumus.

110.o pants

Atbilstības kritēriji

Platības, par kurām var saņemt atbalstu, ir platības,

— kas atrodas apiņu audzēšanas reģionos, kurus publicējusi Komisija, ievērojot Padomes Regulas (EEK) Nr. 1784/77 6. panta 2. punktu ([1]),

— kas ir apstādītas ar apiņiem un

— kurās faktiski novāc ražu.

▼B

11. NODAĻA

PIEMAKSAS PAR AITĀM UN KAZĀM

111. pants

Piemērošanas joma

Ja nav paredzēts citādi, tad gadījumā, ja piemēro 67. pantu, dalībvalstis katru gadu piešķir piemaksas vai papildmaksājumus lauksaimniekiem, kuri audzē aitas un kazas, ievērojot šajā nodaļā paredzētos nosacījumus.

112. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

a) ”aita reproduktīvā vecumā” ir jebkurš aitu sugas sieviešu dzimuma dzīvnieks, kas vismaz reizi ir atnesies vai kas ir vismaz vienu gadu vecs;

b) ”kaza reproduktīvā vecumā” ir jebkurš kazu sugas sieviešu dzimuma dzīvnieks, kas vismaz reizi ir atnesies vai kas ir vismaz vienu gadu vecs.

113. pants

Piemaksa par aitām un kazām reproduktīvā vecumā

1. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur aitas reproduktīvā vecumā, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par tādu aitu turēšanu (piemaksu par aitām reproduktīvā vecumā).

([1]) OV L 200, 8.8.1977., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

▼B

2. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur kazas reproduktīvā vecumā, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par tādu kazu turēšanu (piemaksu par kazām reproduktīvā vecumā). Minēto piemaksu piešķir lauksaimniekiem noteiktās platībās, kur ražošana atbilst šādiem diviem kritērijiem:

a) kazu audzēšana ir galvenokārt vērsta uz kazu gaļas ražošanu;

b) kazu un aitu audzēšanas paņēmieni pēc būtības ir līdzīgi.

Minēto platību sarakstu izveido saskaņā ar procedūru, kas minēta 144. panta 2. punktā.

3. Piemaksu par aitām reproduktīvā vecumā un piemaksu par kazām reproduktīvā vecumā piešķir kā ikgadēju maksājumu katram lauksaimniekam par dzīvnieku, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem, kalendārajā gadā, ievērojot individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu. Minimālo dzīvnieku skaitu, attiecībā uz kuriem iesniedz piemaksas pieteikumu, nosaka dalībvalsts. Minētais minimums nav mazāks par 10 vai lielāks par 50.

4. Piemaksas apjoms par vienu aitu reproduktīvā vecumā ir EUR 21. Tomēr lauksaimniekiem, kas tirgo aitas pienu vai produktus, kuru pamatā ir aitas piens, piemaksa par aitu reproduktīvā vecumā ir EUR 16,8.

5. Piemaksas apjoms par vienu kazu reproduktīvā vecumā ir EUR 16,8.

114. pants

Papildpiemaksa

1. Papildpiemaksu izmaksā lauksaimniekiem, kas atrodas apgabalos, kur aitu un kazu audzēšana ir tradicionāla darbība vai dod ievērojamu ieguldījumu lauku ekonomikā. Dalībvalstis nosaka tādus apgabalus. Katrā gadījumā papildpiemaksu piešķir tikai tiem lauksaimniekiem, kuru saimniecībā vismaz 50 % platības, ko izmanto lauksaimniecībai, atrodas mazāk labvēlīgos apgabalos, kuri noteikti atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1257/1999.

2. Papildpiemaksu piešķir arī tiem lauksaimniekiem, kuri izmanto vasaras ganības, ja:

a) vismaz 90 % dzīvnieku, par kuriem ir iesniegts piemaksas pieteikums, ir vesti uz ganībām vismaz 90 dienas pēc kārtas apgabalā, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem un kas noteikts saskaņā ar 1. punktu; un

b) lauku saimniecība atrodas precīzi noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā, par kuru dalībvalsts ir apstiprinājusi, ka vasaras ganību izmantošana ir tradicionāla aitu un/vai kazu audzēšanas prakse un ka minētā dzīvnieku pārvietošana ir nepieciešama pietiekama rupjās lopbarības daudzuma trūkuma dēļ vasaras ganību izmantošanas laikā.

3. Papildpiemaksas apjoms ir EUR 7 par aitu reproduktīvā vecumā un par kazu reproduktīvā vecumā. Papildpiemaksu piešķir saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kas paredzēti piemaksas piešķiršanai par aitu reproduktīvā vecumā un par kazu reproduktīvā vecumā.

115. pants

Kopīgi noteikumi

1. Piemaksas izmaksā saņēmējiem lauksaimniekiem, ņemot vērā to aitu un/vai kazu skaitu, kas ir reproduktīvā vecumā un kas turētas saimniecībā noteiktu minimālo laiku, kas jānosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼M1

2. Kad Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1782/2003, kļūst piemērojama, lai varētu pretendēt uz piemaksu, dzīvniekiem jābūt identificētiem un reģistrētiem saskaņā ar šiem noteikumiem.

▼B

116. pants

Individuālie ierobežojumi

1. 2005. gada 1. janvārī individuālais maksimāli pieļaujamais daudzums lauksaimniekam atbilstīgi 113. panta 3. punktam ir vienāds ar to tiesību uz piemaksu skaitu, kas viņam bija 2004. gada 31. decembrī saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem.

▼M2

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka piemaksu tiesību summa to teritorijā nepārsniedz valstij noteiktos maksimāli pieļaujamos daudzumus, kas izklāstīti 4. punktā, un ka var saglabāt valsts rezerves, kas minētas 118. pantā.

Izņemot gadījumus, kad piemēro 143.b pantu, jaunās dalībvalstis ražotājiem piešķir individuālos maksimāli pieļaujamos daudzumus un izveido valsts rezerves no katrai jaunajai dalībvalstij rezervēto piemaksas tiesību kopējā skaita, kā norādīts 4. punktā, ne vēlāk kā gada laikā pēc pievienošanās dienas.

Pēc vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas perioda beigām atbilstīgi 143.b pantam un, ja piemēro 67. panta prasības, individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu piešķiršanu ražotājiem un valsts rezerves izveidošanu, kā minēts otrajā daļā, veic ne vēlāk kā līdz pirmā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada beigām.

▼B

3. Tiesības uz piemaksu, kas atsauktas, ievērojot pasākumu, kurš veikts saskaņā ar 2. punktu, atceļ.

▼M2

4. Piemēro šādus maksimāli pieļaujamos daudzumus:

Dalībvalsts	Tiesības (× 1000)
Beļģija	70
Čehija	66,733
Dānija	104
Vācija	2 432
Igaunija	48
Grieķija	11 023
Spānija	19 580
Francija	7 842
Īrija	4 956
Itālija	9 575
Kipra	472,401
Latvija	18,437
Lietuva	17,304
Luksemburga	4
Ungārija	1 146
Malta	8,485
Nīderlande	930
Austrija	206
Polija	335,88
Portugāle ([1])	2 690
Slovēnija	84,909
Slovākija	305,756
Somija	80
Zviedrija	180
Apvienotā Karaliste	19 492

▼M2

Dalībvalsts	Tiesības (× 1000)
Kopā:	81 667,905

([1]) Jākoriģē, kad beidzas Regulas (EK) Nr. 1017/94 termiņš.

▼B

117. pants

Tiesību uz piemaksu nodošana

1. Ja lauksaimnieks pārdod vai citādā veidā nodod savu saimniecību, viņš drīkst nodot visas savas tiesības uz piemaksu personai, kas pārņem viņa saimniecību.

2. Lauksaimnieks drīkst arī pilnīgi vai daļēji nodot savas tiesības citiem lauksaimniekiem, nenododot savu saimniecību.

Gadījumā, ja tiek nodotas tiesības uz piemaksu, nenododot pašu saimniecību, daļa no nodotajām tiesībām uz piemaksu, kas nepārsniedz 15 %, bez kompensācijas maksājuma tiek ieskaitīta tās dalībvalsts valsts rezervē, kurā atrodas saimniecība, lai to atkārtoti sadalītu par brīvu.

Dalībvalstis var iegūt tiesības uz piemaksu no lauksaimniekiem, kuri labprātīgi piekrīt pilnībā vai daļēji nodot savas tiesības. Tādā gadījumā maksājumus par minēto tiesību iegūšanu attiecīgajiem lauksaimniekiem var samaksāt vai nu no valsts budžeta, vai atbilstīgi noteikumiem, kas paredzēti 119. panta 2. punkta piektajā ievilkumā.

Atkāpjoties no 1. punkta un attiecīgi pamatotos gadījumos, dalībvalstis var paredzēt, ka saimniecības pārdošanas vai citas nodošanas gadījumā tiesību nodošana notiek ar valsts rezerves starpniecību.

3. Dalībvalstis par veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai izvairītos no tā, ka tiesības uz piemaksu tiek atņemtas paaugstināta riska zonām vai reģioniem, kuros aitu audzēšanai ir īpaša nozīme vietējā ekonomikā.

4. Dalībvalstis drīkst atļaut līdz datumam, ko tās nosaka, tādas tiesību uz piemaksu daļas pagaidu nodošanu, kuru nav paredzēts izmantot lauksaimniekam, kam tās pieder.

118. pants

Valsts rezerve

1. Katra dalībvalsts saglabā tiesību uz piemaksu valsts rezervi.

2. Jebkuras tiesības uz piemaksu, kas ir atsauktas, ievērojot 117. panta 2. punktu vai citus Kopienas noteikumus, pievieno valsts rezervei.

3. Dalībvalstis var sadalīt tiesības uz piemaksu starp lauksaimniekiem savu valsts rezervju robežās. Veicot sadali, tās īpaši dod priekšroku jaunienācējiem, jaunajiem lauksaimniekiem vai citiem prioritārajiem lauksaimniekiem.

119. pants

Papildmaksājumi

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, dalībvalstis ik gadu veic papildmaksājumus, kuru kopējās summas ir izklāstītas šā panta 3. punktā.

Dalībvalstis var nolemt papildināt šā panta 3. punktā noteiktos kopējos apjomus, samazinot to maksājumu summas, kas minētas 113. pantā. Summu samazinājums, ko var piemērot reģionā, nepārsniedz vienu eiro.

Minētos maksājumus katru gadu veic atbilstīgi objektīviem kritērijiem, kas īpaši ietver attiecīgās ražošanas struktūras un apstākļus, un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ražotājiem un nepieļautu tirgus un konkurences izkropļojumus. Turklāt tādi maksājumi nav saistīti ar tirgus cenu svārstībām. Tos var veikt reģionos.

2. Maksājumi var būt jo īpaši šādi:

▼B

— maksājumi lauksaimniekiem, kas iesaistīti īpašos ražošanas veidos, jo īpaši tādos, kuri saistīti ar kvalitāti, kas ir svarīgi vietējai ekonomikai vai vides aizsardzībai,

— palielinājums piemaksai, kas izklāstīta 113. pantā. Uz papildu summām var attiecināt to ganāmpulka blīvuma prasību piemērošanu, kas jānosaka dalībvalstij atbilstīgi vietējiem apstākļiem,

— atbalsts lauksaimnieku saimniecību pārstrukturēšanai vai ražotāju organizāciju attīstībai,

— platībatkarīgie maksājumi lauksaimniekiem, kas jāpiešķir par hektāru rupjās lopbarības platības, kura lauksaimniekam ir pieejama attiecīgajā kalendārajā gadā un attiecībā uz kuru tajā pašā gadā nav tikuši prasīti maksājumi saskaņā ar atbalsta sistēmām, kas paredzētas lauksaimniekiem, kuri ražo konkrētus laukaugus, saskaņā ar atbalsta režīmu par žāvētu rupjo barību un saskaņā ar Kopienas atbalsta režīmu par citām ilggadīgām kultūrām vai dārzkopības kultūrām,

— maksājumi lauksaimniekiem, kuri labprātīgi nodod savas tiesības, ievērojot 117. panta 2. punktu,

— atbalsts aitu gaļas un kazu gaļas pārstrādes un tirdzniecības uzlabošanai un racionalizācijai.

▼M2

3. Piemēro šādas kopējās summas:

(EUR 1 000)

Beļģija	64
Čehija	71
Dānija	79
Vācija	1 793
Igaunija	51
Grieķija	8 767
Spānija	18 827
Francija	7 083
Īrija	4 875
Itālija	6 920
Kipra	441
Latvija	19
Lietuva	18
Luksemburga	4
Ungārija	1 212
Malta	9
Nīderlande	743
Austrija	185
Polija	355
Portugāle	2 275
Slovēnija	86
Slovākija	323
Somija	61

▼M2

(EUR 1 000)

Zviedrija	162
Apvienotā Karaliste	20 162

4. Jaunajās dalībvalstīs kopējās summas piemēro saskaņā ar pieaugumu shēmu, kas izklāstīta 143.a pantā.

▼B

120. pants

Maksimāli pieļaujamie daudzumi

Katras pieprasītās piemaksas vai papildu maksājuma apjomu summa nepārsniedz maksimāli pieļaujamos daudzumus, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

12. NODAĻA

MAKSĀJUMI PAR LIELLOPU GAĻU

121. pants

Piemērošanas joma

Gadījumā, ja piemēro 68. pantu, dalībvalstis, ievērojot šajā nodaļā izklāstītos nosacījumus, ja vien nav paredzēts citādi, piešķir atbalstu vai atbalstus, ko attiecīgā dalībvalsts izvēlējusies atbilstīgi minētajam pantam.

122. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā:

a) ”reģions” ir dalībvalsts vai dalībvalsts reģions pēc konkrētās dalībvalsts izvēles;

b) ”bullis” ir nekastrēts vīriešu dzimuma liellops;

c) ”vērsis” ir kastrēts vīriešu dzimuma liellops;

d) ”zīdītājgovs” ir govs, kas pieder gaļas šķirnei vai kas iegūta no krustojuma ar gaļas šķirni, un pieder ganāmpulkam, kurš paredzēts teļu audzēšanai, lai ražotu gaļu;

e) ”tele” ir sieviešu dzimuma liellops no astoņu mēnešu vecuma, kas vēl nav atnesies.

123. pants

Īpašā piemaksa

1. Lauksaimnieks, kas savā saimniecībā tur vīriešu dzimuma liellopus, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz īpašās piemaksas piešķiršanu. To piešķir kā ikgadējo piemaksu par kalendāro gadu katrai attiecīgai saimniecībai, ievērojot reģionālo maksimāli pieļaujamo apjomu, ne vairāk kā par 90 dzīvniekiem katrā vecuma grupā, kas minēta 2. punktā.

2. Īpašo piemaksu piešķir ne vairāk kā:

a) vienreiz katra buļļa dzīvē, sākot no deviņu mēnešu vecuma; vai

b) divreiz katra vērša dzīvē:

— pirmoreiz – deviņu mēnešu vecumā,

— otrreiz – pēc tam, kad tas ir sasniedzis 21 mēneša vecumu.

3. Lai iegūtu tiesības uz īpašo piemaksu:

▼B

a) katru dzīvnieku, uz kuru attiecas pieteikums, lauksaimnieks tur nobarošanai tādu laika posmu, kāds tiks noteikts;

b) katram dzīvniekam līdz nokaušanai vai eksportēšanai ir jābūt dzīvnieka pasei, kura minēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulas (EK) Nr. 1760/2000 6. pantā, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un kas attiecas uz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu ([1]) un kurā iekļauta visa būtiskā informācija par tā piemaksas statusu, vai, ja tāda nav pieejama, līdzvērtīgam administratīvam dokumentam.

4. Ja attiecīgajā reģionā kopējais vismaz 9 mēnešus vecu buļļu un no deviņiem mēnešiem līdz 20 mēnešiem vecu vēršu skaits, par kuriem iesniegts pieteikums un kuri atbilst īpašās prēmijas piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz reģionālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts 8. punktā, visu piemaksas saņemšanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu saskaņā ar 2. punkta a) un b) apakšpunktu proporcionāli samazina katram lauksaimnieku par konkrēto gadu.

Šajā pantā "reģionālais maksimāli pieļaujamais daudzums" ir to dzīvnieku skaits, par kuriem kādā reģionā ir tiesības uz īpašo piemaksu kalendārajā gadā.

5. Atkāpjoties no 1. un 4. punkta, dalībvalstis var:

— pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas ir daļa no lauku attīstības politikas, un tikai ar nosacījumu, ka tiek ņemti vērā vides un nodarbinātības aspekti, grozīt vai atcelt dzīvnieku skaita ierobežojumu, kas noteikts – 90 dzīvnieki saimniecībā, un vecuma grupu, un

— ja tās izmanto šo iespēju – nolemt piemērot 4. punktu tādā veidā, lai sasniegtu to samazinājuma līmeni, kas vajadzīgs, lai panāktu atbilstību piemērojamam reģionālajam maksimāli pieļaujamajam daudzumam, nepiemērojot minētos samazinājumus mazajiem lauksaimniekiem, kuri par konkrēto gadu nav iesnieguši īpašās piemaksas pieteikumus par vairāk nekā attiecīgās dalībvalsts noteikto minimālo dzīvnieku skaitu.

6. Dalībvalstis drīkst nolemt piešķirt īpašo piemaksu nokaušanas laikā. Tādā gadījumā 2. punkta a) apakšpunktā minēto vecuma kritēriju buļļiem aizvieto ar minimālo kautsvaru – 185 kilogrami.

Piemaksu samaksā vai izmaksā atpakaļ lauksaimniekiem.

Apvienotajai Karalistei ir atļauts Ziemeļīrijā piemērot tādu īpašās piemaksas piešķiršanas sistēmu, kas atšķiras no tās, kuru piemēro pārējā valsts teritorijā.

7. Īpašās prēmijas summu nosaka šādi:

a) EUR 210 par piemaksas piešķiršanas prasībām atbilstošu bulli;

b) EUR 150 par piemaksas piešķiršanas prasībām atbilstošu vērsi un vecuma grupu.

▼M2

8. Piemēro šādus reģionālos maksimāli pieļaujamos daudzumus:

Beļģija	235 149
Čehija	244 349
Dānija	277 110
Vācija	1 782 700
Igaunija	18 800
Grieķija	143 134
Spānija	713 999 ([1])
Francija	1 754 732 ([2])
Īrija	1 077 458
Itālija	598 746
Kipra	12 000

([1]) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

▼M2

Latvija	70 200
Lietuva	150 000
Luksemburga	18 962
Ungārija	94 620
Malta	3 201
Nīderlande	157 932
Austrija	373 400
Polija	926 000
Portugāle	175 075 ([3]) ([4])
Slovēnija	92 276
Slovākija	78 348
Somija	250 000
Zviedrija	250 000
Apvienotā Karaliste	1 419 811 ([5])

([1]) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1454/2001.
([2]) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1452/2001.
([3]) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1453/2001.
([4]) Jākoriģē, kad beidzas Regulas (EK) Nr. 1017/94 termiņš.
([5]) Šo maksimumu uz laiku palielina par 100 000 līdz 1 519 811 līdz laikam, kad var eksportēt dzīvus dzīvniekus, kas jaunāki par sešiem mēnešiem.

▼B

124. pants

Sezonas nobīdes piemaksa

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu un ja kādā dalībvalstī vēršu skaits:

a) kas nokauts konkrētajā gadā, pārsniedz 60 % no visiem gadā nokautajiem vīriešu dzimuma liellopiem; un

b) kas nokauts laika posmā no 1. septembra līdz 30. novembrim konkrētajā gadā, pārsniedz 35 % no visiem gadā nokautajiem vēršiem,

lauksaimnieki, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz papildpiemaksu īpašajai piemaksai (sezonas nobīdes piemaksu). Tomēr, ja abas iepriekš minētās robežlikmes tiek sasniegtas Īrijā vai Ziemeļīrijā, tad piemaksu piemēro Īrijā un Ziemeļīrijā.

Lai piemērotu šo pantu Apvienotajā Karalistē, Ziemeļīriju uzskata par atsevišķu vienību.

2. Tādas piemaksas apjomu nosaka šādi:

— EUR 72,45 par katru dzīvnieku, kas nokauts konkrētā gada pirmajās 15 nedēļās,

— EUR 54,34 par katru dzīvnieku, kas nokauts konkrētā gada 16. un 17. nedēļā,

— EUR 36,23 par katru dzīvnieku, kas nokauts konkrētā gada 18. līdz 21. nedēļā, un

— EUR 18,11 par katru dzīvnieku, kas nokauts konkrētā gada 22. un 23. nedēļā.

3. Ja likme, kas minēta 1. punkta b) apakšpunktā, netiek sasniegta, tad, ņemot vērā 1. punkta priekšpēdējo teikumu, dalībvalstis, kuru lauksaimnieki ir iepriekš saņēmuši sezonas nobīdes piemaksu, drīkst nolemt piešķirt tādu piemaksu, kuras likme ir 60 % no summām, kas noteiktas 2. punktā.

Šādā gadījumā attiecīgā dalībvalsts:

a) var nolemt piešķirt šo piemaksu tikai par pirmajiem diviem vai trim konkrētajiem laikposmiem;

b) nodrošina to, lai pasākums būtu finansiāli neitrāls attiecībā uz to pašu budžeta gadu, atbilstoši samazinot:

▼B

— īpašās piemaksas summu par otro vecuma grupu, kas piemērojama vēršiem, un ko piešķir attiecīgajā dalībvalstī, un/vai

— papildu maksājumus, kas jāveic saskaņā ar 2. iedaļu,

un informē Komisiju par piemēroto samazinājumu.

Šā pasākuma piemērošanas nolūkā Īriju un Ziemeļīriju uzskata par vienu vienību, aprēķinot likmi, kas minēta 1. punkta a) apakšpunktā, un pēc tā arī nosakot tiesības uz piemaksu.

4. Lai noteiktu, vai procentuālās daļas, kas minētas šajā pantā, ir pārsniegtas, ņem vērā nokaušanas, kas izdarītas priekšpēdējā gadā pirms tā gada, kad tika nokauts dzīvnieks, par kuru ir tiesības pretendēt uz piemaksu.

125. pants

Piemaksa par zīdītājgovīm

1. Lauksaimnieks, kas savā saimniecībā tur zīdītājgovis, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksas saņemšanu par zīdītājgovju turēšanu (piemaksa par zīdītājgovīm). To piešķir kā ikgadēju piemaksu par kalendāro gadu katrai attiecīgai saimniecībai, ievērojot individuālos maksimāli pieļaujamos daudzumus.

2. Piemaksu par zīdītājgovīm piešķir jebkuram lauksaimniekam, kurš:

a) nepiegādā pienu vai piena produktus no savas saimniecības 12 mēnešu laikā no dienas, kad tiek iesniegts pieteikums.

Piena vai piena produktu piegāde patērētājam tieši no saimniecības tomēr nav šķērslis piemaksas piešķiršanai;

b) piegādā pienu vai piena produktus, kuru kopējais individuālais references daudzums, kā minēts Regulas (EEK) Nr. 3950/92 4. pantā, nepārsniedz 120 000 kilogramu. Pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ko tās nosaka, dalībvalstis tomēr drīkst nolemt grozīt vai atcelt šo kvantitatīvo ierobežojumu,

ja vismaz sešus mēnešus pēc kārtas no pieteikuma iesniegšanas dienas lauksaimnieks tur zīdītājgovis, kuru skaits ir vienāds ar vismaz 60 % no tā skaita, par kuru tika prasīta piemaksa, un teles, kuru skaits ir vienāds ar vismaz 40 % no tā skaita, par kuru tika prasīta piemaksa.

Lai noteiktu piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu saskaņā ar šā panta 2. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktiem, to, vai govis pieder zīdītājgovju ganāmpulkam vai piena govju ganāmpulkam, nosaka, pamatojoties uz [piemaksas] saņēmēja references daudzumu, kā noteikts 95. panta 2. punktā, un vidējo izslaukumu.

3. Lauksaimnieku tiesības uz piemaksu ierobežo, piemērojot individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kā noteikts 126. pantā.

4. Par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku piemaksas summu nosaka EUR 200 apmērā.

5. Ja piemēro 68. panta a) punkta i) apakšpunktu, dalībvalstis var piešķirt valsts papildpiemaksu par zīdītājgovīm, maksimāli līdz EUR 50 par dzīvnieku, ja starp attiecīgās dalībvalsts lopkopjiem netiek radīta diskriminācija.

Attiecībā uz saimniecībām, kas atrodas kādā reģionā, kurš noteikts 3. un 6. pantā Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulā (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem ([1]), pirmos EUR 24,15 par dzīvnieku no šīs papildpiemaksas finansē Eiropas Lauksaimniecības vadības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa.

Attiecībā uz saimniecībām, kas atrodas visā dalībvalsts teritorijā, ja attiecīgajā dalībvalstī no visa liellopu kopskaita lielu daļu veido zīdītājgovis, kas pārstāv vismaz 30 % no kopējā govju skaita, un ja vismaz 30 % no nokautajiem vīriešu dzimuma liellopiem pieder S un E uzbūves klasei,

([1]) OV L 161, 26.6.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1105/2003 (OV L 158, 27.6.2003., 3. lpp.).

▼B

ELVGF Garantiju nodaļa finansē visu papildpiemaksu. Jebkuru tādas procentuālās daļas pārsniegumu nosaka, pamatojoties uz vidējo rādītāju, kas aprēķināts diviem gadiem pirms tā gada, par kuru piešķir piemaksu.

6. Šajā pantā ņem vērā tikai tās teles, kas pieder gaļas šķirnei vai ir iegūtas no krustojuma ar gaļas šķirni un pieder ganāmpulkam, kurš ir paredzēts teļu audzēšanai, lai ražotu gaļu.

126. pants

Individuālais maksimāli pieļaujamais daudzums par zīdītājgovīm

▼M2

1. Katram zīdītājgovju lauksaimniekam piešķir atbalstu individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu robežās, kas noteiktas, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 7. pantu vai 2. punkta otro daļu.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiesību uz piemaksu summa to teritorijā nepārsniedz valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kurš norādīts 5. punktā, un ka var saglabāt valsts rezerves, kas minētas 128. pantā.

Izņemot gadījumus, kad piemēro 143.b pantu, jaunās dalībvalstis ražotājiem piešķir individuālos maksimāli pieļaujamos daudzumus un izveido valsts rezerves no katrai jaunajai dalībvalstij rezervēto piemaksas tiesību kopējā skaita, kā norādīts 5. punktā, ne vēlāk kā gada laikā pēc pievienošanās dienas.

Pēc vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas perioda beigām atbilstīgi 143.b pantam un, ja piemēro 68. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) daļu, individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu piešķiršanu ražotājiem un valsts rezerves izveidošanu, kā minēts otrajā daļā, veic ne vēlāk kā līdz pirmā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada beigām.

▼B

3. Ja saskaņā ar korekciju, kas minēta 2. punktā, jāsamazina lauksaimnieku individuālais maksimāli pieļaujamais daudzums, to veic bez kompensācijas maksājuma un to nolemj darīt, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kuros iekļauti jo īpaši šādi:

— likme, saskaņā ar kuru lauksaimnieki ir izmantojuši savus individuālos maksimāli pieļaujamos daudzumus trijos izpētes gados līdz 2000. gadam,

— ieguldījumu vai ekstensifikācijas programmas ieviešana liellopu gaļas nozarē,

— īpaši dabas apstākļi vai sodu piemērošana, kuru rezultātā piemaksa netiek samaksāta vai tiek samaksāta mazāka summa par vismaz vienu izpētes gadu,

— papildu ārkārtēji apstākļi, kuru rezultātā maksājumi, kas veikti par vismaz vienu izpētes gadu, neatbilst faktiskajai situācijai, kas konstatēta iepriekšējos gados.

4. Atceļ tiesības uz piemaksu, kas atsauktas, ievērojot 2. punktā paredzēto pasākumu.

▼M2

5. Piemēro šādus valstīm noteiktos maksimāli pieļaujamos daudzumus:

Beļģija	394 253
Čehija ([1])	90 300
Dānija	112 932
Vācija	639 535
Igaunija ([1])	13 416
Grieķija	138 005
Spānija ([2])	1 441 539

▼M2

Francija ([3])	3 779 866
Īrija	1 102 620
Itālija	621 611
Kipra ([1])	500
Latvija ([1])	19 368
Lietuva ([1])	47 232
Luksemburga	18 537
Ungārija ([1])	117 000
Malta ([1])	454
Nīderlande	63 236
Austrija	375 000
Polija ([1])	325 581
Portugāle ([4]) ([5])	416 539
Slovēnija ([1])	86 384
Slovākija ([1])	28 080
Somija	55 000
Zviedrija	155 000
Apvienotā Karaliste	1 699 511

([1]) Piemēro no pievienošanās dienas.
([2]) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1454/2001.
([3]) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1452/2001.
([4]) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1453/2001.
([5]) Pēc Regulas (EK) Nr. 1017/94 termiņa beigām jāpalielina ar piemaksām, kas rodas, minēto regulu piemērojot 2003. un 2004. gadā.

▼B

127. pants

Tiesību uz piemaksu par zīdītājgovīm nodošana

1. Ja lauksaimnieks pārdod vai citādā veidā nodod savu saimniecību, viņš drīkst nodot visas savas tiesības uz piemaksu par zīdītājgovīm personai, kas pārņem viņa saimniecību. Lauksaimnieks drīkst arī pilnīgi vai daļēji nodot savas tiesības citiem lauksaimniekiem, nenododot savu saimniecību.

Gadījumā, ja tiek nodotas tiesības uz piemaksu, nenododot pašu saimniecību, tā daļa no nodotajām tiesībām, kas nepārsniedz 15 %, bez kompensācijas maksājuma tiek ieskaitīta tās dalībvalsts valsts rezervē, kurā atrodas saimniecība, lai to atkārtoti sadalītu par brīvu.

2. Dalībvalstis:

a) veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu to, ka tiesības uz piemaksu tiek nodotas ārpus augsta riska zonām vai reģioniem, kur liellopu gaļas ražošana ir īpaši svarīga vietējai ekonomikai;

b) var paredzēt, ka tiesību nodošana, nenododot saimniecību, notiek tieši starp lauksaimniekiem vai ka to veic ar valsts rezerves starpniecību.

3. Dalībvalstis līdz datumam, kas jānosaka, var atļaut tās tiesību uz piemaksu daļas pagaidu nodošanu, kuru nav paredzēts izmantot lauksaimniekam, kam tās pieder.

128. pants

Tiesību uz piemaksu par zīdītājgovīm valsts rezerve

1. Katra dalībvalsts saglabā valsts rezervi tiesībām uz piemaksu par zīdītājgovīm.

2. Jebkuras tiesības uz piemaksu, kas atsauktas, ievērojot 127. panta 1. punktu vai citus Kopienas noteikumus, pievieno valsts rezervei, neierobežojot 126. panta 4. punktu.

▼B

3. Dalībvalstis izmanto savas valsts rezerves, lai minēto rezervju ietvaros piešķirtu tiesības uz piemaksu jo īpaši jaunajiem ražotājiem, jaunajiem lauksaimniekiem un pārējiem prioritārajiem lauksaimniekiem.

129. pants

Teles

1. Atkāpjoties no 125. panta 3. punkta, dalībvalstis, kurās vairāk nekā 60 % zīdītājgovju un telīšu tur kalnainos apgabalos Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 18. panta nozīmē, var nolemt pārvaldīt piemaksas par zīdītājgovīm piešķiršanu par telēm atsevišķi no šādas piemaksas piešķiršanas par zīdītājgovīm, ievērojot atsevišķu valstij noteiktu maksimāli pieļaujamo daudzumu ierobežojumus, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts.

Tāds atsevišķs valstij noteikts maksimāli pieļaujamais daudzums nepārsniedz 40 % no attiecīgajai dalībvalstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas noteikts 126. panta 5. punktā. Tādu valstij noteiktu maksimāli pieļaujamo daudzumu samazina par summu, kas ir vienāda ar atsevišķo valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu. Ja dalībvalstī, kas īsteno šajā daļā paredzētās pilnvaras, kopējais telīšu skaits, par kurām ir iesniegts pieteikums un kuras atbilst piemaksas par zīdītājgovīm piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz atsevišķo valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo telīšu skaitu katram attiecīgajam lauksaimniekam konkrētajā gadā proporcionāli samazina.

2. Šajā pantā ņem vērā tikai tās teles, kas pieder gaļas šķirnei vai kas ir iegūtas no krustojuma ar gaļas šķirni.

130. pants

Kaušanas piemaksa

1. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur liellopus, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz kaušanas piemaksu. To piešķir par piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku nokaušanu vai par to eksportu uz trešām valstīm, ievērojot valstij noteiktu maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas vēl tiks noteikts.

Kaušanas piemaksu ir tiesības saņemt par šādiem dzīvniekiem:

a) vismaz 8 mēnešus veci buļļi, vērši, govis un teles;

b) teļi, kuri vecāki par vienu mēnesi, bet jaunāki par astoņiem mēnešiem, un kuru kautsvars nepārsniedz 185 kg, ja lauksaimnieks tos ir turējis tādu laikposmu, kas jānosaka.

2. Piemaksas summu nosaka šādi:

a) EUR 80 par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku, kā precizēts 1. punkta a) apakšpunktā;

b) EUR 50 par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku, kā precizēts 1. punkta b) apakšpunktā.

3. Valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts 1. punktā, nosaka katrai dalībvalstij un atsevišķi abām dzīvnieku kategorijām, kuras precizētas tā a) un b) apakšpunktā. Katrs maksimāli pieļaujamais daudzums ir vienāds ar to dzīvnieku skaitu katrā no šīm divām kategorijām, kas attiecīgajā dalībvalstī tika nokauti 1995. gadā un kam pieskaitīts to dzīvnieku skaits, kuri tika eksportēti uz trešām valstīm, saskaņā ar Eiropas Kopienu Statistikas biroja (*Eurostat*) datiem vai jebkuriem citiem publicētiem oficiāliem statistikas datiem par attiecīgo gadu, ko atzīst Komisija.

▼M2

Jaunajām dalībvalstīm noteiktie maksimālie daudzumi ir ietverti šajā tabulā:

▼M2

	Buļļi, vērši, govis un teles	Teļi, kuri vecāki par vienu mēnesi, bet jaunāki par astoņiem mēnešiem, un kuru kautsvars nepārsniedz 185 kg
Čehija	483 382	27 380
Igaunija	107 813	30 000
Kipra	21 000	—
Latvija	124 320	53 280
Lietuva	367 484	244 200
Ungārija	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polija	1 815 430	839 518
Slovēnija	161 137	35 852
Slovākija	204 062	62 841

▼B

4. Ja kādā noteiktā dalībvalstī kopējais to dzīvnieku skaits, par kuriem iesniegts pieteikums attiecībā uz vienu no divām 1. punkta a) vai b) apakšpunktā precizēto dzīvnieku kategorijām un kuri atbilst kaušanas piemaksas piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts attiecīgajai kategorijai, visu piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu tajā kategorijā katram attiecīgajam lauksaimniekam konkrētajā gadā proporcionāli samazina.

131. pants

Ganāmpulka blīvums

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, kopējo to dzīvnieku skaitu, par kuriem var pretendēt uz īpašo piemaksu un piemaksu par zīdītājgovīm, ierobežo, piemērojot ganāmpulka blīvumu saimniecībā – divas ganāmpulka vienības (*LU*) uz hektāru kalendārajā gadā. Ganāmpulka blīvums no 2003. gada 1. janvāra ir 1,8 ganāmpulka vienības. Šo ganāmpulka blīvumu izsaka kā ganāmpulka vienības saimniecībā esošās lopbarības platības vienībā, ko izmanto saimniecībā esošo dzīvnieku barošanai. Lauksaimniekam tomēr var nepiemērot prasību par ganāmpulka blīvumu, ja to dzīvnieku skaits, kas tiek turēts viņa saimniecībā un kas jāņem vērā, lai noteiktu ganāmpulka blīvumu, nav vairāk kā 15 ganāmpulka vienības.

2. Lai noteiktu ganāmpulka blīvumu saimniecībā, ņem vērā:

a) vīriešu dzimuma liellopus, zīdītājgovis un teles, aitas un/vai kazas, par kurām ir iesniegts piemaksas pieteikums, kā arī piena govis, kas vajadzīgas, lai saražotu kopējo piena references daudzumu, kas iedalīts lauksaimniekam. Dzīvnieku skaitu pārvērš ganāmpulka vienībās, atsaucoties uz šādu pārrēķinu tabulu:

Vīriešu dzimuma liellopi un teles, kas vecākas par 24 mēnešiem, zīdītājgovis, piena govis	1,0*LU*
Vīriešu dzimuma liellopi un teles vecumā no sešiem līdz 24 mēnešiem	0,6*LU*
Aitas	0,15*LU*
Kazas	0,15*LU*

b) lopbarības platību, t.i., to saimniecības platību, kas visu kalendāro gadu ir pieejama liellopu un aitu un/vai kazu audzēšanai. Lopbarības platībā neietver:

— ēkas, mežus, dīķus, takas,

▼B

— platības, ko izmanto citiem kultūraugiem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz Kopienas atbalstu, ilggadīgām kultūrām vai dārzkopības kultūrām, izņemot pastāvīgās ganības, par kurām platībatkarīgie maksājumi piešķirti, ievērojot 136. pantu vai attiecīgā gadījumā 96. pantu,

— platības, par kurām ir tiesības pretendēt uz atbalsta sistēmu, kas noteikta dažu laukaugu ražotājiem, kuras izmanto atbalsta shēmā par žāvētu lopbarību vai kuras ir pakļautas valsts vai Kopienas atmatas shēmai.

Lopbarības platība ietver platības, kuras izmanto kopīgi, un platības, kurās audzē jauktas kultūras.

132. pants

Ekstensifikācijas maksājums

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, lauksaimnieki, kas saņem īpašo piemaksu un/vai piemaksu par zīdītājgovīm, var pretendēt uz ekstensifikācijas maksājumu.

2. Ekstensifikācijas maksājums ir EUR 100 par piešķirto īpašo piemaksu un piemaksu par zīdītājgovīm, ja attiecībā uz konkrēto kalendāro gadu ganāmpulka blīvums attiecīgajā saimniecībā ir mazāks par 1,4 ganāmpulka vienībām uz hektāru vai vienāds ar to.

Dalībvalstis tomēr var nolemt piešķirt ekstensifikācijas maksājumu EUR 40 apmērā par ganāmpulka blīvumu – 1,4 ganāmpulka vienības uz hektāru vai vairāk, bet mazāk nekā 1,8 ganāmpulka vienības vai 1,8 ganāmpulka vienības uz hektāru, un EUR 80 apmērā par ganāmpulka blīvumu, kas ir mazāks nekā 1,4 ganāmpulka vienības uz hektāru.

3. Piemērojot 2. punktu:

a) atkāpjoties no 131. panta 2. punkta a) apakšpunkta, saimniecības ganāmpulka blīvumu nosaka, ņemot vērā vīriešu dzimuma liellopus, govis un teles, kas tajā atrodas attiecīgajā kalendārajā gadā, kā arī aitas un/vai kazas, par kurām ir iesniegti piemaksu pieteikumi par to pašu kalendāro gadu. Dzīvnieku skaitu pārvērš ganāmpulka vienībās, atsaucoties uz pārrēķinu tabulu, kas minēta 131. panta 2. punkta a) apakšpunktā;

b) neierobežojot 131. panta 2. punkta b) apakšpunkta trešo ievilkumu, platības, ko izmanto laukaugu ražošanai, kā noteikts IX pielikumā, neuzskata par ”lopbarības platību”;

c) lopbarības platībā, kas jāņem vērā, lai aprēķinātu ganāmpulka blīvumu, vismaz 50 % ir ganības.

”Ganības” definē dalībvalstis. Definīcija ietver vismaz tādu kritēriju, ka ganības ir zālaugu platības, ko, ņemot vērā vietējo lauksaimniecības praksi, atzīst par tādām, kuras paredzētas liellopu un/vai aitu ganībām. Tas tomēr neizslēdz jauktas ganību izmantošanas iespēju tajā pašā gadā (ganības, siens, zāles skābbarība).

4. Neierobežojot ganāmpulka blīvuma prasības, kas noteiktas šā panta 2. punktā, to dalībvalstu lauksaimnieki, kurās vairāk nekā 50 % piena ražošanas notiek kalnainos apgabalos Regulas (EK) Nr. 1257/1999 18. panta nozīmē un kuru saimniecības atrodas tādos apgabalos, var saņemt ekstensifikācijas maksājumus, kā noteikts minētajā punktā, par piena govīm, kas tajos tiek turētas.

5. Saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija vajadzības gadījumā koriģē šā panta 2. punktā izklāstītās summas, jo īpaši ņemot vērā to dzīvnieku skaitu, par kuriem ir tiesības pretendēt uz maksājumu par iepriekšējo kalendāro gadu.

133. pants

Papildmaksājumi

1. Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, dalībvalstis ik gadu veic papildmaksājumus lauksaimniekiem savā teritorijā, kuru kopējās summas ir izklāstītas šā panta 3. punktā. Tādus maksājumus veic saskaņā ar objek-

▼B

tīviem kritērijiem, kas jo īpaši ietver attiecīgās ražošanas struktūras un apstākļus, un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un izvairītos no tirgus un konkurences izkropļojumiem. Turklāt tādi maksājumi nav saistīti ar tirgus cenu svārstībām.

2. Papildmaksājumus var veikt kā maksājumu par katru dzīvnieku un/vai platībatkarīgo maksājumu.

▼M2

3. Piemēro šādas kopējās summas:

(miljoni EUR)

Beļģija	39,4
Čehija	8,776017
Dānija	11,8
Vācija	88,4
Igaunija	1,13451
Grieķija	3,8
Spānija	33,1
Francija	93,4
Īrija	31,4
Itālija	65,6
Kipra	0,308945
Latvija	1,33068
Lietuva	4,942267
Luksemburga	3,4
Ungārija	2,936076
Malta	0,0637
Nīderlande	25,3
Austrija	12,0
Polija	27,3
Portugāle	6,2
Slovēnija	2,964780
Slovākija	4,500535
Somija	6,2
Zviedrija	9,2
Apvienotā Karaliste	63,8

▼B

134. pants

Maksājumi par katru dzīvnieku

1. Maksājumus par katru dzīvnieku var piešķirt par:

a) vīriešu dzimuma liellopiem;

b) zīdītājgovīm;

c) piena govīm;

d) telēm.

2. Maksājumus par katru dzīvnieku var piešķirt kā papildsummas par kaušanas piemaksas vienību, kā noteikts 130. pantā, izņemot par teļiem. Pārējos gadījumos maksājumu par katru dzīvnieku piešķiršana ir pakļauta:

a) īpašiem nosacījumiem, kas izklāstīti 135. pantā;

b) īpašām ganāmpulka blīvuma prasībām, kas jānosaka dalībvalstīm.

3. Īpašās ganāmpulka blīvuma prasības nosaka šādi:

▼B

— pamatojoties uz lopbarības platību, kas minēta 131. panta 2. punkta b) apakšpunktā, izņemot platības, par kurām piešķirti platībatkarīgie maksājumi saskaņā ar 136. pantu,

— īpaši ņemot vērā attiecīgā ražošanas veida ietekmi uz vidi, liellopu audzēšanai izmantotās zemes "jutību" no vides viedokļa un pasākumus, kas īstenoti, lai nostabilizētu vai uzlabotu minētās zemes stāvokli no vides viedokļa.

135. pants

Nosacījumi maksājumiem par katru dzīvnieku

1. Maksājumus par katru vīriešu dzimuma liellopu kalendārajā gadā dalībvalstī var piešķirt par tādu dzīvnieku skaitu, kas:

— ir vienāds ar attiecīgās dalībvalsts reģionālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts 123. panta 8. punktā, vai

— ir vienāds ar to vīriešu dzimuma liellopu skaitu, par kuriem tika piešķirtas piemaksas 1997. gadā, vai

— ir vienāds ar nokauto vīriešu dzimuma liellopu vidējo skaitu 1997., 1998. un 1999. gadā, kas izriet no Eiropas Kopienu Statistikas biroja datiem par minētajiem gadiem vai no jebkuriem citiem publicētiem oficiāliem statistikas datiem par minētajiem gadiem, kurus atzīst Komisija, vai

▼M2

— attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm: ir vienāds ar 123. panta 8. punktā norādītajiem ierobežojumiem vai vienāds ar nokauto vīriešu kārtas liellopu vidējo skaitu 2001., 2002. un 2003. gadā, kas izriet no *Eurostat* datiem par minētajiem gadiem vai no jebkuriem citiem publicētiem oficiāliem statistikas datiem par minētajiem gadiem, ko atzīst Komisija.

▼B

Dalībvalstis var arī paredzēt tādu vīriešu dzimuma liellopu skaita ierobežojumu saimniecībā, kas jānosaka dalībvalstij visas valsts vai reģionālā mērogā.

Tiesības uz piemaksu ir tikai par vīriešu kārtas liellopiem, kas ir vismaz astoņus mēnešus veci. Ja maksājumi par katru dzīvnieku tiek veikti nokaušanas laikā, dalībvalstis drīkst nolemt aizvietot šo nosacījumu ar minimālo kautsvaru – vismaz 180 kilogrami.

2. Maksājumus par katru zīdītājgovi un teli, par kuru ir tiesības pretendēt uz piemaksu par zīdītājgovīm saskaņā ar 125. panta 4. punktu un 129. pantu, var piešķirt tikai kā papildsummu par piemaksas par zīdītājgovīm vienību, kā noteikts 125. panta 4. punktā.

3. Maksājumus par katru piena govi var piešķirt tikai kā summu par tā references daudzuma tonnu, par kuru ir tiesības saņemt piemaksu, kurš pieejams saimniecībā un kurš jānosaka saskaņā ar 95. panta 2. punktu.

Regulas 134. panta 2. punkta b) apakšpunktu nepiemēro.

4. Maksājumus par katru teli, kura nav minēta 2. punktā, var piešķirt katrai dalībvalstij kalendārajā gadā par tādu telīšu skaitu, kas nepārsniedz vidējo nokauto telīšu skaitu 1997., 1998. un 1999. gadā saskaņā ar Eiropas Kopienu Statistikas biroja datiem par minētajiem gadiem vai jebkuriem citiem publicētiem oficiāliem statistikas datiem par minētajiem gadiem, kurus atzīst Komisija. ►M2 Jaunajām dalībvalstīm atskaites gadi ir 2001., 2002. un 2003. gads. ◄

▼B

136. pants

Platībatkarīgie maksājumi

1. Platībatkarīgos maksājumus piešķir par hektāru pastāvīgo ganību:

a) kuras ir pieejamas lauksaimniekam attiecīgajā kalendārajā gadā;

b) kuras neizmanto, lai sasniegtu atbilstību īpašajām ganāmpulka blīvuma prasībām, kas minētas 134. panta 3. punktā; un

c) attiecībā uz kurām par to pašu gadu netiek prasīti maksājumi saskaņā ar atbalsta sistēmu, kas noteikta dažu laukaugu ražotājiem, saskaņā ar atbalsta sistēmu par žāvētu lopbarību un saskaņā ar Kopienas atbalsta shēmām par citām ilggadīgām kultūrām vai dārzkopības kultūrām.

2. Pastāvīgo ganību platība reģionā, par kuru drīkst piešķirt platībatkarīgos maksājumus, nepārsniedz attiecīgo reģionālo pamatplatību.

Reģionālās pamatplatības dalībvalstis nosaka kā vidējo to pastāvīgo ganību hektāru skaitu, kas ir pieejamas liellopu audzēšanai 1995., 1996. un 1997. gadā. ►M2 Jaunajām dalībvalstīm atskaites gadi ir 1999., 2000. un 2001. gads. ◄

3. Maksimālais platībatkarīgais maksājums par hektāru, ko var piešķirt, attiecīgi ietverot platībatkarīgos maksājumus saskaņā ar 96. pantu, nepārsniedz EUR 350.

▼M2

136.a pants

Piemērošanas nosacījumi jaunajām dalībvalstīm

Jaunajās dalībvalstīs kopējās summas, kas minētas 133. panta 3. punktā, un maksimālo platībatkarīgo maksājumu par hektāru EUR 350 apmērā, kas minēts 136. panta 3. punktā, piemēro atbilstīgi pieaugumu shēmai, kas izklāstīta 143.a pantā.

▼B

137. pants

Informācijas nodošana

Par jebkurām izmaiņām valsts režīmos, kas attiecas uz papildu maksājumu piešķiršanu, tiek paziņots Komisijai ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc to pieņemšanas.

138. pants

Kopīgi noteikumi

Lai varētu pretendēt uz tiešajiem maksājumiem saskaņā ar šo nodaļu, dzīvniekam ir jābūt identificētam un reģistrētam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000.

139. pants

Maksimāli pieļaujamie daudzumi

Visu to tiešo maksājumu kopējās summas, ko pieprasa saskaņā ar šo nodaļu, nepārsniedz maksimāli pieļaujamo daudzumu, kuru noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu atbilstīgi katra minētā tiešā maksājuma sastāvdaļai maksimāli pieļaujamajos daudzumos, kas minēti 41. pantā.►M2 Taču maksimums, ko Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu noteikusi jaunajām dalībvalstīm, atbilst katra tiešā maksājuma sastāvdaļai maksimumā, kas minēts 71.c pantā. ◄

▼B

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

140. pants

Vielas, kas aizliegtas saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK

1. Ja saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK ([1]) aizliegtu vielu atliekas vai saskaņā ar iepriekšminēto tiesību aktu atļautu, bet nelikumīgi izmantotu vielu atliekas, ievērojot Direktīvas 96/23/EK ([2]) attiecīgos noteikumus, tiek atklātas dzīvniekā, kas pieder lauksaimnieka liellopu ganāmpulkam, vai ja neatļauta viela vai produkts vai viela vai produkts, kurš ir atļauts saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK, bet tiek turēts nelikumīgi, jebkurā formā tiek atrasti lauksaimnieka saimniecībā, lauksaimnieks minētās atklāšanas kalendārajā gadā nesaņem summas, kas paredzētas saskaņā ar šo nodaļu.

Ja notiek atkārtots pārkāpums, periodu, kurā lauksaimnieks nesaņem attiecīgas summas, atkarībā no pārkāpuma smaguma drīkst pagarināt līdz pieciem gadiem no tā gada, kad tika atklāts atkārtotais pārkāpums.

2. Ja dzīvnieku īpašnieks vai turētājs rada šķēršļus tad, kad tiek veiktas pārbaudes un kad tiek ņemti paraugi, kas vajadzīgi, lai piemērotu valsts atliekvielu uzraudzības plānu vai kad tiek veikta izmeklēšana vai pārbaudes, kuras paredzētas saskaņā ar Direktīvu 96/23/EK, piemēro šā panta 1. punktā paredzētos sodus.

13. NODAĻA

ATBALSTS PAR PĀKŠAUGIEM

141. pants

Piemērošanas joma

Gadījumā, ja piemēro 71. pantu, attiecīgās dalībvalstis piešķir atbalstu par šādiem pākšaugiem:

a) lēcas, kuras nav paredzētas sēšanai un uz kurām attiecas KN kods ex 0713 40 00;

b) aunazirņi, kuri nav paredzēti sēšanai un uz kuriem attiecas KN kods ex 0713 20 00;

c) *Vicia sativa* L. un *Vicia ervilla* Willd. sugas vīķi, uz kuriem attiecas KN kods ex 0713 90 90 (pārējie).

142. pants

Atbalsts

1. Atbalstu piešķir katru tirdzniecības gadu par to pākšaugu ražošanu, uz kuriem attiecas 141. pants. Tirdzniecības gads sākas 1. jūlijā un beidzas 30. jūnijā.

Par aramzemes gabalu, uz kuru attiecas pieteikums atbalsta piešķiršanai par hektāru atbilstīgi sistēmai, ko finansē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1258/1999 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu, netiek dota iespēja pretendēt uz šajā sistēmā paredzēto atbalsta maksājumu.

2. Neierobežojot 143. pantu, atbalsts par hektāru apsētās un novāktās platības ir EUR 181 par hektāru.

([1]) Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/22/EK par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā un Direktīvu 81/602/EEK, 88/146/EEK un 88/299/EEK atcelšanu (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.).

([2]) Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/23/EK, ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un ar ko atceļ Direktīvas 85/358/EEK un 86/469/EEK un Lēmumus 89/187/EEK un 91/664/EEK (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.). Direktīva grozīta ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

▼M2

143. pants

Maksimums

Pieprasītā atbalsta summa nepārsniedz maksimumu, ko Komisija noteikusi saskaņā ar 64. panta 2. punktu, atbilstoši VI pielikumā minēto pākšaugu platībatkarīgo maksājumu sastāvdaļai valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamā daudzumā, kurš minēts 41. pantā. Taču maksimums, ko Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu noteikusi jaunajām dalībvalstīm, atbilst VI pielikumā minēto pākšaugu platībatkarīgo maksājumu sastāvdaļai valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kurš minēts 71.c pantā.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimumu, tad proporcionāli samazina atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā.

▼A1

TITLE IVA

IMPLEMENTATION OF SUPPORT SCHEMES IN THE NEW MEMBER STATES

Article 143a

Introduction of support schemes

In the new Member States direct payments shall be introduced in accordance with the following schedule of increments expressed as a percentage of the then applicable level of such payments in the Community as constituted on 30 April 2004:

— 25 % in 2004,

— 30 % in 2005,

— 35 % in 2006,

— 40 % in 2007,

— 50 % in 2008,

— 60 % in 2009,

— 70 % in 2010,

— 80 % in 2011,

— 90 % in 2012,

— 100 % as from 2013.

Article 143b

Single Area Payment scheme

1. The new Member States may decide not later than the date of accession to replace the direct payments during the period of application referred to in paragraph 9 with a single area payment which shall be calculated according to paragraph 2.

2. The single area payment shall be made once a year. It shall be calculated by dividing the annual financial envelope established according to paragraph 3 by the agricultural area of each new Member State established according to paragraph 4.

3. For any new Member State, the Commission shall establish an annual financial envelope:

— as the sum of the funds that would be available in respect of the calendar year concerned for granting direct payments in the new Member State,

— according to the relevant Community rules and on the basis of the quantitative parameters, such as base areas, premium ceilings and Maximum Guaranteed Quantities (MGQ), specified in the Act of Accession and subsequent Community legislation for each direct payment, and

▼A1

— adjusted using the relevant percentage specified in Article 143a for the gradual introduction of direct payments.

4. The agricultural area of a new Member State under the single area payment scheme shall be the part of its utilised agricultural area which has been maintained in good agricultural condition at 30 June 2003, whether in production or not at that date, and, where appropriate, adjusted in accordance with the objective criteria to be set by that new Member State after approval by the Commission.

”Utilised agricultural area” shall mean the total area taken up by arable land, permanent grassland, permanent crops and kitchen gardens as established by the Commission (EUROSTAT) for its statistical purposes.

5. For the purpose of granting payments under the single area payment scheme, all agricultural parcels corresponding to the criteria provided for in paragraph 4 shall be eligible.

The minimum size of eligible area per holding for which payments may be requested shall be 0,3 ha. However, any new Member State may decide, on the basis of objective criteria and after approval by the Commission, to set the minimum size at a higher level not exceeding 1 ha.

6. There shall be no obligation to produce or to employ the factors of production. However, farmers may use the land referred to in paragraph 4 for any agricultural purpose. In the case of production of hemp falling within CN code 5302 10 00, Article 5a(2) of Council Regulation (EC) No 1251/1999 ([1]) and Article 7b of Commission Regulation (EC) No 2316/1999 ([2]) as well as Article 52(1) of this Regulation shall apply.

Any land benefiting from payments under the single area payment scheme shall be maintained in good agricultural condition compatible with the protection of the environment.

As from 1 January 2005 the application of Articles 3, 4, 6, 7 and 9 shall be optional for the new Member States insofar as these provisions relate to statutory management requirements.

7. Where in a given year the single area payments in a new Member State would exceed its annual financial envelope, the national amount per hectare applicable in that new Member State shall be reduced proportionately by application of a reduction coefficient.

8. The Community rules on the integrated system laid down respectively in Council Regulation (EEC) No 3508/92 ([3]), and in particular Article 2 thereof, and in Chapter 4 of Title II of this Regulation, and in particular Article 18, shall apply to the single area payment scheme to the extent necessary. Accordingly, any new Member State choosing this scheme shall:

— prepare and process farmers' annual aid applications. Such applications shall contain data on applicants and on declared agricultural parcels (identification number and area);

— put in place a land parcel identification system so as to ensure that the parcels for which aid applications have been made can be identified and their area established, that the parcels concern agricultural land and that they are not the subject of another application;

— have in place a computerised database for agricultural holdings, parcels and aid applications;

([1]) Council Regulation (EC) No 1251/1999 establishing a support system for producers of certain arable crops (OJ L 160, 26.6.1999, p. 1).

([2]) Commission Regulation (EC) No 2316/1999 laying down detailed rules for the application of Council Regulation (EC) No 1251/1999 establishing a support system for producers of certain arable crops (OJ L 280, 30.10.1999, p. 43).

([3]) Council Regulation (EEC) No 3508/92 establishing an integrated administration and control system for certain Community aid schemes (OJ L 355, 5.12.1992, p. 1).

▼A1

— check the aid applications pertaining to the year 2004 in accordance with Articles 7 and 8 of Regulation (EEC) No 3508/92 and those pertaining to any year as from 2005 in accordance with Article 23 of this Regulation.

The application of the single area payment scheme shall not in any way affect the obligation of any new Member State with regard to the implementation of Community rules on the identification and registration of animals as provided for by Council Directive 92/102/EEC ([1]) and Regulation (EC) No 1760/2000 of the European Parliament and of the Council ([2]).

9. For any new Member State the single area payment scheme shall be available for a period of application until the end of 2006 with the possibility of renewal twice by one year at the new Member State's request. Subject to the provisions of paragraph 11, any new Member State may decide to terminate the application of the scheme at the end of the first or the second year of the period of application with a view to applying the single payment scheme. New Member States shall notify the Commission of their intention to terminate by 1 August of the last year of application.

10. Before the end of the period of application of the single area payment scheme, the Commission shall assess the state of preparedness of the new Member State concerned to apply fully the direct payments.

In particular, by the end of the period of application of the single area payment scheme, the new Member State shall have taken all necessary steps to set up the integrated system as referred to in Article 18 for running properly the direct payments in the form then applicable.

11. On the basis of its assessment, the Commission shall:

(a) note that the new Member State can enter the system of direct payments applied in the Member States of the Community as constituted on 30 April 2004,

or

(b) decide to extend the application of the single area payment scheme by the new Member State for the period estimated necessary to allow for the necessary management and control procedures to be fully in place and to function properly.

Before the end of the extended application period referred to in point (b), paragraph 10 shall apply.

Until the end of the 5 year period of application of the single area payment scheme (i.e. 2008), the percentage rate set out in Article 143a shall apply. If the application of the single area payment scheme is extended beyond that date pursuant to a decision taken under point (b), the percentage rate set out in Article 143a for the year 2008 shall apply until the end of the last year of application of the single area payment scheme.

12. After the end of the period of application of the single area payment scheme, the direct payments shall be applied according to the relevant Community rules and on the basis of the quantitative parameters, such as base area, premium ceilings and Maximum Guaranteed Quantities (MGQ), specified in the Act of Accession ([3]) for each direct payment and subsequent Community legislation. The percentage rates set out in Article 143a for the relevant years shall subsequently apply.

13. New Member States shall inform the Commission in detail of the measures taken to implement this Article and in particular the measures taken pursuant to paragraph 7.

([1]) Council Directive 92/102/EEC on the identification and registration of animals (OJ L 355, 5.12.1992, p. 32).

([2]) Regulation (EC) No 1760/2000 of the European Parliament and of the Council establishing a system for the identification and registration of bovine animals and regarding the labelling of beef and beef products and repealing Council Regulation (EC) No 820/97 (OJ L 204, 11.8.2000, p. 1).

([3]) OJ L 236, 23.9.2003, p. 33.

▼A1

Article 143c

Complementary national direct payments and direct payments

1. For the purposes of this Article: ”CAP-like national scheme” shall mean any national direct payment scheme applicable prior to the date of accession of the new Member States under which the support was granted to farmers in respect of production covered by one of the direct payments.

2. The new Member States shall have the possibility, subject to authorisation by the Commission, of complementing any direct payments up to:

(a) with regard to all direct payments, 55 % of the level of direct payments in the Community as constituted on 30 April 2004 in 2004, 60 % in 2005 and 65 % in 2006 and from 2007 up to 30 percentage points above the applicable level referred to in Article 143a in the relevant year.►M3 Tiešajiem maksājumiem, kas minēti šīs regulas IV sadaļas 7. nodaļā, tomēr piemēro šādas maksimālās likmes: 85 % 2004. gadā, 90 % 2005. gadā, 95 % 2006. gadā un 100 % sākot no 2007. gada. ◄ However, the Czech Republic may complement direct payments in the potato starch sector up to 100 % of the level applicable in the Community as constituted on 30 April 2004.

or

(b) (i) with regard to direct payments other than the single payment scheme, the total level of direct support the farmer would have been entitled to receive, on a product by product basis, in the new Member State in the calendar year 2003 under a CAP-like national scheme increased by 10 percentage points. However for Lithuania the reference year shall be the calendar year 2002 and for Slovenia the increase shall be 10 percentage points in 2004, 15 percentage points in 2005, 20 percentage points in 2006 and 25 percentage points from 2007.

(ii) with regard to the single payment scheme the total amount of complementary national direct aid which may be granted by a new Member State in respect of a given year shall be limited by a specific financial envelope. This envelope shall be equal to the difference between:

— the total amount of CAP-like national direct support that would be available in the relevant new Member State in respect of the calendar year 2003 or, in the case of Lithuania, of the calendar year 2002, each time increased by 10 percentage points. However, for Slovenia the increase shall be 10 percentage points in 2004, 15 percentage points in 2005, 20 percentage points in 2006 and 25 percentage points from 2007,

and

— the national ceiling of that new Member State listed in Annex VIIIa adjusted, where appropriate, in accordance with Articles 64(2) and 70(2).

For the purpose of calculating the total amount referred to in the first indent above, the national direct payments and/or its components corresponding to the Community direct payments and/or its components which were taken into account for calculating the effective ceiling of the new Member State concerned in accordance with Article 64(2), 70(2) and 71c shall be included.

For each direct payment concerned a new Member State may choose to apply either option (a) or (b) above.

The total direct support the farmer may be granted in the new Member States after accession under the relevant direct payment including all complementary national direct payments shall not exceed the level of direct support the farmer would be entitled to receive under the corresponding direct payment then applicable to the Member States in the Community as constituted on 30 April 2004.

▼A1

3. Cyprus may complement direct aid paid to a farmer under any direct payments listed in Annex I up to the total level of support the farmer would have been entitled to receive in Cyprus in 2001.

The Cypriot authorities shall ensure that the total direct support the farmer is granted after accession in Cyprus under the relevant direct payment including all complementary national direct payments in no case exceeds the level of direct support the farmer would be entitled to receive under that direct payment in the relevant year in the Community as constituted on 30 April 2004.

The total amounts of complementary national aid to be granted shall be those indicated in Annex XII.

The complementary national aid to be granted shall be subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy.

The paragraphs 2 and 5 shall not apply to Cyprus.

4. If a new Member State decides to apply the single area payment scheme, that new Member State may grant complementary national direct aid under the conditions referred to in paragraphs 5 and 8.

5. In respect of the year 2004, the total amount per (sub)sector of complementary national aid granted in that year when applying the single area payment scheme shall be limited by a specific financial envelope per (sub)sector. This envelope shall be equal to the difference between:

— the total amount of support per (sub)sector resulting from the application of the points (a) or (b) of paragraph 2, as appropriate, and

— the total amount of direct support that would be available in the relevant new Member State for the same (sub)sector in the year concerned under the single area payment scheme.

In respect of any year as from 2005 the requirement to operate the above limitation by means of applying (sub)sector specific financial envelopes shall not apply. However, the new Member States shall retain the right to apply (sub)sector specific financial envelopes, provided that such a (sub)sector specific financial envelope may only relate to

— the direct payments combined to the single payment scheme, and/or

— one or more of the direct payments that are excluded or may be excluded from the single payment scheme in accordance with Article 70(2) or may be subject to partial implementation as referred to in Article 64(2).

6. The new Member State may decide on the basis of objective criteria and after authorisation by the Commission, on the amounts of complementary national aid to be granted.

7. The authorisation by the Commission shall:

— where point (b) of paragraph 2 applies, specify the relevant CAPlike national direct payment schemes,

— define the level up to which the complementary national aid may be paid, the rate of the complementary national aid and, where appropriate, the conditions for the granting thereof,

— be granted subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy.

8. No complementary national payments or aid shall be granted for agricultural activities in respect of which direct payments are not foreseen in the Community as constituted on 30 April 2004.

9. Cyprus may, in addition to the complementary national direct payments, grant transitional and degressive national aid until the end of 2010. This State aid shall be granted in a form similar to Community aid, such as decoupled payments.

Taking into account the nature and amount of national support granted in 2001, Cyprus may grant State aid to the (sub)sectors listed in Annex XIII and up to the amounts specified in that Annex.

▼A1

The State aid to be granted shall be subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy. Should such adjustments prove necessary, the amount of the aid or the conditions for the granting thereof shall be amended on the basis of a decision by the Commission.

Cyprus shall submit an annual report to the Commission on the implementation of the State aid measures, indicating the aid forms and amounts per (sub)sector.

10. Latvia may, in addition to the complementary national direct payments, grant transitional and degressive national aid until the end of 2008. This State aid shall be granted in a form similar to Community aid, such as decoupled payments.

Latvia may grant State aid to the (sub)sectors listed in Annex XIV up to the amounts specified in that Annex.

The State aid to be granted shall be subject to any adjustments which may be rendered necessary by developments in the common agricultural policy. Should such adjustments prove necessary, the amount of the aid or the conditions for the granting thereof shall be amended on the basis of a decision by the Commission.

Latvia shall submit an annual report to the Commission on the implementation of the State aid measures, indicating the aid forms and amounts per (sub)sector.

▼M3

IV.B SADAĻA

Finanšu pārvedumi

143.d pants

Finanšu pārvedumi kokvilnas audzēšanas reģionu pārstrukturēšanai

Sākot no 2007. budžeta gada, katru kalendāro gadu ir pieejama summa EUR (22 miljoni), kas aprēķināta no vidējiem izdevumiem saistībā ar kokvilnu 2000., 2001. un 2002. gadā un kas ir paredzēta kā Kopienas papildu atbalsts pasākumiem kokvilnas audzēšanas reģionos saskaņā ar lauku attīstības programmu, kuru finansē ELVGF Garantiju nodaļa atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1257/1999.

143.e pants

Finanšu pārvedumi tabakas audzēšanas reģionu pārstrukturēšanai

Sākot no 2011. budžeta gada, ir pieejama summa, kas ir 484 miljoni EUR un kas ir 50 % no trīs gadu atbalsta subsidētai tabakai vidējās kopsummas 2000., 2001. un 2002. gadā kā Kopienas papildu atbalsts pasākumiem tabakas audzēšanas reģionos saskaņā ar lauku attīstības programmu, kuru finansē ELVGF Garantiju nodaļa atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1257/1999, tām dalībvalstīm, kurās tabakas audzētāji saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2075/92 ir saņēmuši atbalstu 2000., 2001. un 2002. gadā.

▼B

V SADAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

144. pants

Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja

1. Komisijai palīdz Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

2. Ja izdarīta atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

▼B

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais laika posms ir viens mēnesis.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

145. pants

Īstenošanas noteikumi

Saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus šīs regulas īstenošanas noteikumus. Tajos jo īpaši ietilpst:

a) sīki izstrādāti noteikumi par agrārās konsultāciju sistēmas izveidi;

b) sīki izstrādāti noteikumi par kritēriju noteikšanu to summu piešķiršanai, kas kļuvušas pieejamas, piemērojot modulāciju;

c) sīki izstrādāti noteikumi par šajā regulā paredzēto atbalstu piešķiršanu, ieskaitot atbilstības nosacījumus, pieteikuma datumus un maksājumu un kontroles noteikumus, kā arī par pārbaudēm un tiesību noteikšanu uz atbalstiem, ieskaitot jebkuru vajadzīgo datu apmaiņu starp dalībvalstīm, un pamatplatību vai maksimālo garantēto platību limita pārsniegšanas noteikšanu, kā arī sīki izstrādāti noteikumi par neizmantoto tiesību uz piemaksu, kas noteiktas 11. un 12. nodaļā, atsaukšanu un pārdali;

▼M2

d) attiecībā uz vienreizējo maksājumu shēmu — sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši par valsts rezerves izveidi, tiesību nodošanu, ilggadīgo kultūru, pastāvīgo ganību, lauksaimniecības zemes un zālaugu patības definīcijām, iespējām, kas paredzētas III sadaļas 5. un 6. nodaļā, un to kultūraugu sarakstu, kurus atļauts audzēt atmatā atstātajā zemē, kā arī sīki izstrādāti noteikumi par atbilstību Eiropas Ekonomikas kopienas un Amerikas Savienoto Valstu Saprašanās memorandam VVTT struktūrā par dažām eļļas augu sēklām, kas apstiprināts ar Lēmumu 93/355/EEK ([1]);

▼A1

d)a) detailed rules relating to the implementation of the provisions in Title IVa;

▼B

e) attiecībā uz cietajiem kviešiem – sīki izstrādāti noteikumi saistībā ar sertificētu sēklu un atzītu šķirņu daudzumiem;

f) attiecībā uz kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību – sīki izstrādāti noteikumi par to kultūraugu noteikšanu, uz kuriem attiecas shēma, obligātās prasības attiecībā uz līgumu, kontrolpasākumi, kas attiecas uz pārstrādāto daudzumu un pārstrādi saimniecībā;

g) attiecībā uz kaņepēm, ko audzē šķiedru iegūšanai, – sīki izstrādāti noteikumi par specifiskiem kontroles pasākumiem un metodēm tetrahidrokanabinola daudzumu noteikšanai, ieskaitot prasības attiecībā uz līgumiem un saistībām, kas minētas 52. pantā;

h) tādi I pielikuma grozījumi, kas var izrādīties vajadzīgi, ņemot vērā 1. pantā izklāstītos kritērijus;

▼M2

i) tādi II, VI, VII, IX, X un XI pielikuma grozījumi, kas var izrādīties vajadzīgi, ņemot vērā jo īpaši jaunos Kopienas tiesību aktus un, ciktāl tas attiecas uz VIII un VIII a pielikumu, piemērojot attiecīgi 62. un 71.i panta prasības, un attiecīgā gadījumā ņemot vērā informāciju, kuru dalībvalstis paziņojušas saistībā ar to pamatsummu daļu, kas atbilst maksājumiem par laukaugiem, kā arī maksimumu summām kā tādām, kas jāpalielina, ņemot vērā starpību starp faktiski noteikto platību un platību, par kuru piemaksas par laukaugiem ir samaksātas 2000. un 2001. gadā, piemērojot Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3887/92 ([2]) 9. panta 2. un 3. punktu (vai maksi-

([1]) OV L 147, 18.6.1993., 25. lpp.
([2]) OV L 327, 12.12.2001., 11. lpp.

▼M2

mālās garantētās platības cietajiem kviešiem) robežās un ņemot vērā valsts vidējo ražību, ko izmantoja VIII pielikumā paredzētajam aprēķinam;

▼B

j) lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēmas galvenās pazīmes un to definīcija;

k) visi grozījumi, ko var izdarīt atbalsta pieteikumos, un atbrīvojumi no prasības iesniegt atbalsta pieteikumu;

l) noteikumi par obligāto informācijas minimumu, kas jāiekļauj atbalsta pieteikumos;

m) noteikumi par administratīvajām pārbaudēm un pārbaudēm uz vietas, kā arī pārbaudēm ar attālo izpēti;

n) noteikumi par samazinājumu un atbrīvojumu no maksājumiem piemērošanu gadījumos, kad nav atbilstības 3. un 24. pantā minētajām saistībām, ieskaitot samazinājumu un atbrīvojumu nepiemērošanas gadījumus;

o) tādi V pielikuma grozījumi, kas var izrādīties vajadzīgi, ņemot vērā 26. pantā izklāstītos kritērijus;

p) saziņa starp dalībvalstīm un Komisiju;

▼M2

q) pasākumi, kas ir gan vajadzīgi, gan attiecīgi pamatoti, lai ārkārtas situācijā risinātu praktiskus un specifiskus sarežģījumus, jo īpaši tos, kas saistīti ar II sadaļas 4. nodaļas un III sadaļas 5. un 6. nodaļas īstenošanu. Tādos pasākumos var būt atkāpes no dažām šīs regulas daļām, bet tikai tiktāl un tādu laika posmu, cik tas noteikti vajadzīgs;

▼M3

r) attiecībā uz kokvilnu – sīki izstrādāti noteikumi par:

— regulas 110.c panta 3. punktā paredzētā atbalsta samazinājuma aprēķināšanu,

— apstiprinātajām starpnozaru organizācijām, jo īpaši par to finansēšanu un kontroles un sodu sistēmu;

s) attiecībā uz vienreizējo maksājumu shēmu – sīki izstrādāti noteikumi par tiesību uz maksājumu aprēķināšanu un/vai koriģēšanu, lai minētajā shēmā iekļautu atbalstu par kokvilnu, olīveļļu, tabaku un apiņiem.

▼M2

146. pants

Informācijas nodošana Komisijai

Dalībvalstis sīki informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu šīs regulas prasības, un jo īpaši par tiem pasākumiem, kuri attiecas uz 5., 13., 42., 58. 71.d un 71.e pantu.

▼B

147. pants

Grozījumi Regulās (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, Nr. 1453/2001, Nr. 1454/2001

1) Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pantu aizstāj ar šādu:

"6. pants

1. Gadījumā, ja piemēro izslēgšanu, kura paredzēta 70. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003 (*), ar ko izveido kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, Grieķijas Republika iesniedz Komisijai

▼B

programmu, lai palīdzētu tradicionālajām, ar liellopu gaļas un aitu un kazu gaļas ražošanu saistītajām darbībām, mazo Egejas jūras salu patēriņa vajadzību robežās.

Programmu sagatavo un izpilda dalībvalsts izraudzītās kompetentās iestādes.

2. Kopiena finansē programmu, nepārsniedzot gada apjomu, kas vienāds ar to piemaksu summu, kuras mazajās Egejas jūras salās reģistrētiem ražotājiem faktiski samaksātas 2003. gadā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1254/1999 (**), šo regulu un Regulu (EK) Nr. 2529/2001 (***).

Komisija palielina minēto apjomu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstību. Gada apjoms tomēr nekādā gadījumā nav lielāks par to maksimāli pieļaujamo daudzumu summu, kas 2003. gadā piemērojami piemaksām par liellopu gaļu saskaņā ar šo regulu un pareizināti ar pamata un papildu piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā, un visu to tiesību uz piemaksu summu, kas pieder ražotājiem, kuri reģistrēti mazajās Egejas jūras salās 2003. gada 30. jūnijā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 2529/2001, un attiecīgo valsts rezerves daļu, kas pareizināta ar piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā.

3. Komisija pieņem īstenošanas noteikumus, apstiprina un groza programmu, kā arī nosaka un palielina apjomu, kas paredzēts šā panta 2. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar procedūru, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā. Komisija var saskaņā ar to pašu procedūru pārskatīt ierobežojumu, kas noteikts 2. punkta otrajā daļā.

4. Grieķijas iestādes katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz ziņojumu par programmas īstenošanu.

(*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

(**) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

(***) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.”

2) Regulas (EK) Nr. 1452/2001 9. pantu aizstāj ar šādu:

”9. pants

1. Gadījumā, ja piemēro izslēgšanu, kura paredzēta 70. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (*), Francija iesniedz Komisijai programmas, lai palīdzētu tradicionālajām, ar liellopu gaļas un aitu un kazu gaļas ražošanu saistītajām darbībām, kā arī produktu kvalitātes uzlabošanas pasākumiem, Francijas aizjūras departamentu patēriņa vajadzību robežās.

Programmas sagatavo un izpilda dalībvalsts izraudzītās kompetentās iestādes.

2. Kopiena finansē programmas, nepārsniedzot gada apjomu, kas vienāds ar to piemaksu summu, kuras Francijas aizjūras departamentos reģistrētiem ražotājiem faktiski samaksātas 2003. gadā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1254/1999 (**), šo regulu un Regulu (EK) Nr. 2529/2001 (***).

Komisija palielina minēto apjomu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstību. Gada apjoms tomēr nekādā gadījumā nav lielāks par to maksimāli pieļaujamo daudzumu summu, kas 2003. gadā piemērojami piemaksām par liellopu gaļu saskaņā ar šo regulu un pareizināti ar pamata un papildu piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā, un visu to tiesību uz piemaksu summu, kas pieder ražotājiem, kuri reģistrēti Francijas aizjūras departamentos 2003. gada 30. jūnijā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 2529/2001, un attiecīgo valsts rezerves daļu, kas pareizināta ar piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā.

▼B

3. Komisija pieņem īstenošanas noteikumus, apstiprina un groza programmas, kā arī nosaka un palielina apjomu, kas paredzēts šā panta 2. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar procedūru, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā. Komisija var saskaņā ar to pašu procedūru pārskatīt ierobežojumu, kas noteikts 2. punkta otrajā daļā.

4. Francijas iestādes katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz ziņojumu par programmu īstenošanu.

(*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.
(**) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).
(***) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.”

3) Regulu (EK) Nr. 1453/2001 groza šādi:

a) regulas 13. pantu aizstāj ar šādu:

”13. pants

1. Gadījumā, ja piemēro izslēgšanu, kura paredzēta 70. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (*), Portugāles Republika iesniedz Komisijai programmu, lai palīdzētu tradicionālajām, ar liellopu gaļas un aitu un kazu gaļas ražošanu saistītajām darbībām, kā arī produktu kvalitātes uzlabošanas pasākumiem, Madeiras patēriņa vajadzību robežās.

Programmu sagatavo un izpilda dalībvalsts izraudzītās kompetentās iestādes.

2. Kopiena finansē programmu, nepārsniedzot gada apjomu, kas vienāds ar to piemaksu summu, kuras Madeirā reģistrētiem ražotājiem faktiski samaksātas 2003. gadā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1254/1999 (**), šo regulu un Regulu (EK) Nr. 2529/2001 (***).

Komisija palielina minēto apjomu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstību. Gada apjoms tomēr nekādā gadījumā nav lielāks par to maksimāli pieļaujamo daudzumu summu, kas 2003. gadā piemērojami piemaksām par liellopu gaļu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1453/2001 un pareizināti ar pamata un papildu piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā, un visu to tiesību uz piemaksu summu, kas pieder ražotājiem, kuri reģistrēti Madeirā 2003. gada 30. jūnijā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 2529/2001, un attiecīgo valsts rezerves daļu, kas pareizināta ar piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā.

3. Komisija pieņem īstenošanas noteikumus, apstiprina un groza programmu, kā arī nosaka un palielina apjomu, kas paredzēts šā panta 2. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar procedūru, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā. Komisija var saskaņā ar to pašu procedūru pārskatīt ierobežojumu, kas noteikts 2. punkta otrajā daļā.

4. Portugāles Republikas iestādes katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz ziņojumu par programmas īstenošanu.

(*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.
(**) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).
(***) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.”

b) regulas 22. panta 2. līdz 5. punktu aizstāj ar šādu:

▼B

”2. Gadījumā, ja piemēro izslēgšanu, kas paredzēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1782/2003 70. pantā, Portugāles Republika iesniedz Komisijai programmu, lai palīdzētu tradicionālajām, ar liellopu gaļas un aitu un kazu gaļas ražošanu saistītajām darbībām, kā arī produktu kvalitātes uzlabošanas pasākumiem.

Programmu sagatavo un izpilda dalībvalsts izraudzītas kompetentās iestādes.

3. Kopiena finansē programmu, nepārsniedzot gada apjomu, kas vienāds ar to piemaksu summu, kas Azoru salās reģistrētiem ražotājiem faktiski samaksātas 2003. gadā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1254/1999, šo regulu un Regulu (EK) Nr. 2529/2001.

Komisija palielina minēto apjomu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstību. Gada apjoms tomēr nekādā gadījumā nav lielāks par to maksimāli pieļaujamo daudzumu summu, kas 2003. gadā piemērojami piemaksām par liellopu gaļu saskaņā ar šo regulu un pareizināti ar pamata un papildu piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā, un visu to tiesību uz piemaksu summu, kas pieder ražotājiem, kuri reģistrēti Azoru salās 2003. gada 30. jūnijā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 2529/2001 un Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par piemaksām par zīdītājgovīm, un attiecīgo valsts rezervju daļu, kas pareizināta ar piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā.

Gadījumā, ja piemēro Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. panta a) punkta i) apakšpunktu, Portugāles Republikas iestādes var palielināt maksimāli pieļaujamo daudzumu par zīdītājgovīm Azoru salām, nododot tiesības uz piemaksu par zīdītājgovīm no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma. Tādā gadījumā atbilstošo apjomu nodod no maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas noteikts, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. panta a) punkta i) apakšpunktu, maksimāli pieļaujamajam daudzumam, kurš minēts šā panta 3. punkta otrajā daļā.

4. Komisija pieņem īstenošanas noteikumus, apstiprina un groza programmu, kā arī nosaka un palielina apjomu, kas paredzēts šā panta 3. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar procedūru, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā. Komisija var saskaņā ar to pašu procedūru pārskatīt ierobežojumu, kas noteikts 2. punkta otrajā daļā.

5. Portugāles Republikas iestādes katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz ziņojumu par programmas īstenošanu.”;

c) atceļ 22. panta 6. punktu;

d) regulas 23. pantu aizstāj ar šādu:

”23. pants

Lai papildmaksājumu sadalītu starp Regulas (EEK) Nr. 3950/92 (*) 2. panta 1. punkta otrajā teikumā minētajiem ražotājiem, pārejas posmā no 1999./2000. līdz 2004./2005. tirdzniecības gadam tikai minētās regulas 9. panta c) punktā noteiktos ražotājus, kuri ir reģistrēti un nodarbojas ar ražošanu Azoru salās, kā arī laiž tirgū produkciju tādos daudzumos, kas pārsniedz to references daudzumu, kuram pieskaitīts trešajā daļā minētais procentuālais daudzums, uzskata par tādiem, kas veicinājuši limita pārsniegšanu.

Papildmaksājumu maksā par daudzumiem, kas pārsniedz palielināto references daudzumu pēc tam, kad pirmajā daļā minētajiem ražotājiem proporcionāli katram ražotājam pieejamam references daudzumam pārdalīti neizmantotie daudzumi, nepārsniedzot minētā palielinājuma rezultātā radušās robežas.

Pirmajā daļā minētais procentuālais daudzums ir vienāds ar attiecību starp 73 000 tonnu laika posmā no 1999./2000. līdz 2003./2004. tirdzniecības gadam un 61 500 tonnām 2004./2005. tirdzniecības gadā un katrai saimniecībai pieejamo references daudzumu

▼B

kopumu 2000. gada 31. martā. Katram ražotājam [minēto procentuālo daudzumu] piemēro tikai tiem references daudzumiem, kas attiecīgajam ražotājam pieejami 2000. gada 31. martā.

(*) OV L 405, 31.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 572/2003 (OV L 82, 29.3.2003., 20. lpp.).”

4) Regulu (EK) Nr. 1454/2001 groza šādi:

a) regulas 5. pantu aizstāj ar šādu:

”5. pants

1. Gadījumā, ja piemēro izslēgšanu, kas paredzēta 70. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (*), Spānijas Karaliste iesniedz Komisijai programmu, lai atbalstītu tradicionālās, ar liellopu gaļas, kā arī aitu un kazu gaļas ražošanu saistītās darbības, kā arī produktu kvalitātes uzlabošanas pasākumus Kanāriju salu patēriņa vajadzību robežās.

Programmu sagatavo un izpilda dalībvalsts izraudzītās kompetentās iestādes.

2. Kopiena finansē programmu, nepārsniedzot gada apjomu, kas vienāds ar to piemaksu summu, kas Kanāriju salās reģistrētiem ražotājiem faktiski samaksātas 2003. gadā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1254/1999 (**), šo regulu un Regulu (EK) Nr. 2529/2001 (***).

Komisija palielina tādu apjomu, lai ņemtu vērā vietējās ražošanas attīstību. Gada apjoms tomēr nekādā gadījumā nav lielāks par to maksimāli pieļaujamo daudzumu summu, kas 2003. gadā piemērojami piemaksām par liellopu gaļu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1454/2001 un pareizināti ar pamata un papildu piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā, un visu to tiesību uz piemaksu summu, kas pieder ražotājiem, kuri reģistrēti Kanāriju salās 2003. gada 30. jūnijā, ievērojot Regulu (EK) Nr. 2529/2001, un attiecīgo valsts rezerves daļu, kas pareizināta ar piemaksām un maksājumiem, kuri piemērojami 2003. gadā.

3. Komisija pieņem īstenošanas noteikumus, apstiprina un groza programmu, kā arī nosaka un palielina apjomu, kas paredzēts šā panta 2. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar procedūru, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1782/200 3144. panta 2. punktā. Komisija var saskaņā ar to pašu procedūru pārskatīt ierobežojumu, kas noteikts 2. punkta otrajā daļā.

4. Spānijas Karalistes iestādes katru gadu līdz 15. aprīlim iesniedz ziņojumu par programmas izpildi.

(*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.
(**) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).
(***) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.”

b) atceļ 6. pantu.

148. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1868/94

Regulu (EK) Nr. 1868/94 ar šo groza šādi.

1) Iekļauj šādu 4.a pantu:

▼B

”4.a pants

No 2004./2005. tirdzniecības gada un turpmāk minimālā cena par kartupeļiem, kas paredzēti kartupeļu cietes ražošanai, ir noteikta EUR 178,31 par tonnu.

Šo cenu piemēro to kartupeļu daudzumam, ko piegādā rūpnīcai un kas vajadzīgi, lai iegūtu vienu tonnu cietes.

Minimālo cenu koriģē atbilstīgi cietes saturam kartupeļos.”

2) Regulas 5. pantu aizstāj ar šādu:

”5. pants

Piemaksu EUR 22,25 apmērā par saražotās cietes tonnu kartupeļu cietes ražotājuzņēmumiem izmaksā par kartupeļu cietes daudzumu, kas nepārsniedz 2. panta 2. punktā minēto kvotas limitu, ja tie kartupeļu ražotājiem ir samaksājuši 4.a pantā minēto minimālo cenu par visiem kartupeļiem, kuri vajadzīgi, lai saražotu cieti līdz kvotas limitam.”

3) Regulas 7. pantu aizstāj ar šādu:

”7. pants

Šīs regulas noteikumi neattiecas uz kartupeļu cietes ražošanu uzņēmumos, kas nav pakļauti šīs regulas 2. panta 2. punktam un kas pērk kartupeļus, par kuriem ražotāji negūst labumu no maksājuma, kas paredzēts 93. pantā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izstrādā kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (*).

(*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.”

149. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1251/1999

Regulu (EK) Nr. 1251/1999 groza šādi.

1) Regulas 4. panta 3. punkta pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu:

”par proteīnaugiem:

— no 2004./2005. tirdzniecības gada un turpmāk – 63,00 EUR/t”.

2) Regulas 4. panta 4. punktā summu ” 19 EUR/t” aizstāj ar ” 24 EUR/t”.

3) Regulas 5. pantā:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu:

”Par platību, kas paredzēta cietajiem kviešiem un atrodas tradicionālajās II pielikumā uzskaitītajās ražošanas zonās, saskaņā ar III pielikumā noteiktajām robežām papildus platībatkarīgajam maksājumam maksā papildmaksājumu 313 EUR/ha.”;

b) ceturto daļu aizstāj ar šādu:

”Reģionos, kuros ir labi organizēta cieto kviešu audzēšana, izņemot II pielikumā minētos reģionus, piešķir īpašu atbalstu – 93 EUR/ha par 2004./2005. tirdzniecības gadu, nepārsniedzot IV pielikumā minēto hektāru skaitu.”

150. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1254/1999

Regulu (EK) Nr. 1254/1999 groza šādi.

1) Regulas 10. panta 1. punkta otrajā daļā procentuālo daudzumu ”20 %” aizstāj ar ”40 %”.

2) Regulas I pielikumā tabulā, kas attiecas uz īpašo piemaksu, Austrijai paredzēto skaitli aizstāj ar ”373 400”.

▼B

3) Regulas II pielikumā tabulā, kas attiecas uz piemaksu par zīdītājgovīm, Austrijai un Portugālei paredzētos skaitļus aizstāj attiecīgi ar ”375 000” un ”416 539”.

151. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1673/2000

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1673/2000 groza šādi.

1) Regulas 1. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

”a) ”lauksaimnieks” ir lauksaimnieks, kā noteikts 2. panta a) punktā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izstrādā kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (*).

(*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.”

b) panta 3. punktā vārdkopu ”Regula (EK) Nr. 1251/1999” aizstāj ar ”Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. pants”.

2) Regulas 5. panta 2. punkta pirmajā un otrajā ievilkumā vārdkopu ”Regulas (EK) Nr. 1251/1999 5.a pants” aizstāj ar ”Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. pants”.

▼M3

151.a pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 546/2002

Regulu (EK) Nr. 546/2002 groza šādi:

1. Regulas 1. un 2. pantā un I pielikumā frāzi ”2002., 2003. un 2004. gada raža” aizstāj ar frāzi ”2002., 2003., 2004. un 2005. gada raža”.

2. Regulas II pielikumā iekļautās otrās tabulas nosaukumu aizstāj ar šādu:

”2003., 2004. un 2005. gada ražas garantētie sliekšņi”.

151.b pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 2075/92

Regulas 13. panta 1. punktam pievieno šādu ievilkumu:

”— 3 % no piemaksas attiecībā uz 2005. gada ražu.”.

▼B

152. pants

Grozījumi citās regulās

Svītro šādus noteikumus:

a) Regulas (EEK) Nr. 2358/71 3. pantu;

b) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 3. līdz 25. pantu;

c) Regulas (EK) Nr. 2529/2001 3. līdz 11. pantu;

▼M3

d) Regulas (EEK) Nr. 2075/92 I un II sadaļa. Minētās sadaļas tomēr turpina piemērot tiešo maksājumu pieteikumiem attiecībā uz 2005. gada ražu;

e) Regulas (EEK) Nr. 1696/71 ([1]) 12. un 13. pants. Minētos pantus tomēr turpina piemērot tiešo maksājumu pieteikumiem attiecībā uz 2004. un 2005. gada ražu, ja dalībvalsts izlemj piemērot vienreizējo maksājumu shēmu pēc pārejas laika attiecībā uz apiņiem, kas minēts šīs regulas 71. panta 1. punkta trešajā daļā.

([1]) OV L 175, 4.8.1971., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2320/2003 (OV L 345, 31.12.2003., 18. lpp.).

▼B

153. pants

Atcelšana

1. Ar šo atceļ Regulu (EEK) Nr. 3508/92. Tomēr to turpina piemērot tiešo maksājumu pieteikumiem attiecībā uz kalendārajiem gadiem līdz 2005. gadam.

2. Ar šo no 2005. gada 1. janvāra atceļ Regulu (EK) Nr. 1017/94.

3. Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 1577/96 un Regulu (EK) Nr. 1251/1999. Tās tomēr turpina piemērot 2004./2005. tirdzniecības gadam.

4. Ar šo no 2004. gada 1. maija atceļ Regulu (EK) Nr. 1259/1999. Regulas (EK) Nr. 1259/1999 2.a un 11. pantu, kā arī minētās regulas pielikumu minēto pantu piemērošanas nolūkā tomēr turpina piemērot līdz 2005. gada 31. decembrim. Turklāt Regulas (EK) Nr. 1259/1999 3., 4. un 5. pantu, kā arī pielikumu minēto pantu piemērošanas nolūkā turpina piemērot līdz 2004. gada 31. decembrim. ►A1 The simplified scheme referred to in Article 2a of that Regulation shall not apply to the new Member States. ◄

▼M3

4.a. Ar šo atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1051/2001 ([1]). To tomēr turpina piemērot attiecībā uz 2005./2006. tirdzniecības gadu.

4.b Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 1098/98. To tomēr turpina piemērot līdz 2005. gada 31. decembrim, ja dalībvalsts nolemj piemērot vienreizējo maksājumu shēmu pēc pārejas laika attiecībā uz apiņiem, kas minēts šīs regulas 71. panta 1. punkta trešajā daļā.

▼B

5. Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

154. pants

Pārejas noteikumi vienkāršotajai shēmai

Ja dalībvalsts piemēro Regulas (EK) Nr. 1259/1999 2.a pantā minēto vienkāršoto shēmu, tad piemēro šādus noteikumus:

a) 2003. gads ir pēdējais gads, kad dalībnieki var iesniegt jaunus pieteikumus;

b) dalībnieki turpina saņemt summas, kas noteiktas saskaņā ar vienkāršoto shēmu, līdz 2005. gadam;

c) šīs regulas II sadaļas 1. un 2. nodaļu nepiemēro summām, kas saskaņā ar vienkāršoto shēmu piešķirtas laikā, kad notiek dalība shēmā;

d) lauksaimnieki, kas piedalās vienkāršotajā shēmā, nav tiesīgi pieteikties uz vienreizējo maksājumu, kamēr vien viņi piedalās vienkāršotajā shēmā. Gadījumā, ja tiek iesniegts pieteikums dalībai vienreizējo maksājumu shēmā, summu, ko piešķir saskaņā ar vienkāršoto shēmu, iekļauj 37. pantā minētajā pamatsummā un aprēķina un koriģē atbilstīgi šīs regulas III sadaļas 2. nodaļai.

▼M2

154.a pants

Pārejas pasākumi jaunajām dalībvalstīm

1. Ja ir vajadzīgi pārejas pasākumi, lai jaunajās dalībvalstīs sekmētu pāreju no vienotās platībmaksājuma shēmas un citām atbalsta shēmām, kas minētas III un IV sadaļā, tos nosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Pasākumus, kas minēti 1. punktā, var noteikt laika posmā, kas sākas 2004. gada 1. maijā un beidzas 2009. gada 30. jūnijā, un pēc minētā datuma tie nav spēkā. Pēc Komisijas priekšlikuma Padome šo laika posmu var pagarināt, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu.

([1]) OV L 148, 1.6.2001., 3. lpp.

▼B

155. pants

Citi pārejas noteikumi

Turpmākos pasākumus, kas vajadzīgi, lai atvieglotu pāreju no 152. un 153. pantā minētajās regulās paredzētajiem režīmiem uz šajā regulā noteiktajiem režīmiem, jo īpaši tiem, kas saistīti ar Regulas (EK) Nr. 1259/1999 4. un 5. panta un pielikuma, kā arī Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta piemērošanu, un tiem, kuri saistīti ar šīs regulas 86. pantā minētajiem uzlabošanas plāniem, var pieņemt saskaņā ar procedūru, kas minēta šis regulas 144. panta 2. punktā. Regulas un pantus, kas minēti 152. un 153. pantā, turpina piemērot VII pielikumā minēto pamatsummu noteikšanas nolūkā.

▼M3

155.a pants

Komisija līdz 2009. gada 31. decembrim iesniedz Padomei ziņojumu par šīs regulas īstenošanu attiecībā uz kokvilnu, olīveļļu, galda olīvām un olīvu audzēm, tabaku un apiņiem, vajadzības gadījumā pievienojot attiecīgus priekšlikumus.

▼B

156. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no spēkā stāšanās dienas, ievērojot šādus izņēmumus:

a) II sadaļas 4. un 5. nodaļu piemēro maksājuma pieteikumiem, kas iesniegti par 2005. kalendāro gadu un turpmākajiem gadiem. Regulas 28. panta 2. punktu tomēr piemēro maksājumu pieteikumam, kas iesniegts saskaņā ar IV sadaļas 1. līdz 7. nodaļu, no 2004. gada 1. janvāra;

b) IV sadaļas 1., 2., 3. un 6. nodaļu un 149. pantu piemēro no 2004./2005. tirdzniecības gada;

c) IV sadaļas 4., 5. un 7. nodaļu un 150. pantu piemēro no 2004. gada 1. janvāra;

d) II sadaļas 1. nodaļas 20. pantu, III sadaļu, IV sadaļas 8., 10., 11., 12. un 13. nodaļu un 147. pantu piemēro no 2005. gada 1. janvāra, izņemot 147. panta 3. punkta d) apakšpunktu, ko piemēro no 2003. gada 1. aprīļa;

e) IV sadaļas 9. nodaļu piemēro no 2005./2006. tirdzniecības gada;

f) 151. un 152. pantu piemēro no 2005. gada 1. janvāra, izņemot 152. panta a) punktu, ko piemēro no 2005./2006. tirdzniecības gada;

▼M3

g) regulas IV sadaļas 10.a nodaļu piemēro no 2006. gada 1. janvāra attiecībā uz kokvilnu, kas iesēta, sākot no minētā datuma;

h) regulas IV sadaļas 10.b nodaļu piemēro no 2005./2006. tirdzniecības gada.

▼B

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼M7

I PIELIKUMS

Tādu atbalsta shēmu saraksts, kas atbilst 1. pantā minētajiem kritērijiem

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Vienreizējais maksājums	Šīs regulas III sadaļa	Ar ražošanu nesaistīts maksājums (sk. VI pielikumu) ([1])
Vienotais platībmaksājums	Šīs regulas IV a sadaļas 143.b pants	Ar ražošanu nesaistīts maksājums, kas aizstāj visus tiešos maksājumus, kuri minēti šajā pielikumā
Cietie kvieši	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļa	Platībmaksājums (piemaksa par kvalitāti)
Proteīnaugi	Šīs regulas IV sadaļas 2. nodaļa	Platībmaksājums
Rīsi	Šīs regulas IV sadaļas 3. nodaļa	Platībmaksājums
Rieksti	Šīs regulas IV sadaļas 4. nodaļa	Platībmaksājums
Kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību	Šīs regulas IV sadaļas 5. nodaļa	Platībmaksājums
Kartupeļi cietes ražošanai	Šīs regulas IV sadaļas 6. nodaļa	Ražošanas atbalsts
Piens un piena produkti	Šīs regulas IV sadaļas 7. nodaļa	Piemaksa par piena produktiem un papildu maksājums
Laukaugi Somijā un dažos Zviedrijas reģionos	Šīs regulas IV sadaļas 8. nodaļa ([2]) ([5])	Īpašs reģionāls atbalsts laukaugu ražošanai
Sēklas	Šīs regulas IV sadaļas 9. nodaļa ([2]) ([5])	Ražošanas atbalsts
Laukaugi	Šīs regulas IV sadaļas 10. nodaļa ([3]) ([5])	Platībmaksājums, ieskaitot maksājumus par zemes atstāšanu atmatā, maksājumus par skābbarības sagatavošanu, papildu summas ([2]), kā arī piemaksa un īpašs atbalsts cieto kviešu ražošana
Aitas un kazas	Šīs regulas IV sadaļas 11. nodaļa ([3]) ([5])	Piemaksa par aitām un kazām, papildu piemaksa un daži papildu maksājumi
Liellopu gaļa	Šīs regulas IV sadaļas 12. nodaļa ([5])	Īpaša piemaksa ([3]), piemaksa par sezonas nobīdi, piemaksa par zīdītājgovīm (ieskaitot, ja to izmaksā par telēm, un ieskaitot valstij noteikto papildu piemaksu par zīdītājgovīm, ja to izmaksā kā līdzfinansējumu ([3]), kaušanas piemaksa ([3]), ekstensifikācijas maksājums, papildu maksājumi
Graudu pākšaugi	Šīs regulas IV sadaļas 13. nodaļa ([5])	Platībmaksājums
Īpaši lauksaimniecības tipi un kvalitatīva ražošana	Šīs regulas 69. pants ([4])	
Kaltēta lopbarība	Šīs regulas 71. panta 2. punkta otrā daļa ([5])	
Mazu lauksaimnieku atbalsta shēma	Regulas (EK) Nr. 1259/1999 2.a pants	Pārejas režīmā: platībatkarīgs maksājums lauksaimniekiem, kas saņem mazāk nekā EUR 1 250
Olīveļļa	Šīs regulas IV sadaļas 10.b nodaļa	Platībmaksājums
Zīdtārpiņi	Regulas (EEK) Nr. 845/72 1. pants	Atbalsts audzēšanas veicināšanai
Banāni	Regulas (EEK) Nr. 404/93 12. pants	Ražošanas atbalsts
Rozīnes	Regulas (EK) Nr. 2201/96 7. panta 1. punkts	Platībmaksājums
Tabaka	Šīs regulas IV sadaļas 10.c nodaļa	Ražošanas atbalsts

▼M7

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Apiņi	Šīs regulas IV sadaļas 10.d nodaļa ([3]) ([5])	Platībmaksājums
Posei	Padomes Regulas (EK) Nr. 247/2006 III sadaļa ([6])	Tiešie maksājumi saskaņā ar 2. pantu, kas veikti saskaņā ar programmās ietvertajiem pasākumiem
Egejas jūras salas	Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. ([2]) ([5]), 8., 11. un 12. pants	Nozares: liellopu gaļa; kartupeļi; olīvas; medus
Kokvilna	Šīs regulas IV sadaļas 10.a nodaļa	Platībmaksājums

([1]) 71. panta piemērošanas gadījumā – no 2005. gada 1. janvāra vai vēlāk. Attiecībā uz 2004. gadu vai vēlāku datumu 71. panta piemērošanas gadījumā uz tiešiem maksājumiem, kas uzrādīti VI pielikuma sarakstā, attiecas I pielikums, izņemot kaltētu lopbarību.
([2]) 70. panta piemērošanas gadījumā.
([3]) 66., 67. un 68. vai 68.a panta piemērošanas gadījumā.
([4]) 69. panta piemērošanas gadījumā.
([5]) 71. panta piemērošanas gadījumā.
([6]) OV L 42, 14.2.2006., 1. lpp.

▼**M3**

II PIELIKUMS

Regulas 1. pantā noteiktajiem kritērijiem atbilstošo atbalsta shēmu saraksts

Dalībvalsts	2005.	2006.	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.
Beļģija	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Dānija	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Vācija	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Grieķija	45,4	60,6	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7
Spānija	56,9	76,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5
Francija	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Īrija	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Itālija	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Luksemburga	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nīderlande	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Austrija	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugāle	10,8	14,6	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2
Somija	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Zviedrija	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Apvienotā Karaliste	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

▼B

III PIELIKUMS

Likumā noteiktās pārvaldes prasības, kas minētas 3. un 4. pantā

A. Jāpiemēro no 1.1.2005.

Vide

1.	Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.)	3. pants, 4. panta 1., 2. un 4. punkts, 5., 7. un 8. pants
2.	Padomes 1979. gada 17. decembra Direktīva 80/68/EEK par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu (OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp.)	4. un 5. pants
3.	Padomes 1986. gada 12. jūnija Direktīva 86/278/EEK par vides, jo īpaši augsnes, aizsardzību, lauksaimniecībā izmantojot notekūdeņu dūņas (OV L 181, 4.7.1986., 6. lpp.)	3. pants
4.	Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EEK, kas attiecas uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu ar nitrātiem, kuru rada lauksaimnieciskas izcelsmes avoti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.)	4. un 5. pants
5.	Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko biotopu un savvaļas dzīvnieku un augu aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.)	6., 13., 15. pants un 22. panta b) punkts

Sabiedrības un dzīvnieku veselības aizsardzība

Dzīvnieku identifikācija un reģistrācija

6.	Padomes 1992. gada 27. novembra Direktīva 92/102/EEK par dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju (OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp.).	3., 4. un 5. pants
7.	Komisijas 1997. gada 29. decembra Regula (EK) Nr. 2629/97, ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 820/97 par krotālijām, saimniecības reģistriem un pasēm liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas ietvaros (OV L 354, 30.12.1997., 19. lpp.).	6. un 8. pants
8.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un nosaka liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).	4. un 7. pants
▼M1 8.a.	Padomes 2003. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.).	3., 4. un 5. pants
▼B		

B. Jāpiemēro no 1.1.2006.

Sabiedrības, dzīvnieku un augu veselības aizsardzība

9.	Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.).	3. pants
10.	Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/22/EK par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.)	3., 4., 5. un 7. pants
11.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.)	14., 15. pants, 17. panta 1. punkts, 18., 19. un 20. pants
12.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.)	7., 11., 12., 13. un 15. pants

Paziņojumi par slimībām

▼B

13.	Padomes 1985. gada 18. novembra Direktīva 85/511/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus mutes un nagu sērgas kontrolei (OV L 315, 26.11.1985., 11. lpp.)	3. pants
14.	Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/119/EEK, ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro eksantēmu (OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp.)	3. pants
15.	Padomes 2000. gada 20. novembra Direktīva 2000/75/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarālā drudža kontrolei un apkarošanai (OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.)	3. pants

C. Jāpiemēro no 1.1.2007.

Dzīvnieku labturība

16.	Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīva 91/629/EEK, ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 340, 11.12.1991., 28. lpp.)	3. un 4. pants
17.	Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīva 91/630/EEK, ar ko nosaka obligātos standartus cūku aizsardzībai (OV L 340, 11.12.1991., 33. lpp.)	3. pants un 4. panta 1. punkts
18.	Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.)	4. pants

▼B

IV PIELIKUMS

Labi lauksaimniecības un vides apstākļi, kas minēti 5. pantā

Problēma	Standarti
Augsnes erozija: Aizsargāt augsni, veicot atbilstošus pasākumus	— minimāls augsnes pārklājums — minimāla tādas zemes pārvaldība, kurā tiek atspoguļoti vietai specifiskie apstākļi — terašu saglabāšana
Augsnes organiskā viela: Saglabāt augsnes organiskās vielas līmeņus, izmantojot atbilstošu praksi	— attiecīgā gadījumā – augsekas standarti — aramās rugaines pārvaldība
Augsnes struktūra: Saglabāt augsnes struktūru, izmantojot atbilstošus pasākumus	— atbilstošu iekārtu izmantošana
Minimālais saglabāšanas līmenis: Nodrošināt obligāto saglabāšanas līmeni un novērst biotopa pasliktināšanos	— obligātais ganāmpulka blīvums vai/un atbilstoši režīmi — pastāvīgo ganību aizsardzība ►**M3** — ainavas iezīmju saglabāšana, attiecīgā gadījumā ieskaitot olīvkoku izrakšanas aizliegumu — nevēlamas veģetācijas izplatības novēršana lauksaimniecības zemēs — olīvu audžu uzturēšana labā veģetācijas stāvoklī ◄

▼**M3**

V PIELIKUMS

Saderīgas atbalsta shēmas, kas minētas 26. pantā

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Rozīnes	Regulas (EK) Nr. 2201/96 7. panta 1. punkts	Platībatkarīgais atbalsts
Lauksaimniecības vide	Regulas (EK) Nr. 1257/1999 II sadaļas VI nodaļa (22. līdz 24. pants) un 55. panta 3. punkts	Platībatkarīgais atbalsts
Mežsaimniecība	Regulas (EK) Nr. 1257/1999 31. pants un 55. panta 3. punkts	Platībatkarīgais atbalsts
Mazāk labvēlīgi apgabali un apgabali, kuros ir vides ierobežojumi	Regulas (EK) Nr. 1257/1999 II sadaļas V nodaļa (13. līdz 21. pants) un 55. panta 3. punkts	Platībatkarīgais atbalsts
Žāvēta rupjā lopbarība	Regulas (EK) Nr. 603/95 10. un 11. pants	Ražošanas atbalsts
Pārstrādei paredzēti citrusaugļi	Regulas (EK) Nr. 2202/96 1. pants	Ražošanas atbalsts
Pārstrādei paredzēti tomāti	Regulas (EK) Nr. 2201/96 2. pants	Ražošanas atbalsts
Vīns	Regulas (EK) Nr. 1493/1999 11. līdz 15. pants	Pārstrukturēšanas atbalsts

▼M7

VI PIELIKUMS

Tādu tiešo maksājumu saraksts, kas saistīti ar 33. pantā minēto vienreizējo maksājumu

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Laukaugi	Regulas (EK) Nr. 1251/1999 2., 4. un 5. pants	Platībmaksājums, ieskaitot maksājumus par zemes atstāšanu atmatā, maksājumi par skābbarības sagatavošanu, papildu summas [1], kā arī piemaksa un speciāla palīdzība cieto kviešu ražošanai
Kartupeļu ciete	Regulas (EEK) Nr. 1766/92 8. panta 2. punkts	Maksājums lauksaimniekiem, kas audzē kartupeļus cietes ražošanai
Graudu pākšaugi	Regulas (EK) Nr. 1577/96 1. pants	Platībmaksājums
Rīsi	Regulas (EK) Nr. 3072/95 6. pants	Platībmaksājums
Sēklas [1]	Regulas (EEK) Nr. 2358/71 3. pants	Ražošanas atbalsts
Liellopu gaļa	Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4., 5., 6., 10., 11., 13. un 14. pants	Īpaša piemaksa, piemaksa par sezonas nobīdi, piemaksa par zīdītājgovīm (ieskaitot, ja to izmaksā par telēm, un ieskaitot valstij noteikto papildu piemaksu par zīdītājgovīm, ja to izmaksā kā līdzfinansējumu), kaušanas piemaksa, ekstensifikācijas maksājums, papildu maksājumi
Piens un piena produkti	Šīs regulas IV sadaļas 7. nodaļa	Piemaksa par piena produktiem un papildu maksājumi [2]
Aitas gaļa un kazas gaļa	Regulas (EK) Nr. 2467/98 5. pants, Regulas (EEK) Nr. 1323/90 1. pants un Regulas (EK) Nr. 2529/2001 4. un 5. pants, 11. panta 1. punkts un 11. panta 2. punkta pirmais, otrais un ceturtais ievilkums	Piemaksa par aitām un kazām, papildu piemaksa un daži papildu maksājumi
Egejas jūras salas [1]	Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. panta 2. un 3. punkts	Nozare: liellopu gaļa
Kaltēta lopbarība	Regulas (EK) Nr. 603/95 3. pants	Piemaksa par pārstrādātiem produktiem (kā piemērots saskaņā ar šīs regulas VII pielikuma D punktu)
Kokvilna	Grieķijas Pievienošanās aktam pievienotā 4. protokola 3. punkts par kokvilnu	Atbalsts maksājuma formā par neattīrītu kokvilnu
Olīveļļa	Regulas Nr. 136/66/EEK 5. pants	Ražošanas atbalsts
Tabaka	Regulas Nr. 2075/92/EEK 3. pants	Ražošanas atbalsts
Apiņi	Regulas (EEK) Nr. 1696/71 12. pants	Platībmaksājums
	Regulas (EK) Nr. 1098/98 2. pants	Atbalsts par pagaidu neaudzēšanu

[1] Izņemot 70. panta piemērošanas gadījumu.
[2] No 2007. gada, izņemot 62. panta piemērošanas gadījumu.

▼B

VII PIELIKUMS

Regulas 37. pantā minētās pamatsummas aprēķināšana

A. **Platībatkarīgie atbalsti**

1. Ja lauksaimnieks ir saņēmis platībatkarīgos atbalstus, tad līdz divām zīmēm aiz komata noapaļotu hektāru skaitu, par kuru tāds maksājums piešķirts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, pareizina ar šādām summām:

1.1. Par labību, ieskaitot cietos kviešus, eļļas augu sēklām, proteīnaugiem, linsēklām, liniem un kaņepēm, ko audzē šķiedru iegūšanai, zāles skābbarību un atmatu:

— 63 EUR/t, kas pareizināti ar ražu, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1251/1999 4. panta 2. punktā, kura attiecīgajam reģionam noteikta reģionalizācijas plānā, kas piemērojams 2002. kalendārajā gadā.

Šo punktu piemēro, neierobežojot noteikumus, ko dalībvalstis noteikušas, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta 6. punktu.

Atkāpjoties no 38. panta, par liniem un kaņepēm vidējo lielumu aprēķina, pamatojoties uz hektāru skaitu, par kuru tika piešķirts maksājums 2001. un 2002. kalendārajā gadā.

1.2. Par rīsiem:

— 102 EUR/t, ko reizina ar šādām vidējām ražām:

Dalībvalstis	Ražas (t/ha)
Spānija	6,35
Francija	
— valsts pamatteritorija	5,49
— Franču Gviāna	7,51
Grieķija	7,48
Itālija	6,04
Portugāle	6,05

1.3. Par pākšaugiem:

— par lēcām un aunaziņiem – 181 EUR/ha,

— par vīķiem, attiecīgi, 175,02 EUR/ha 2000. gadā, 176,60 EUR/ha 2001. gadā un 150,52 EUR/ha 2002. gadā.

2. Ja lauksaimnieks ir saņēmis piemaksu vai īpašo atbalstu par cietajiem kviešiem, tad līdz divām zīmēm aiz komata noapaļotu hektāru skaitu, par kuru tāds maksājums piešķirts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, pareizina ar šādām summām:

Zonās, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 1251/1999 II pielikumā un Regulas (EK) Nr. 2316/1999 IV pielikumā:

— 291 EUR/ha attiecībā uz vienreizējo maksājumu, kas jāpiešķir par 2005. kalendāro gadu,

— 285 EUR/ha attiecībā uz vienreizējo maksājumu, kas jāpiešķir par 2006. un turpmākajiem kalendārajiem gadiem.

Zonās, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 2316/1999 V pielikumā:

— 46 EUR/ha attiecībā uz vienreizējo maksājumu, kas jāpiešķir par 2005. kalendāro gadu.

3. Iepriekšējos punktos minētais ”hektāru skaits” ir noteiktais hektāru skaits, kas atbilst katram atsevišķam platībatkarīgā atbalsta veidam, kurš uzskaitīts šīs regulas VI pielikumā, attiecībā uz kuriem ir izpildīti visi nosacījumi, kas paredzēti atbalsta piešķiršanas noteikumos, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1251/1999 2. panta 4. punktu un 5. pantu. Atkāpjoties no Padomes Regulas (EK) Nr. 3072/95 6. panta 5. punkta, summu par rīsu hektāru proporcionāli samazina, ja platības, kas nodotas rīsu audzēšanai kādā dalībvalstī, pārskata periodā pārsniedza tās maksimālo garantēto platību par attiecīgo periodu.

▼B

B. **Maksājums par kartupeļu cieti**

Ja lauksaimnieks ir saņēmis maksājumu par kartupeļu cieti, summu aprēķina, pareizinot tonnu skaitu, par ko tāds maksājums piešķirts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, ar EUR 44,22 par tonnu kartupeļu cietes. Dalībvalstis aprēķina hektāru skaitu, kas jāiekļauj vienreizējā maksājuma aprēķinā, proporcionāli saražotajam kartupeļu cietes tonnu skaitam, par kuru piešķirts Regulas (EK) Nr. 1766/92 8. panta 2. punktā paredzētais atbalsts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, un pamatplatības robežās, kas jānosaka Komisijai, pamatojoties uz hektāru skaitu, uz kuru attiecas audzēšanas līgums pārskata periodā, ko paziņojušas dalībvalstis.

C. **Piemaksas un papildmaksājumi par ganāmpulku**

Ja lauksaimnieks ir saņēmis piemaksas un/vai papildmaksājumus par ganāmpulku, summu aprēķina, pareizinot noteikto dzīvnieku skaitu, par ko tāds maksājums piešķirts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, ar to summu par katru dzīvnieku, kura noteikta 2002. kalendārajam gadam atbilstošajos VI pielikumā minētajos pantos, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. panta 4. punkta, 7. panta 2. punkta un 10. panta 1. punkta vai Regulas (EK) Nr. 2529/2001 8. panta 3. punkta piemērošanu.

Atkāpjoties no 38. panta, attiecībā uz papildmaksājumiem par aitu un kazu gaļu, kas piešķirti, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 2529/2001 11. panta 2. punkta pirmo, otro un ceturto ievilkumu, vidējo lielumu aprēķina, pamatojoties uz dzīvnieku skaitu, par kuru tika piešķirts maksājums 2002. kalendārajā gadā.

Maksājumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. panta 2. punkta otro daļu tomēr neņem vērā.

Turklāt, atkāpjoties no 38. panta, ja piemēro Komisijas Regulas (EK) Nr. 2342/1999 32. panta 11. un 12. punktu un Komisijas Regulas (EK) Nr. 1458/2001 4. pantu, dzīvnieku skaits, par ko piešķirts maksājums gadā, kad piemēroja minētos noteikumus, un kas jāņem vērā pamatsummas aprēķinam, nav lielāks par dzīvnieku vidējo skaitu, par kuru tika piešķirts maksājums gadā/gados, kad minētos noteikumus nepiemēroja.

D. **Žāvēta rupjā lopbarība**

Ja lauksaimnieks ir piegādājis rupjo lopbarību saskaņā ar līgumu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 603/95 9. panta c) punktā vai platību deklarācijā tās pašas regulas 10. pantā, dalībvalstis aprēķina pamatsummā iekļaujamo daudzumu proporcionāli žāvētās rupjās lopbarības saražotajam daudzumam tonnās, par ko piešķirts atbalsts saskaņā ar minētās regulas 3. pantu, attiecīgi katru gadu pārskata periodā un maksimālā atbalsta robežās, kas izteiktas EUR:

Dalībvalsts	Maksimāli pieļaujamie daudzumi par rupjo lopbarību, kas pārstrādāta produktos, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 603/95 3. panta 2. punktā (žāvēta rupjā lopbarība)	Maksimāli pieļaujamie daudzumi par rupjo lopbarību, kas pārstrādāta produktos, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 603/95 3. panta 3. punktā (saulē žāvēta rupjā lopbarība)	Kopējais maksimāli pieļaujamais daudzums
UEBL	0,049		0,049
Dānija	5,424		5,424
Vācija	11,888		11,888
Grieķija	1,101		1,101
Spānija	42,124	1,951	44,075
Francija	41,155	0,069	41,224
Īrija	0,166		0,166
Itālija	17,999	1,586	19,585
Nīderlande	6,804		6,804
Austrija	0,070		0,070
Portugāle	0,102	0,020	0,122
Somija	0,019		0,019
Zviedrija	0,232		0,232
Apvienotā Karaliste	1,950		1,950

▼B

Dalībvalstis aprēķina hektāru skaitu, kas jāiekļauj pamatsummu aprēķinā, proporcionāli saražotajam žāvētas rupjās lopbarības tonnu skaitam, par kuru piešķirts Regulas (EK) Nr. 603/95 3. pantā paredzētais atbalsts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, un pamatplatības robežās, kas jānosaka Komisijai, pamatojoties uz hektāru skaitu, uz kuru attiecas audzēšanas līgums vai platību deklarācija pārskata periodā, ko paziņojušas dalībvalstis.

E. **Reģionālie atbalsti**

Attiecīgajos reģionos pamatsummas aprēķinā iekļauj šādas summas:

— 24 EUR/t, kas pareizināti ar ražām, kuras izmanto platībatkarīgajiem maksājumiem par labību, eļļas augu sēklām, linsēklām un liniem un kaņepēm, ko audzē šķiedru iegūšanai, reģionos, kuri norādīti Regulas (EK) Nr. 1251/1999 4. panta 4. punktā,

— summu par katru dzīvnieku, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1452/2001 9. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, Regulas (EK) Nr. 1453/2001 13. panta 2. un 3. punktā, 22. panta 2. un 3. punktā, Regulas (EK) Nr. 1454/2001 5. panta 2. un 3. punktā, 6. panta 1. un 2. punktā, kas pareizināta ar dzīvnieku skaitu, par kuru maksājums piešķirts 2002. gadā,

— summu par katru dzīvnieku, kā paredzēts Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. panta 2. un 3. punktā, kas pareizināta ar dzīvnieku skaitu, par kuru maksājums piešķirts 2002. gadā.

F. **Atbalsti par sēklām**

Ja lauksaimnieks saņem atbalstu par sēklu ražošanu, summu aprēķina, pareizinot tonnu skaitu, par ko piešķirts minētais maksājums attiecīgi katrā pārskata periodā, ar summu par tonnu, kura noteikta, piemērojot Regulas (EEK) Nr. 2358/71 3. pantu. Dalībvalstis aprēķina hektāru skaitu, kas jāiekļauj vienreizējā maksājuma aprēķinā, proporcionāli platībai, kura pieņemta sertifikācijai un par kuru piešķirts Regulas (EEK) Nr. 2358/71 3. pantā paredzētais atbalsts attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, un pamatplatības robežās, kas jānosaka Komisijai, pamatojoties uz kopējo platību, kura pieņemta sertifikācijai, un kas paziņota Komisijai atbilstīgi Regulai (EEK) Nr. 3083/73. Minētā kopējā platība neietver platību, kas pieņemta sertifikācijai attiecībā uz rīsiem (*Oryza sativa* L.), speltas kviešiem (*Triticum spelta* L.), šķiedras un eļļas liniem (*Linum usitatissimum* L.) un kaņepēm (*Cannabis sativa* L.) un kas jau ir deklarēta par laukaugiem.

▼M3

G. **Kokvilna**

Ja lauksaimnieks ir deklarējis ar kokvilnu apsētās platības, dalībvalstis pamatsummā iekļaujamo summu aprēķina, to hektāru skaitu, kuros ievākta kokvilna, par ko pārskata periodā katru gadu piešķirts atbalsts saskaņā ar 3. punktu 4. Protokolā par kokvilnu ([1]), norādot divus ciparus aiz komata, reizinot ar šādu summu par katru hektāru:

— 966 EUR Grieķijai,

— 1 509 EUR Spānijai,

— 1 202 EUR Portugālei.

H. **Olīveļļa**

Ja lauksaimnieks ir saņēmis olīveļļas ražošanas atbalstu, summu aprēķina, reizinot to tonnu skaitu, par kurām šāds atbalsts piešķirts pārskata periodā (t.i., attiecīgi 1999./2000., 2000./2001., 2001./2002. un 2002./2003. tirdzniecības gadā), ar attiecīgo atbalsta apmēru uz vienu vienību, kas izteikts EUR par tonnu, kā noteikts Komisijas Regulās (EK) Nr. 1415/2001 ([2]), (EK) Nr. 1271/2002 ([3]), (EK) Nr. 1221/2003 ([4]) un ►M6 (EK) Nr. 1299/2004 ([5]) ◄, kuru reizina ar koeficientu 0,6. Dalībvalstis līdz 2005. gada 1. augustam tomēr var izlemt šo koeficientu palielināt. Minēto koeficientu nepiemēro lauksaimniekiem, kuru olīvkoku stādījumu ĢIS iekļauto hektāru vidējais skaits pārskata periodā, izņemot to olīvkoku stādījumu ĢIS iekļauto hektāru skaitu, kas atbilst papildu kokiem, kuri iestādīti, neņemot vērā apstiprinātu stādīšanas shēmu, pēc 1998. gada 1. maija, ir mazāks par 0,3 hektāriem. Olīvkoku stādījumu ĢIS iekļauto hektāru skaitu aprēķina, izmantojot kopējo metodi, kas jānosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru un pamatojoties uz ģeogrāfiskās informācijas sistēmas datiem par olīvu audzēšanu.

Ja atbalsta maksājumus pārskata periodā ir ietekmējusi Regulas (EEK) Nr. 1638/98 ([6]) 2. panta 3. punktā noteikto pasākumu piemērošana, trešajā daļā minēto aprēķinu koriģē šādi:

([1]) OV L 291, 19.11.1979., 174. lpp.
([2]) OV L 191, 13.7.2001., 10. lpp.
([3]) OV L 184, 13.7.2002., 5. lpp.
([4]) OV L 170, 9.7.2003., 8. lpp.
([5]) OV L 244, 16.7.2004., 16. lpp.
([6]) OV L 210, 28.7.1998., 32. lpp.

▼M3

— ja minētie pasākumi piemēroti tikai vienā tirdzniecības gadā, vērā ņemamo tonnu skaits attiecīgajam gadam ir vienāds ar to tonnu skaitu, par kurām būtu bijis piešķirts atbalsts, ja pasākumi nebūtu piemēroti,

— ja minētie pasākumi piemēroti divos secīgos tirdzniecības gados, vērā ņemamo tonnu skaitu pirmajam attiecīgajam gadam nosaka saskaņā ar pirmo ievilkumu, un vērā ņemamo tonnu skaits nākamajam gadam ir vienāds ar to tonnu skaitu, par kurām atbalsts piešķirts attiecībā uz pēdējo tirdzniecības gadu pirms pārskata perioda, ko nav ietekmējusi minēto pasākumu piemērošana.

Dalībvalstis aprēķina vienreizējā maksājuma aprēķinā iekļaujamo hektāru skaitu kā olīvkoku stādījumu ĢIS iekļauto hektāru skaitu, kas iegūts, izmantojot kopējo metodi, kura jānosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru un pamatojoties uz ģeogrāfiskās informācijas sistēmas datiem par olīvu audzēšanu, izņemot to olīvkoku stādījumu ĢIS iekļauto hektāru skaitu, kas papildus apstādīti ar olīvkokiem, neņemot vērā apstiprinātu stādīšanas shēmu, pēc 1998. gada 1. maija, izņemot Kipru un Maltu, kurām attiecīgais termiņš ir 2001. gada 31. decembris.

I. **Jēltabaka**

Ja lauksaimnieks ir saņēmis tabakas audzēšanas piemaksu, pamatsummā iekļaujamo summu aprēķina, reizinot to kilogramu vidējo skaitu trijos gados, par kuriem šāda piemaksa piešķirta, ar trīs gadu vidējo svērto atbalsta apmēru, kas piešķirts par vienu kilogramu, ņemot vērā visu šķirņu grupu jēltabakas kopējo daudzumu un reizinot to ar koeficientu 0,4. Dalībvalstis var nolemt palielināt šo koeficientu.

No 2010. gada minētais koeficients ir 0,5.

Vienreizējā maksājuma aprēķinā iekļaujamo hektāru skaits atbilst reģistrētajos audzēšanas līgumos norādītajai platībai, par ko piešķirta piemaksa attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, un nepārsniedz pamatplatību, kas jānosaka Komisijai, pamatojoties uz kopējo platību, kas paziņota Komisijai saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2636/1999 ([1]) 1. pielikuma 1.3. punktu.

Ja atbalsta maksājumus pārskata periodā ir ietekmējusi Regulas (EEK) Nr. 2848/98 50. pantā noteikto pasākumu piemērošana, trešajā daļā minēto aprēķinu koriģē šādi:

— ja piemaksa ir bijusi daļēji vai pilnībā samazināta, maksājuma summas, kas jāņem vērā par attiecīgo gadu, ir vienādas ar summām, kas būtu bijušas piešķirtas, nepiemērojot samazinājumu,

— ja ražošanas kvota ir bijusi daļēji vai pilnībā samazināta, maksājuma summas, kas jāņem vērā par attiecīgo gadu, ir vienādas ar piemaksas summām, kas būtu bijušas piešķirtas iepriekšējā gadā, nepiemērojot piemaksas samazinājumu, ar noteikumu, ka pēdējā audzēšanas līgumā norādītā audzēšanas platība nav bijusi izmantota tādas kultūras audzēšanai, par kuru attiecīgajā gadā bijušas tiesības saņemt atbalstu saskaņā ar kādu citu tiešā atbalsta shēmu.

J. **Apiņi**

Ja lauksaimnieks par apiņiem ir saņēmis platībatkarīgo atbalstu vai pagaidu neaudzēšanas atbalstu, dalībvalstis aprēķina pamatsummā iekļaujamās summas, reizinot to hektāru skaitu, par kuriem piešķirts maksājums attiecīgi katrā pārskata perioda gadā, norādot divus ciparus aiz komata, ar summu, kas ir 480 EUR par hektāru.

([1]) OV L 323, 15.12.1999., 4. lpp.

▼**M3**

VIII PIELIKUMS

Valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums, kas minēts 41. pantā

Dalībvalsts	2005.	2006.	2007., 2008. un 2009. gads	2010. un turpmākie gadi
Beļģija	411	413	530	530
Dānija	838	838	996	996
Vācija	4 489	4 503	5 492	5 496
Grieķija	837	1 700	1 722	1 760
Spānija	3 244	4 043	4 241	4 253
Francija	7 199	7 231	8 091	8 099
Īrija	1 136	1 136	1 322	1 322
Itālija	2 539	3 112	3 464	3 497
Luksemburga	27	27	37	37
Nīderlande	386	386	779	779
Austrija	613	614	712	712
Portugāle	452	493	559	561
Somija	467	467	552	552
Zviedrija	612	612	729	729
Apvienotā Karaliste	3 351	3 351	3 869	3 869

▼**M3**

VIII.A PIELIKUMS

Valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums, kas minēts 71.c pantā

Maksimāli pieļaujamie daudzumi ir aprēķināti, ievērojot 143.a pantā paredzēto pieaugumu shēmu, un tādēļ tie nav jāsamazina.

(miljonos EUR)

Kalendārais gads	Čehija	Igaunija	Kipra	Latvija	Lietuva	Ungārija	Malta	Polija	Slovēnija	Slovākija
2005.	228,8	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,6	35,8	97,7
2006.	266,7	27,3	12,5	39,6	107,3	420,2	0,83	881,7	41,9	115,4
2007.	343,6	40,4	16,3	55,6	146,9	508,3	1,64	1 140,8	56,1	146,6
2008.	429,2	50,5	20,4	69,5	183,6	634,9	2,05	1 425,9	70,1	183,2
2009.	514,9	60,5	24,5	83,4	220,3	761,6	2,46	1 711,0	84,1	219,7
2010.	600,5	70,6	28,6	97,3	257,0	888,2	2,87	1 996,1	98,1	256,2
2011.	686,2	80,7	32,7	111,2	293,7	1 014,9	3,28	2 281,1	112,1	292,8
2012.	771,8	90,8	36,8	125,1	330,4	1 141,5	3,69	2 566,2	126,1	329,3
Turpmākajos gados	857,5	100,9	40,9	139,0	367,1	1 268,2	4,10	2 851,3	140,2	365,9

▼B

IX PIELIKUMS

Regulas 66. pantā minēto laukaugu saraksts

KN kods	Apraksts
I. LABĪBA	
1001 10 00	Cietie kvieši
1001 90	Pārējie kvieši un labības maisījums, izņemot cietos kviešus
1002 00 00	Rudzi
1003 00	Mieži
1004 00 00	Auzas
1005	Kukurūza
1007 00	Graudu sorgo
1008	Griķi, prosa un miežabrālis; pārējā labība
0709 90 60	Cukurkukurūza
II. EĻĻAS AUGU SĒKLAS	
1201 00	Sojas pupiņas
ex 1205 00	Rapšu sēklas
ex 1206 00 10	Saulespuķu sēklas
III. PROTEĪNAUGI	
0713 10	Zirņi
0713 50	Sīkgraudu pupas
ex 1209 29 50	Lopbarības (saldā) lupīna
IV. LINŠĶIEDRA	
ex 1204 00	Linsēklas (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Neapstrādāti vai mērcēti lini, ko audzē šķiedras iegūšanai (*Linum usitatissimum* L.)
V. KAŅEPES	
ex 5302 10 00	Neapstrādātas vai mērcētas kaņepes, ko audzē šķiedras iegūšanai (*Cannabis saliva* L.)

▼B

X PIELIKUMS

Tradicionālās cieto kviešu ražošanas zonas, kā minēts 74. pantā

GRIEĶIJA

Šādu reģionu nomes (prefektūras)

Vidusgrieķija

Peloponēsa

Jonijas salas

Tesālija

Maķedonija

Egejas jūras salas

Trāķija

SPĀNIJA

Provinces

Almērija

Badahosa

Burgosa

Kadisa

Kordova

Granada

Uelva

Haena

Malaga

Navarra

Salamanka

Seviļa

Toledo

Samora

Saragosa

AUSTRIJA

Panona:

1) *Gebiete der Bezirksbauernkammern (Platības, par kurām atbild Apgabala lauksaimnieku padome)*

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat

2577 Korneuburg

▼B

2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg

2623 Wr. Neustadt

2631 Mistelbach

2658 Gänserndorf

2) *Gebiete der Bezirksreferate* (Platības, uz kurām attiecas apgabalu sadalījums)

3018 Neusiedl/See

3026 Eisenstadt

3034 Mattersburg

3042 Oberpullendorf

3) *Gebiete der Landwirtschaftskammer (Platības, par kurām atbild Lauksaimniecības kamera)*

1007 Vīne

FRANCIJA

Reģioni

Viduspireneji

Provansa-Alpi-Azūra krasts

Langdoka-Rusijona

Departamenti (*)

Ardeša

Droma

ITĀLIJA

Reģioni

Abruci

Bazilikata

Kalabrija

Kampānija

Lacija

Marke

Molīze

Umbrija

Apūlija

Sardīnija

Sicīlija

Toskāna

PORTUGĀLE

Apgabali

Santarema

Lisabona

Setubala

Portalegri

Evora

Beža

Faru

▼M2

KIPRA

UNGĀRIJA

Reģioni

Dél Dunamenti síkság

Dél-Dunántúl

(*) Katru no tādiem departamentiem var sasaistīt ar vienu no iepriekšminētajiem reģioniem.

▼**M2**

Közép-Alföld

Mezőföld

Berettyó-Kőrös-Maros vidéke

Győri medence

Hajdúság.

▼B

XI PIELIKUMS

Regulas 99. pantā minēto sēklu šķirņu saraksts

(EUR par 100 kg)

KN kods	Apraksts	Atbalsta apjoms
	1. Labība	
1001 90 10	*Triticum spelta* L.	14,37
1006 10 10	*Oryza saliva* L. (1)	
	— garengraudu šķirnes, kuru graudi ir garāki par 6,0 milimetriem un kuru graudu garuma un platuma attiecība ir lielāka par 3 vai vienāda ar 3	17,27
	— citas šķirnes, kuru graudu garums sasniedz 6,0 milimetrus, ir lielāks vai mazāks par 6 milimetriem un graudu garuma un platuma attiecība ir mazāka par 3	14,85
	2. Eļļas augi	
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum* L. (šķiedras lini)	28,38
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum* L. (linsēklas)	22,46
ex 1207 99 10	*Cannabis sativa*L. (2) (šķirnes, kuru tetrahidrokanabinola saturs nepārsniedz 0,2 %)	20,53
	3. Graudzāļu dzimta	
ex 1209 29 10	*Agrostis canina* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis gigantea* Roth.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis stolonifera* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis capillaris* L.	75,95
ex 1209 29 80	Arrhenatherum elatius (L.) P. Beauv. ex J.S. un K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	*Dactylis glomerata* L.	52,77
ex 1209 23 80	*Festuca arundinacea Schreb*.	58,93
ex 1209 23 80	*Festuca ovina* L.	43,59
1209 23 11	*Festuca pratensis Huds*.	43,59
1209 23 15	*Festuca rubra* L.	36,83
ex 1209 29 80	Festulolium	32,36
1209 25 10	*Lolium multiflorum Lam*.	21,13
1209 25 90	*Lolium perenne* L.	30,99
ex 1209 29 80	Lolium χ boucheanum Kunth	21,13
ex 1209 29 80	*Phleum Bertolinii* (DC)	50,96
1209 26 00	*Phleum pratense* L.	83,56
ex 1209 29 80	*Poa nemoralis* L.	38,88
1209 24 00	*Poa pratensis* L.	38,52
ex 1209 29 10	*Poa palustris un Poa trivialis* L.	38,88
	4. Pākšaugu dzimta	
ex 1209 29 80	*Hedysarum coronarium* L.	36,47
ex 1209 29 80	*Medicago lupulina* L.	31,88
ex 1209 21 00	*Medicago saliva* L. (ekotipi)	22,10
ex 1209 21 00	*Medicago saliva* L. (šķirnes)	36,59
ex 1209 29 80	*Onobrkhis viaifolia Scop*.	20,04
ex 0713 10 10	*Pisum sativum*L. (partim (lauka zirņi)	0
ex 1209 22 80	*Trifolium alexandrinum* L.	45,76
ex 1209 22 80	*Trifolium hybridum* L.	45,89
ex 1209 22 80	*Trifolium incarnation* L.	45,76
1209 22 10	*Trifolium pratense* L.	53,49
ex 1209 22 80	*Trifolium repens* L.	75,11
ex 1209 22 80	Trifolium repens L. var. giganteum	70,76
ex 1209 22 80	*Trifolium resupinatum* L.	45,76
ex 0713 50 10	*Viaa faba L.*(partim) (sīkgraudu pupas)	0

▼B

(EUR par 100 kg)

KN kods	Apraksts	Atbalsta apjoms
ex 1209 29 10	*Viaa saliva* L.	30,67
ex 1209 29 10	*Viaa villosa Roth*.	24,03

([1]) Graudu mērīšanu veic pilnīgi noslīpētiem rīsiem, izmantojot šādu metodi:
(i) no partijas ņem tai raksturīgu paraugu;
(ii) paraugu sijā, lai paliktu tikai veseli graudi, ieskaitot nenobriedušus graudus;
(iii) mērīšanu veic divas reizes, katru reizi mērot 100 graudus, un atrod vidējo vērtību;
(iv) rezultātu izsaka milimetros, kas noapaļoti līdz vienai zīmei aiz komata.

([2]) Šķirnes tetrahidrokanabinola saturu nosaka, analizējot paraugu, kuram saglabā pastāvīgo svaru. Tetrahidrokanabinola svaram attiecībā pret parauga svaru atbalsta piešķiršanas nolūkā jābūt ne lielākam kā 0,2 %. Paraugs sastāv no auga augšējās trešdaļas bez kātiem un sēklām, kas ņemta no reprezentatīva tādu augu skaita, kas izvēlēti izlases veidā to ziedēšanas perioda beigās.

▼**M2**

XI.a PIELIKUMS

Maksimālie pieļaujamie daudzumi atbalstam par sēklām jaunajās dalībvalstīs, kas minēti 99. panta 3. punktā

(miljoni EUR)

Kalendārais gads	Čehija	Igaunija	Kipra	Latvija	Lietuva	Ungārija	Malta	Polija	Slovēnija	Slovākija
2005.	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006.	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007.	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008.	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009.	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010.	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011.	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012.	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
turpmākie gados	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

▼**M2**

XI.b PIELIKUMS

Valsts laukaugu pamatplatības un references ražība jaunajās dalībvalstīs saskaņā ar 101. un 103. pantu

	Pamatplatība (hektāri)	References ražība (t/ha)
Čehija	2 253 598	4,20
Igaunija	362 827	2,40
Kipra	79 004	2,30
Latvija	443 580	2,50
Lietuva	1 146 633	2,70
Ungārija	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Polija	9 454 671	3,00
Slovēnija	125 171	5,27
Slovākija	1 003 453	4,06

▼A1

ANNEX XII

Table 1

Cyprus: Complementary national direct payments where the normal schemes for direct payments apply

Schedule of increments	25%	30%	35%	40%	50%	60%	70%	80%	90%
Sector	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Arable crops (durum wheat excluded)	7 913 822	7 386 234	6 858 646	6 331 058	75 881	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Durum wheat	2 256 331	2 059 743	1 888 505	1 743 235	1 452 696	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Grain legumes	30 228	28 273	26 318	24 363	20 363	16 362	12 272	8 181	4 091
Milk and dairy	887 535	1 759 243	2 311 366	2 133 569	1 777 974	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Beef	3 456 709	3 226 262	2 995 814	2 765 367	2 304 473	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Sheep and goat	8 267 087	7 715 948	7 164 809	6 613 669	5 511 391	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olive oil	5 951 250	5 554 500	5 157 750	4 761 000	3 967 500	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tobacco	782 513	730 345	678 178	626 010	521 675	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananas	3 290 625	3 071 250	2 851 875	2 632 500	2 193 750	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Dried grapes	104 393	86 562	68 732	50 901	15 241	0	0	0	0
Almonds	49 594	30 878	12 161	0	0	0	0	0	0
Total	32 990 086	31 649 237	30 014 153	27 681 672	23 040 943	18 420 634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Complementary national direct payments under Single Payment Scheme:

The total amount of complementary national direct payments that may be granted under the Single Payment Scheme shall be equal to the sum of the sectoral ceilings referred to in this table relating to the sectors that are covered by the Single Payment Scheme to the extent that the support in these sectors is decoupled.

▼A1

Table 2

Cyprus: Complementary national direct payments where the single area payment scheme for direct payments applies

Single area payment scheme					
Sector	2004	2005	2006	2007	2008
Arable crops (durum wheat excluded)	6 182 503	3 997 873	2 687 095	1 303 496	0
Durum wheat	2 654 980	2 469 490	2 358 196	2 240 719	2 018 131
Grain legumes	27 346	20 566	16 498	12 204	4 068
Milk and dairy	1 153 380	2 323 212	3 501 948	3 492 448	3 474 448
Beef	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Sheep and goat	1 0 932 782	1 0 887 782	1 0 860 782	1 0 832 282	1 0 778 282
Olive oil	7 215 000	6 855 000	6 639 000	6 411 000	5 979 000
Dried grapes	182 325	176 715	173 349	169 796	163 064
Bananas	4 368 300	4 358 700	4 352 940	4 346 860	4 335 340
Tobacco	1 049 000	1 046 750	1 045 400	1 043 975	1 041 275
Total	3 8 374 562	3 6 745 034	3 6 244 154	3 4 461 726	3 2 402 554

▼A1

ANNEX XIII

STATE AID CYPRUS

Sector	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Cereals (durum wheat excluded)	7 920 562	6 789 053	5 657 544	4 526 035	3 394 527	2 263 018	1 131 509
Milk and dairy	5 405 996	3 161 383	1 405 471	1 124 377	843 283	562 189	281 094
Beef	227 103	194 660	162 216	129 773	97 330	64 887	0
Sheep and goats	3 597 708	3 083 750	2 569 791	2 055 833	1 541 875	1 027 917	513 958
Pig sector	9 564 120	8 197 817	6 831 514	5 465 211	4 098 909	2 732 606	1 366 303
Poultry and eggs	3 998 310	3 427 123	2 855 936	2 284 749	1 713 561	1 142 374	571 187
Wine	15 077 963	12 923 969	10 769 974	8 615 979	6 461 984	4 307 990	2 153 995
Olive oil	7 311 000	6 266 571	5 222 143	4 177 714	3 133 286	2 088 857	1 044 429
Table grapes	3 706 139	3 176 691	2 647 242	2 117 794	1 588 345	1 058 897	529 448
Processed tomatoes	411 102	352 373	293 644	234 915	176 187	117 458	58 729
Bananas	445 500	381 857	318 214	254 571	190 929	127 286	63 643
Deciduous fruit including stone fruit	9 709 806	8 322 691	6 935 576	5 548 461	4 161 346	2 774 230	1 387 115
Total	67 375 310	56 277 938	45 669 267	36 535 414	27 401 560	18 267 707	9 101 410

▼A1

ANNEX XIV

STATE AID LATVIA

	State aid				
Sector	2004	2005	2006	2007	2008
Flax	654 000	523 200	392 400	261 600	130 800
Pigmeat sector	204 000	163 200	122 400	81 600	40 800
Sheep and goats	107 000	85 600	64 200	42 800	21 400
Seeds	109 387	87 510	66 110	44 710	23 310
Total	1 074 387	859 510	645 110	430 710	216 310